

Lovtidende A

2009

Udgivet den 26. august 2009

20. august 2009.

Nr. 793.

Bekendtgørelse af lov om finansiell virksomhed¹⁾

Hermed bekendtgøres lov om finansiell virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 4. september 2008, med de ændringer, der følger af § 159 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 16 i lov nr. 67 af 3. februar 2009, § 1 i lov nr. 133 af 24. februar 2009 og dele af § 1 i lov nr. 392 af 25. maj 2009.

De ændringer, der følger af § 2, i lov nr. 512 af 17. juni 2008 om ændring af lov om forbyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og lov om finansiell virksomhed (Pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne), er ikke medtaget i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren, jf. § 3, i lov nr. 512 af 17. juni 2008.

De ændringer, der følger af § 110 i lov nr. 385 af 25. maj 2009 om betalingstjenester, er ikke medtaget i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne først træder i kraft den 1. november 2009, jf. § 109 i lov nr. 385 af 25. maj 2009.

De ændringer, der følger af § 1, nr. 1, 2, 4, 30 og 37-52, i lov nr. 392 af 25. maj 2009 om ændring af lov om finansiell virksomhed og forskellige andre love (Videregivelse af kundeoplysninger, outsourcing, oprettelse af andelsklasser og ændringer i hvidvask-

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 (1. skadeforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 1973 nr. L 228, s. 3), Rådets direktiv 76/580/EØF af 29. juni 1976 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 1976 nr. L 189, s. 13) dele af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (4. selskabsdirektiv), (EF-Tidende 1978 nr. L 222, s. 11), dele af Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (7. selskabsdirektiv), (EF-Tidende 1983 nr. L 193, s. 1), dele af Rådets ottende direktiv 84/253/EØF af 10. april 1984 (8. selskabsdirektiv), (EF-Tidende 1984 nr. L 126, s. 20), Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 (ændring af 1. skadeforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 1985 nr. L 339, s. 21), dele af Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 (UCITS-direktiv), (EF-Tidende 1986 nr. L 375, s. 3), Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektiv), (EF-Tidende 1987 nr. L 372, s. 1), Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 (2. skadeforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 1988 nr. L 172, s. 1), Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikke-medlemslande), (EF-Tidende 1989 nr. L 44, s. 40), dele af Rådets direktiv 90/618/EØF af 8. november 1990 (ændring af 1. og 2. skadeforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 1990 nr. L 330, s. 44), Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektiv), (EF-Tidende 1991 nr. L 374, s. 7), Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 (3. skadeforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 1992 nr. L 228, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995, (BCCI-direktiv), (EF-Tidende 1995 nr. L 168, s. 7), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/31/EF af 22. juni 1998 (ændring af kapitalkravsdirektiv), (EF-Tidende 1998 nr. L 204, s. 13), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF af 22. juni 1998, (EF-Tidende 1998 nr. L 204, s. 29), Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998, (EF-tidende 1998 nr. L 209, s. 46), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 (forsikringsgruppedirektiv), (EF-Tidende 1998 nr. L 330, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (4. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 2000 nr. L 181, s. 65), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 (e-penge), (EF-Tidende 2000 nr. L 275, s. 39), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF af 7. november 2000 (udveksling af oplysninger), (EF-Tidende 2000 nr. L 290, s. 27), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/17/EF af 19. marts 2001 (likvidationsdirektiv for forsikring), (EF-Tidende 2001 nr. L 110, s. 28), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektiv for kreditinstitutter), (EF-Tidende 2001 nr. L 125, s. 15), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF af 21. januar 2002 (tjenesteyderdirektiv), (EF-Tidende 2002 nr. L 41, s. 20), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (solvens 1-direktiv), (EF-Tidende 2002 nr. L 77, s. 17) og direktiverne 79/267, 90/619, 92/96 og 2002/12, der nu er sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 (livsforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 2002 nr. L 345, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektiv), (EF-Tidende 2003 nr. L 35, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 (direktiv om forsikringsformidling), (EF-Tidende 2003 nr. L 9, s. 3), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (MiFID-direktiv), (EU-Tidende 2004 nr. L 145, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (5. motorkøretøjsforsikringsdirektiv), (EU-Tidende 2005 nr. L 149, s. 14), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (genforsikringsdirektiv), (EU-Tidende 2005 nr. L 323, s. 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister (udsættelsesdirektiv), (EU-Tidende 2006 nr. L 114, s. 60), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (kreditinstitutdirektiv), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 1), ele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning) (kapitalkravsdirektiv), (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 201) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF, hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor, (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1) (kapitalandelsdirektiv).

loven m.v.), er ikke medtaget i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne først træder i kraft den 1. januar 2010, jf. § 15, stk. 2, i lov nr. 392 af 25. maj 2009.

De ændringer, der følger af § 8 i lov nr. 516 af 12. juni 2009 om ændring af årsregnskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændringer som følge af selskabsloven), er ikke medtaget i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren, jf. § 25 i lov nr. 516 af 12. juni 2009.

Den ændring, der følger af § 2 i lov nr. 518 af 12. juni 2009 om ændring af lov om en rejsegarantifond og lov om finansiel virksomhed (Udvidelse af dækningen efter rejsegarantiordningen m.v.), er ikke medtaget i denne bekendtgørelse, da ændringen træder i kraft den 1. januar 2010, jf. § 3 i lov nr. 518 af 12. juni 2009.

Afsnit I

Generelle bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde

Generelle regler om anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, samt virksomhed omfattet af stk. 2-11.

Stk. 2. For finansielle holdingvirksomheder finder § 43, stk. 1, kapitel 7, § 64, stk. 4, § 117, § 124, stk. 2, nr. 1, § 125, stk. 2, nr. 1, kapitel 13, §§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 6, og stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370 anvendelse.

Stk. 3. Loven finder anvendelse på filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler herom. Aktieselskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i 1. pkt. nævnte filialer.

Stk. 4. For filialer her i landet af kreditinstitutter, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 30, 32, 34-36, 43, 44, 47, 48, 50-60, 344 og 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 5, § 348, § 354 a, § 373 og § 374, anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter finder § 152 a, stk. 2, 2. pkt., § 360, § 362, stk. 4, og §§ 368-370 endvidere anvendelse. For filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder §§ 30, 32 og 43, § 72, stk. 2, nr. 5, § 344, § 345, § 347, stk. 1, 2, 4 og 5, § 348 og § 354 a, anvendelse.

Stk. 5. For tjenesteydelser her i landet ydet af kreditinstitutter, administrationsselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 31, 36, 43, 44 og 46-60, § 347, stk. 1, og § 348, stk. 1, anvendelse. For tjenesteydelser

her i landet ydet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 31, § 347, stk. 1, og § 348, stk. 1, anvendelse.

Stk. 6. For tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 33 og 43, § 347, stk. 1, og § 348 anvendelse.

Stk. 7. For tjenesteydelser ydet her i landet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 37 anvendelse.

Stk. 8. Andelskasser, der er medlemmer af Sammenslutningen af Danske Andelskasser, kan i fællesskab opfylde lovens krav. Sammenslutningen anses for ét pengeinstitut i relation til bestemmelserne i denne lov.

Stk. 9. For tilsluttede andelskasser finder §§ 5 og 6, § 7, stk. 1-6, § 12, § 15, stk. 2 og 4, §§ 16, 17, 24-26, 43, 45-48, 50-52, 64-67, 69, 73, 74, 76-80, 85-88 og 92, § 151, stk. 2, §§ 176 og 177, § 178, stk. 1, §§ 183-198, § 199, stk. 2-4, 8 og 11, §§ 203 og 204, § 231, stk. 1, og §§ 232, 235 og 241-244, 344-357 og 372, jf. §§ 373 og 374, anvendelse.

Stk. 10. Kapitel 19 finder anvendelse på udstedere af elektroniske penge. Virksomheder med tilladelse efter § 7, stk. 1, er bortset fra § 311 ikke omfattet af kapitel 19.

Stk. 11. Kapitel 20 finder anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 12. Kapitel 20 a finder anvendelse på investeringsrådgivere.

Stk. 13. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf i § 5, stk. 1, nr. 7, litra b, § 76, § 77, stk. 1 og 3, § 78, stk. 1, § 90, stk. 2, § 98, § 108, stk. 2 og 3, § 115, § 144, stk. 1, § 199, stk. 9 og 10, §§ 203, 209, 247 og 296, og § 327, stk. 3, skal i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem alene finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 14. Bestemmelser om bestyrelsen eller medlemmer heraf samt bestemmelser om ledelsen i § 14, stk. 1, 2. pkt., §§ 64, 65, 73-75, 80, 83, 87, 94, 110 og 117, § 179, nr. 2, § 180, nr. 2, §§ 184 og 185, § 233, § 289, stk. 1, § 299, § 317, stk. 3, § 346, stk. 2 og 3, § 349, stk. 2, nr. 2, § 355, stk. 2, nr. 9, og stk. 3, og §§ 356, 373 og 374 skal i SE-selskaber med et tostrengt ledelsessystem ud over ledelsesorganet og medlemmerne heraf, jf. § 8, stk. 1, i lov om det europæiske selskab

(SE-loven), også finde anvendelse på tilsynsorganet eller medlemmer heraf med de fornødne tilpasninger.

Stk. 15. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har tilladelse efter denne lov til at drive multilaterale handelsfaciliteter, jf. § 5, stk. 1, nr. 20, finder § 9, stk. 9, § 14, stk. 1, nr. 1, 3-6 og 8, og stk. 2-5, § 39, stk. 6, kapitel 7, §§ 70-72, kapitel 9, § 125, stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 2, stk. 5 og 7-9, §§ 127-129, § 131, stk. 1-3 og 5, § 132, § 135, stk. 1 og 2, § 136, § 139, § 142, stk. 1, § 143, § 204, stk. 1, § 223, § 224, stk. 6, § 226, stk. 5, §§ 344-352, § 355, § 361, stk. 1, nr. 19, §§ 368-371, § 372, stk. 1, § 373 og bilag 4, afsnit A, nr. 8, anvendelse, med de afvigelser som forholdet nødvendiggør. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 31, stk. 11, og § 32 anvendelse. For operatører af regulerede markeder hjemmehørende i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der driver multilaterale handelsfaciliteter fra dette land, finder § 32 anvendelse.

Stk. 16. For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 24 og 25, finder § 347, stk. 1 og 5, anvendelse.

Særlige regler om anvendelsesområde for investeringsforvaltningsselskaber

§ 1 a. §§ 38 og 39 finder ikke anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de i bilag 6, nr. 2-6, nævnte aktiviteter.

Særlige regler om anvendelsesområde for forsikringsselskaber

§ 2. §§ 61, 61 a-c, 62 og 170-178 finder ikke anvendelse på tværgående pensionskasser og de af loven omfattede gensidige forsikringsselskaber.

§ 3. For genforsikringsvirksomhed og coassurancevirksomhed kan Finanstilsynet fastsætte særlige regler eller afvigelser.

§ 4. Denne lovs regler om koncerner finder anvendelse, når modervirksomheden er et forsikringsselskab.

Stk. 2. Finanstilsynet kan bestemme, at denne lovs eller aktieselskabslovens regler om koncerner, bortset fra aktieselskabslovens § 49, stk. 3, ligeledes finder helt eller delvis anvendelse på grupper af forsikringsselskaber, der ikke udgør en koncern i henhold til § 5, stk. 1, nr. 9, men som dog har en sådan indbyrdes tilknytning, at anvendelse af de nævnte regler må anses for påkrævet. De pågældende selskaber udpeger et af § 12, 3. pkt., omfattet og her i landet hjemmehørende selskab, der skal anses som modervirksomhed. Sker dette ikke, udpeger Finanstilsynet selskabet.

Kapitel 2

Definitioner

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) *Finansielle virksomheder:*
 - a) Pengeinstitutter.
 - b) Realkreditinstitutter.
 - c) Fondsmæglerselskaber.
 - d) Investeringsforvaltningsselskaber.
 - e) Forsikringsselskaber.
- 2) *Kreditinstitut:*
En virksomhed, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.
- 3) *Investeringselskab:*
En juridisk eller fysisk person, hvis virksomhed består i at yde investeringsservice.
- 4) *Investeringsservice:*
De i bilag 4, afsnit A, nr. 1-8, anførte aktiviteter i forbindelse med de i bilag 5, nr. 1-10, anførte instrumenter.
- 5) *Administrationsselskab:*
Et selskab, hvis virksomhed består i administration af institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS).
- 6) *Finansieringsinstitut:*
En virksomhed, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af de i bilag 2, nr. 2-12, angivne aktiviteter.
- 7) *Modervirksomhed:*
En virksomhed, som
 - a) besidder flertallet af stemmerettighederne i en virksomhed,
 - b) er aktionær eller anpartshaver eller ejer andre andele af en virksomheds egenkapital (virksomhedsdeltager) og har ret til at udnævne eller afsætte et flertal i virksomhedens bestyrelse, direktion eller tilsvarende ledelsesorgan,
 - c) er virksomhedsdeltager og har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over virksomheden på grundlag af vedtægter eller aftale med denne i øvrigt,
 - d) er virksomhedsdeltager og i medfør af aftale med andre aktionærer, anpartshavere eller ejere af andele af egenkapitalen råder over flertallet af stemmerettighederne i virksomheden eller
 - e) besidder kapitalandele i en virksomhed og udøver en bestemmende indflydelse over denne.
- 8) *Dattervirksomhed:*
En virksomhed, med hvilken en modervirksomhed direkte eller indirekte har en af de i nr. 7 nævnte forbindelser.
- 9) *Koncern:*
En modervirksomhed og dens dattervirksomheder.
- 10) *Finansiel holdingvirksomhed:*
 - a) En modervirksomhed, der ikke er en finansiel virksomhed, i en koncern, hvor mindst én af dattervirksomhederne i koncernen er en finansiel virksomhed, og hvor mindst 40 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virk-

- somheder vedrører den finansielle sektor, jf. dog stk. 8, eller
- b) en modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter, og hvor mindst én dattervirksomhed er en finansiell virksomhed.
- 11) *Pengeinstituttholdingvirksomhed:*
En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive pengeinstitutvirksomhed.
- 12) *Realkreditvirksomhed:*
En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive realkreditinstitutvirksomhed.
- 13) *Fondsmæglerholdingvirksomhed:*
En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive fondsmæglervirksomhed.
- 14) *Investeringsforvaltningsholdingvirksomhed:*
En modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive investeringsforvaltningsvirksomhed.
- 15) *Associeret virksomhed:*
En virksomhed, i hvilken en finansiell virksomhed og dennes dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på dens driftsmæssige og finansielle ledelse, men som ikke er en dattervirksomhed af den finansielle virksomhed. En finansiell virksomhed og dennes dattervirksomheder formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis de tilsammen besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.
- 16) *Engagement:*
Summen af de mellemværender, der indebærer en kreditrisiko for virksomheden.
- 17) *Snævre forbindelser:*
- direkte eller indirekte forbindelser af den i nr. 9 angivne art,
 - kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
 - flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.
- 18) *Zone A-lande:*
Medlemslandene i EU, andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt andre lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverens-
- komst. Et land, der som følge af manglende betalingsevne omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes fra zone A i en periode på 5 år.
- 19) *Filial:*
En afdeling, som retligt udgør en ikke selvstændig del af et kreditinstitut, investeringsselskab, administrationsselskab eller forsikringsselskab, og som udøver virksomhed af den art, som virksomheden har tilladelse til.
- 20) *Multilateral handelsfacilitet:*
Et multilateralt handelssystem (med undtagelse af regulerede markeder) der inden for systemet og efter dets ufravigelige regler sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af de i bilag 5, nr. 1-10, nævnte instrumenter i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale om overdragelse.
- 21) *Captivegenforsikringsselskab:*
Et forsikringsselskab, hvis virksomhed er begrænset til at genforsikre forsikringsrisici i den koncern, som selskabet er en del af, når koncernen ikke indeholder andre forsikringsselskaber.
- 22) *Outsourcing:*
En virksomheds henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.
- 23) *Outsourcingvirksomhed:*
En finansiell virksomhed, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.
- 24) *Leverandør:*
En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.
- 25) *Videreoutsourcing:*
En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.
- Stk. 2.* Ved kapitalinteresser forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.
- Stk. 3.* Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.
- Stk. 4.* Ved kapitalandele forstås andele i aktieselskaber (aktier), i anpartsselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital.
- Stk. 5.* Ved opgørelsen af stemmerettigheder og rettigheder til at udnævne eller afsætte medlemmer af ledelsesorganer medregnes rettigheder, der besiddes af såvel modervirksomheden som dennes dattervirksomheder.
- Stk. 6.* Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af virksomheden selv eller dennes dattervirksomheder.
- Stk. 7.* I denne lov forstås:

- 1) Solvenskrav, minimumskapitalkrav og solvensbehov i overensstemmelse med §§ 124-126.
- 2) Kapitalkrav i overensstemmelse med § 127.
- 3) Basiskapital i overensstemmelse med § 128.
- 4) Kernekapital i overensstemmelse med §§ 129-131.
- 5) Supplerende kapital i overensstemmelse med § 135.
- 6) Hybrid kernekapital i overensstemmelse med § 132.
- 7) Ansvarlig lånekapital i overensstemmelse med § 136.
- 8) Særlige bonushensættelser i overensstemmelse med §§ 134 og 138.
- 9) Medlemskonti i overensstemmelse med § 133.
- 10) Risikovægtede poster i overensstemmelse med § 142.

Stk. 8. En modervirksomhed, der har været omfattet af stk. 1, nr. 10, litra a, anses fortsat som en finansiel holding-virksomhed, hvis mindst 35 pct. af den samlede balancesum for koncernen og modervirksomhedens associerede virksomheder vedrører den finansielle sektor. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis den samlede balancesum nævnt i 1. pkt. har været under 40 pct. 3 år i træk.

§ 6. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om anvendelse af digital kommunikation, herunder elektronisk signatur, ved udveksling af information efter denne lov mellem borgere og virksomheder på den ene side og den offentlige forvaltning på den anden side samt om opbevaring af information.

Afsnit II

Tilladelse, eneret, virksomhedsområde og udenlandske institutter

Kapitel 3

Tilladelse, eneret m.v.

Tilladelse til pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringselskaber

§ 7. Virksomheder, der udøver virksomhed, som består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales samt i at yde lån for egen regning, dog ikke på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, jf. § 8, stk. 3, skal have tilladelse som pengeinstitut. Pengeinstitutter må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 1 samt virksomhed efter §§ 24-26.

Stk. 2. Pengeinstitutter kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 8, nævnte aktiviteter.

Stk. 3. Pengeinstitutter, staten, Danmarks Nationalbank, udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, udstedere af elektroniske penge samt sparevirksomheder har eneret til fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales. Realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og KommuneKredit kan dog modtage andre midler, der skal tilbagebetales. Virksomheder, der ikke modtager indlån fra offentligheden, kan modtage andre midler, der skal tilbagebetales, såfremt denne virksomhed eller udlånsvirksomhed ikke er en væsentlig del af virksomhedens drift.

Stk. 4. Pengeinstitutter, staten og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån.

Stk. 5. Pengeinstitutter har eneret til at benytte henholdsvis betegnelsen »bank«, »sparekasse« eller »andelskasse« i deres navn. Andre virksomheder, bortset fra banker, der er oprettet ved lov, må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er pengeinstitutter. Et pengeinstitut må ikke betegne sin virksomhed på en måde, der er egnet til fremkalde det indtryk, at det er landets nationalbank.

Stk. 6. Pengeinstitutter skal benytte henholdsvis betegnelsen »bank«, »sparekasse« eller »andelskasse« i deres navn, jf. dog stk. 7. Aktieselskabslovens § 153, stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse på sparekasser og andelskasser.

Stk. 7. Et aktieselskab, som i medfør af reglerne i §§ 207-213 overtager en andelskasse, en sammenslutning af andelskasser eller en sparekasse, er berettiget til at betegne sig som andelskasse henholdsvis sparekasse, idet dog ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser skal tilføjes navnet.

Stk. 8. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 8 mio. euro.

§ 8. Virksomheder, der yder lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer, skal have tilladelse som realkreditinstitut. Realkreditinstitutter må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 3 samt virksomhed efter §§ 24-26.

Stk. 2. Realkreditinstitutter kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, for så vidt angår realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter.

Stk. 3. Realkreditinstitutter og udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., har eneret til at udstede realkreditobligationer.

Stk. 4. Andre værdipapirer end realkreditobligationer må ikke bære denne betegnelse eller betegnelser, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er realkreditobligationer.

Stk. 5. Realkreditinstitutter har eneret til at benytte betegnelser som »realkreditinstitut«, »realkreditaktieselskab«, »kreditforening« eller »realkreditfond« i deres navn. KommuneKredit kan dog fortsat benytte betegnelsen Kreditforeningen af Kommuner i Danmark. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er realkreditinstitutter.

Stk. 6. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og som hidtil har benyttet betegnelser som »kreditforening«, »realkreditfond« eller »reallånefond« i deres navn, skal tilføje ordet »aktieselskab« eller deraf dannede forkortelser efter navnet.

Stk. 7. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 8 mio. euro.

§ 9. Virksomheder, der for tredjemand udfører aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandlere, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1. Værdipapirhandlere kan desuden udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit B, nævnte aktiviteter. Tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit B, nævnte aktiviteter kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til de i bilag 4, afsnit A, nævnte aktiviteter. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 4, som tilladelsen omfatter.

Stk. 2. Værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, er fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber må kun udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4.

Stk. 3. Værdipapirhandlere, Danmarks Nationalbank, Økonomistyrelsen samt udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30, 31 eller 33, har eneret til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nævnte aktiviteter med de i bilag 5 nævnte instrumenter (værdipapirer) og med de i lov om værdipapirhandel m.v. § 2, nr. 12, nævnte værdipapirer på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand, jf. dog § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1. Værdipapirhandlere samt udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber, der er omfattet af § 1, stk. 3, og opfylder betingelserne i §§ 30, 31 eller 33, har endvidere eneret til at formidle og udføre valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på, at investorerne opnår fortjeneste ved kursændring på valuta på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 finder ikke anvendelse på en virksomheds udførelse af handler med og formidling af værdipapirer, som virksomheden selv udsteder.

Stk. 5. Værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, har eneret til at benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« i deres navn. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er fondsmæglerselskaber.

Stk. 6. Fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af et reguleret marked, har eneret til at benytte betegnelsen »børsmæglerselskab« og kan i deres navn anvende denne betegnelse i stedet for »fondsmæglerselskab«. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er børsmæglerselskaber.

Stk. 7. Fondsmæglerselskaber skal benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« eller »børsmæglerselskab« i deres navn.

Stk. 8. Et selskab, der søger om tilladelse efter stk. 1, og som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro, såfremt fondsmæglerselskabet ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingscentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, eller ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, og afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelser.

Andre selskaber, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 0,3 mio. euro.

Stk. 9. Operatører af regulerede markeder her i landet, i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan få tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter. Operatører af regulerede markeder, der driver multilaterale handelsfaciliteter, skal have en aktiekapital på 1 mio. euro.

Stk. 10. Værdipapirhandlere og operatører af regulerede markeder, der ønsker at drive en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads, skal give meddelelse herom til Finanstilsynet inden påbegyndelsen af driften af den alternative markedsplads. Multilaterale handelsfaciliteter, der har været i drift inden en sådan meddelelse, kan ikke efterfølgende drives som alternative markedspladser.

Stk. 11. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer udover de af stk. 2 og 3 omfattede der kan tilbyde tjenesteydelser omfattet af bilag 4.

§ 10. Virksomheder, der udfører aktiviteter som nævnt i bilag 6, er investeringsforvaltningsselskaber og skal have tilladelse som investeringsforvaltningsselskaber.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at udføre de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 9, nævnte aktiviteter og de i afsnit B, nr. 4, nævnte aktiviteter. De i bilag 4, afsnit A, nr. 4 og 5, nævnte aktiviteter kan udføres med de i bilag 5, nr. 1-3, nævnte instrumenter og med finansielle futures og tilsvarende instrumenter, der afregnes konstant, fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter), rente- og valutaswaps og swaps på aktier og aktieindeks, optioner på at erhverve eller afhænde et instrument, der er nævnt i dette stykke, og optioner på aktie- og obligationsindeks samt valuta- og renteoptioner. Den i bilag 4, afsnit A, nr. 9, omhandlede aktivitet kan alene udføres med de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter. Tilladelse til at udføre aktiviteter som nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 5 og 9, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til den i bilag 4, afsnit A, nr. 4, omhandlede aktivitet. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 4, som tilladelsen omfatter.

Stk. 3. De efter stk. 2 tilladte aktiviteter omfatter dog ikke tilladelse til at udføre disse med midler, der tilhører selskaber, bortset fra investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger eller hedgeforeninger, der er koncernforbundne med investeringsforvaltningsselskabet.

Stk. 4. Investeringsforvaltningsselskaber har eneret til at administrere investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, fåmandsforeninger og hedgeforeninger, som er godkendt eller registreret i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

Stk. 5. Et investeringsforvaltningsselskab skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 0,3 mio. euro. Dog skal et investeringsforvaltningsselskab, der skal være medlem af et reguleret marked eller opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder være medlem af en værdipapircentral eller en clearingscentral, hvor

selskabet deltager i clearing og afvikling, have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til værdien af 1 mio. euro.

§ 11. Virksomheder, der udøver forsikringsvirksomhed, herunder genforsikringsvirksomhed, skal have tilladelse som forsikringsselskab eller captivegenforsikringsselskab, jf. dog §§ 30 og 31. Tilladelsen skal angive de aktiviteter²⁾ i bilag 7 og 8, som tilladelsen omfatter. Forsikringsselskaber må kun udøve virksomhed som nævnt i bilag 7 og 8 samt virksomhed efter §§ 24-26 og 29. Tilsvarende gælder udenlandske forsikringsselskaber, der er omfattet af § 1, stk. 3, og opfylder betingelserne i §§ 30 eller 31.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende typer af virksomheder:

- 1) Pensionskasser, som har til formål at sikre pension ved ansættelse i en privat virksomhed, herunder en forsikringsvirksomhed, eller ved ansættelse i sådanne virksomheder inden for samme koncern.
- 2) Begravelseskasser og ligbrændingsforeninger.
- 3) De under statens tilsyn hørende anerkendte arbejdsløshedskasser m.v.
- 4) Krigsforsikringsinstituttet efter lov om krigsforsikring af skibe.
- 5) Krigsforsikringsforbund, der omfattes af lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre.
- 6) Virksomheder, hvis formål er begrænset til at yde vejhjælp i forbindelse med en ulykke eller skade sket her i landet eller i udlandet, såfremt hjælpen i udlandet ydes af et tilsvarende udenlandsk selskab i henhold til en aftale om gensidighed.
- 7) Virksomheder der alene yder assistance inden for et begrænset område, og hvis årlige præmieindtægt ikke overstiger et af Finanstilsynet fastsat beløb.
- 8) Falck Danmark A/S.
- 9) Genforsikring i henhold til lov om Dansk Eksportkreditfond af ekstraordinære risici i forbindelse med eksport.
- 10) Arbejdsmarkedets Tillægspension og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.
- 11) Barselsfonde.

Stk. 3. Virksomheder, der har tilladelse som forsikringsselskab, har eneret til at benytte betegnelsen »forsikringsselskab«, »gensidigt selskab«, »captivegenforsikringsselskab« eller »pensionskasse« i deres navn. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er forsikringsselskaber eller pensionskasser.

Stk. 4. Forsikringsselskaber har pligt til at benytte et navn, som tydeligt angiver selskabets egenskab af forsikringsselskab. Gensidige forsikringsselskaber har pligt til i deres navn at benytte betegnelsen »gensidigt selskab« eller deraf dannede forkortelser eller på anden tydelig måde angive deres egenskab af gensidigt selskab. Captivegenforsikringsselskaber har pligt til at benytte betegnelsen »captivegenforsikringsselskab«. Tværgående pensionskasser har pligt til i deres navn tydeligt at angive, at de er en pensionskasse. Aktieselskabslovens § 153, stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Stk. 5. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en basiskapital, der mindst udgør et beløb svarende til det i § 126 nævnte.

Stk. 6. En virksomhed, der har tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer) bortset fra fragtførerens ansvar skal til enhver tid have en skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 12. Banker, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal være aktieselskaber. Andelskasser skal være andelskasser, jf. dog § 207. Sparekasser skal være selvejende institutioner, jf. dog § 207. Forsikringsselskaber skal være aktieselskaber, gensidige selskaber eller tværgående pensionskasser. Captivegenforsikringsselskaber skal være aktieselskaber.

§ 13. Immaterielle aktiver kan ikke anvendes til indbetaling af aktiekapital i finansielle virksomheder.

Stk. 2. I pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke finde sted.

§ 14. Finanstilsynet giver tilladelse, når

- 1) kravene i §§ 7, 8, 9, 10 eller 11 er opfyldt,
- 2) medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravene i § 64,
- 3) ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, opfylder kriterierne i § 61 a, stk. 1,
- 4) der ikke foreligger snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver,
- 5) lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, ikke vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver,
- 6) ansøgerens forretningsgange og administrative forhold er forsvarlige,
- 7) ansøgeren har hovedkontor og hjemsted i Danmark og
- 8) stk. 2 eller §§ 18-21 og stk. 2, 1. pkt., er opfyldt.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter §§ 7-11 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele og virksomhedens organisation. Ansøgningen skal endvidere indeholde oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Stk. 3. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest 6 måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig

ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan selskabet indbringe sagen for domstolene.

Stk. 4. For at efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område kan Finanstilsynet suspendere behandlingen af ansøgninger om tilladelse efter §§ 7-11 og 16 fra ansøgere, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 5. Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter stk. 1, hvis formålet med at placere hovedkontor og hjemsted i Danmark alene er at undgå at være omfattet af lovgivningen i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemmehørende.

Stk. 6. For finansielle virksomheder omfattet af §§ 7-9 og § 10, stk. 2, er tilladelse endvidere betinget af, at virksomheden tilsluttes Garantifonden for indskydere og investorer.

§ 15. Når Finanstilsynet har meddelt tilladelse efter § 14, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretage de nødvendige registreringer.

Stk. 2. Ved anmeldelse til registrering, jf. stk. 1, og ved anmeldelse af vedtægtsændringer skal den finansielle virksomhed indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der videresender en kopi til Finanstilsynet.

Stk. 3. Ved meddelelse af tilladelse eller ændringer i tilladelsen til forsikringsselskaber fremsender Finanstilsynet samtidig genpart heraf til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretager registrering af datoen for tilladelsen.

Stk. 4. For sparekasser og andelskasser gælder aktieselskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende.

§ 16. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan udføre tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 2, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 16 a. Finanstilsynet kan tillade, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan udstede særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter med tilladelse efter stk. 1 og skibsfinansieringsinstitut med tilladelse efter § 2 c i lov om et skibsfinansieringsinstitut har eneret til at udstede særligt dækkede obligationer. Realkreditinstitutter med tilladelse efter stk. 1 har endvidere eneret til at udstede særligt dækkede realkreditobligationer.

Stk. 3. Obligationer udstedt af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan ligeledes betegnes særligt dækkede obligationer, hvis de opfylder betingelserne i bilag VI, del 1, punkt 68-71, i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) på hvilke betingelser der kan opnås tilladelse efter stk. 1, og

- 2) på hvilke betingelser obligationer udstedt af pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan opnå og bevare betegnelsen særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer.

§ 16 b. Et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan finansiere lån med pant i fast ejendom ved særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer udstedt af et andet pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Stk. 2. Udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer i medfør af stk. 1 skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 16 c. Hvis et lån skal kunne finansieres ved et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, skal dette fremgå af låneaftalen mellem det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut og låntager. Det skal endvidere fremgå af låneaftalen, at der kan videregives oplysninger om låntager mellem det långivende institut og det udstedende institut, jf. § 120 b.

§ 16 d. Hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut yder et lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, skal lånet med tilhørende pantebrev overdrages til eje til det udstedende institut.

Stk. 2. Overdragelse efter stk. 1 kan ikke omstødes efter konkurslovens §§ 67, 70 eller 72. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis overdragelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 16 e. Hvis et pengeinstitut eller et realkreditinstitut yder et lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, kan låntageren betale med frigørende virkning til det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut, medmindre låntager modtager særskilt meddelelse om andet fra det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut.

§ 16 f. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal holde indkomne betalinger, som vedrører lån sikret ved pant i fast ejendom på grundlag af et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, adskilt fra instituttets øvrige midler.

Stk. 2. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal føre løbende kontrol med adskillelsen.

Stk. 3. Det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut skal efter en på forhånd fastlagt plan afregne indkomne betalinger til det udstedende institut.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om,

- 1) hvilke aktiver det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut kan placere indkomne betalinger i, indtil afregning finder sted, og
- 2) det långivende pengeinstituts eller realkreditinstituts kontrol af adskillelse og afregning til det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut.

§ 16 g. Ved det långivende pengeinstituts eller realkreditinstituts konkurs tilfalder betalinger omfattet af § 16 f, jf. § 16 b, stk. 1, som det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut modtager, og som endnu ikke er afregnet, det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut uden om konkursboet.

§ 17. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de instrumenter og kontrakter, der er nævnt i bilag 5, finansielle virksomheder med tilladelse efter § 7, stk. 1, eller § 9, stk. 1, kan udføre tjenesteydelser med.

Særlige regler for forsikringsselskaber vedrørende anmeldelse til Finanstilsynet

§ 18. Ansøgning om tilladelse skal indeholde en af forsikringsselskabet udarbejdet driftsplan for den virksomhed, som forsikringsselskabet agter at drive. Finanstilsynet fastsætter regler om de oplysninger, som driftsplanen skal indeholde, om krav til indberetningsformen og opstillingen og om det åremål, for hvilket planen skal udarbejdes.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer) skal være ledsaget af oplysninger om, hvem selskabet vil udpege som skadesbehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om skadesbehandlingsrepræsentanter og deres beføjelser.

Stk. 3. En tilladelse skal indeholde oplysning om den forsikringsvirksomhed, som selskabet må udøve. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om tilladelsens og ansøgningens indhold i øvrigt.

§ 19. Livsforsikringsvirksomhed må ikke i samme selskab forenes med anden forsikringsvirksomhed. Livsforsikringsselskaber kan dog ud over livsforsikringsvirksomheden udøve virksomhed inden for forsikringsklasserne 1 og 2, jf. bilag 7. Endvidere kan genforsikring af livsforsikring og anden forsikring udøves af samme selskab.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter regler om, i hvilket omfang livsforsikringsselskabernes risici under forsikringsklasserne 1 og 2, jf. bilag 7, er omfattet af denne lovs særlige regler for livsforsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et skadesforsikringsselskab, der gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der er i overensstemmelse med retsanvendelsen i det pågældende land, uanset at dette ikke er tilladt i Danmark.

§ 20. Det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at grundlaget m.v. tages i anvendelse. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold. Anmeldelsen skal indeholde angivelse af

- 1) de forsikringsformer, som selskabet agter at anvende,
- 2) grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer,

- 3) regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne,
- 4) selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser,
- 5) regler for, hvornår såvel de forsikringssøgende som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene,
- 6) grundlaget for beregning af livsforsikringshensættelser såvel for den enkelte forsikringsaftale som for selskabet som helhed og
- 7) regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab eller en pensionskasse kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Selskaber, der ikke tegner direkte livsforsikring, skal ikke foretage anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

§ 21. De efter § 20, stk. 1, nr. 1-5, anmeldte forhold skal være betryggende og rimelige over for den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.

Stk. 2. De anmeldte regler for beregning og fordeling af realiseret resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, skal være præcise og klare og skal føre til en rimelig fordeling.

Stk. 3. Præmierne for nytegnede forsikringer skal være tilstrækkelige til, at forsikringsselskabet kan opfylde alle sine forpligtelser, således at der ikke vil være behov for systematisk og permanent tilførsel af andre midler.

Stk. 4. De beregningselementer (rentesatser, omkostningsatser og statistiske beregningselementer), der lægges til grund ved beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer, skal vælges med forsigtighed. Hvis grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicydelser indeholder muligheden for at opdele den indbetalte forsikringspræmie i en del, for hvilken der optjenes en garanteret pension, og en del, som tilgår enten det kollektive bonuspotentiale eller bonuspotentiale på fripolicydelser, er det dog tilstrækkeligt, at grundlaget som helhed er baseret på betryggende forudsætninger. De beregningselementer, der lægges til grund ved beregning af livsforsikringshensættelser, skal fastsættes således, at de er i overensstemmelse med de regler, der er udstedt i medfør af § 196.

Stk. 5. Er en forsikring omfattet af stk. 4, 2. pkt., skal andelen af kollektivt bonuspotentiale og bonuspotentiale på fripolicydelser medgå fuldt ud ved beregning af tilbagekøbsværdien og ved overførsel fra et selskab til et andet, jf. § 20, stk. 1, nr. 7.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 1-4 nævnte krav.

Stk. 7. Såfremt kravene i stk. 1-4 eller i regler udstedt i medfør af denne lov ikke er opfyldt, skal Finanstilsynet påbyde livsforsikringsselskabet at foretage de fornødne ændrin-

ger i de i henhold til § 20 anmeldte forhold inden for en af Finanstilsynet fastsat tidsfrist. Bestemmelserne i § 249 finder tilsvarende anvendelse.

§ 22. Tegnes der uanset bestemmelserne i §§ 11-14 forsikringer, forinden tilladelse er givet og registrering er sket, hæfter de, der på forsikringsselskabets vegne har tegnet forsikringerne eller har medansvar herfor, solidarisk for aftalens opfyldelse. Anerkender selskabet forpligtelserne senest 4 uger efter registreringen, bortfalder de pågældendes hæftelser, forudsat at forsikringstagerens sikkerhed ikke derved i væsentlig grad forringes. Aftaler af den nævnte art er forinden selskabets anerkendelse af forpligtelserne ikke bindende for forsikringstageren.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 11-14 er ikke til hinder for, at der med henblik på stiftelse af et gensidigt forsikringsselskab kan ske indtegnning af medlemmer, såfremt forsikringsmæssigt ansvar ikke begynder at løbe og præmie ikke opskrives, forinden selskabet er registreret. Indtegnning af et medlem i et gensidigt selskab i overensstemmelse med 1. pkt. er kun bindende, såfremt selskabet anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 1 år efter indtegningen. Nægtes registrering, bortfalder aftalen.

Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber vedrørende stiftelse m.v.

§ 23. Aktieselskabslovens §§ 3-13 finder med de nødvendige tilpasninger tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Endvidere finder aktieselskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For gensidige forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser finder de i stk. 1 nævnte bestemmelser i aktieselskabsloven vedrørende aktionærer anvendelse på garantanter og bestemmelserne om aktiekapital og aktier anvendelse på garantikapital og garantiandele med fornødne lempelser.

Stk. 3. Beslutninger i medfør af aktieselskabslovens § 9, stk. 2, skal tiltrædes af alle, der er stemmeberettigede ifølge udkast til stiftelsesdokument eller vedtægter. Samtykke i medfør af aktieselskabslovens § 10, stk. 2, 3. pkt., skal gives af samtlige stiftere og alle, der er stemmeberettigede ifølge udkast til stiftelsesdokument eller vedtægter.

Kapitel 4

Anden tilladt virksomhed

Generelle regler om anden tilladt virksomhed

§ 24. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan drive virksomhed, der er accessorisk til den virksomhed, der er givet tilladelse til. Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udøves af et andet selskab.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber må gennem dattervirksomheder drive anden finansiel virksomhed.

§ 25. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber kan midlertidigt drive anden virksomhed til sikring eller afvikling af forud indgåede engagementer eller med hen-

blik på medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. Den finansielle virksomhed skal underrette Finanstilsynet herom.

§ 26. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsselskaber kan uanset §§ 7-9, 11, 24 og 25 i fællesskab med andre drive anden virksomhed, hvis

- 1) den finansielle virksomhed ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden,
- 2) den finansielle virksomhed ikke driver virksomheden sammen med finansielle virksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed eller, for så vidt angår forsikringsselskaber, i administrationsfællesskab med forsikringsselskabet, og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab end den finansielle virksomhed.

Stk. 2. Hvis en finansiel virksomhed eller en koncern ved erhvervelse, fusion m.v. kommer til at drive anden virksomhed i strid med § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1, eller § 26, stk. 1, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for afhændelse af den anden virksomhed, hvis en umiddelbar afhændelse ville være forbundet med et økonomisk tab.

Særlige regler for fondsmæglerselskaber vedrørende dattervirksomheder

§ 27. Fondsmæglerselskaber må ikke have dattervirksomheder, medmindre disse er fondsmæglerselskaber.

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber vedrørende dattervirksomheder

§ 28. Investeringsforvaltningsselskaber må ikke have dattervirksomheder, medmindre disse er investeringsforvaltningsselskaber.

Særlige regler for forsikringsselskaber vedrørende anden tilladt virksomhed

§ 29. Ud over virksomhed omfattet af §§ 24-26 må forsikringsselskaber drive følgende virksomhed:

- 1) Agenturvirksomhed for forsikringsselskaber og for andre selskaber, der er under Finanstilsynets tilsyn.
- 2) Opførelse, eje og drift af fast ejendom som varig anbringelse af midler.

Stk. 2. Livsforsikringsselskaber kan opføre boligbyggeri med videresalg for øje, når der til byggeriet er opnået tilsagn om en andel i bevillingsrammen efter § 1 c eller regler fastsat i medfør af § 1, stk. 4, i lov om fremme af privat udlejningsbyggeri og mindst halvdelen af beboelseslejlighederne udlejes til helårsbeboelse.

Stk. 3. Ved investeringer efter stk. 2 må den andel af beboelseslejlighederne, der opføres med henblik på videresalg, ikke have en værdi, der overstiger 1 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.

Stk. 4. Livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan oprette og administrere særskilte SP-konti.

Kapitel 5

*Udenlandske virksomheder**Generelle regler om udenlandske virksomheder*

§ 30. En udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. stk. 4-8. Filialen kan udøve de i bilag 2-4, 7 og 8 nævnte aktiviteter, såfremt disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Udstedelse af realkreditobligationer, jf. bilag 3, kan alene foretages af kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Stk. 3. Er virksomheden et administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, kan filialen

- 1) administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet, og
- 2) udøve de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 9, nævnte aktiviteter, såfremt disse er omfattet af administrationsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 4. Finanstilsynet skal indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter,
- 2) en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet,
- 3) filialens adresse og
- 4) navnene på filialens ledelse eller på generalagenten jf. § 35.

Stk. 5. Er virksomheden et kreditinstitut, skal Finanstilsynet endvidere indhente oplysninger om størrelsen af virksomhedens basiskapital og solvensnøgletal og oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet omfattende filialens indskydere eller investorer.

Stk. 6. Er virksomheden et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, skal Finanstilsynet endvidere indhente oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet, der omfatter filialens investorer.

Stk. 7. Er virksomheden et forsikringsselskab, skal Finanstilsynet endvidere indhente solvenscertifikat.

Stk. 8. Såfremt filialen skal dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal Finanstilsynet fra hjemlandets tilsynsmyndigheder tillige kræve en erklæring om, at filialen er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. For de pågældende filialers forsikringer til dækning af de nævnte risici gælder færdselslovens §§ 105-108 og 110-115.

Stk. 9. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 4, nr. 1-4, og stk. 5-8 nævnte forhold senest 1 måned før ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest 1 måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt. Virksomheden skal dog ikke meddele Finanstilsynet ændringer i virksomhedernes basiskapital og solvensnøgletal.

Stk. 10. Aktieselskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i stk. 1 nævnte filialer.

Stk. 11. Filialer her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, kan anvende tilknyttede agenter.

§ 31. En udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at yde tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Den udenlandske virksomhed kan udøve de i bilag 2-4, 7 og 8 nævnte aktiviteter, når tilsynsmyndighederne i hjemlandet har erklæret, at disse er omfattet af virksomhedens tilladelse i hjemlandet. Er den udenlandske virksomhed et forsikringsselskab, skal Finanstilsynet endvidere have modtaget de i stk. 5 og 6 nævnte oplysninger fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Er den udenlandske virksomhed et administrationsselskab, skal Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet have modtaget en forretningsplan over administrationsselskabets påtænkte opgaver og tjenesteydelser, jf. stk. 3, og nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer.

Stk. 2. Udstedelse af realkreditobligationer, jf. bilag 3, kan alene udøves af kreditinstitutter, der opfylder betingelserne herfor i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Stk. 3. Er virksomheden et administrationsselskab, kan virksomheden

- 1) administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet, og
- 2) udøve de i bilag 4, afsnit A, nr. 4, 5 og 9, nævnte aktiviteter, såfremt disse er omfattet af administrationsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 4. Proceduren i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når et administrationsselskab delegerer markedsføringen af andele i værtslandet til en finansiell virksomhed, der har tilladelse efter § 9, stk. 1, eller § 10, stk. 1.

Stk. 5. Er den udenlandske virksomhed et forsikringsselskab, skal Finanstilsynet indhente følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) Et solvenscertifikat og
- 2) en angivelse af de forsikringsklasser, grupper af klasser og eventuelle accessoriske risici, som forsikringsselskabet har til hensigt at dække her i landet.

Stk. 6. Såfremt forsikringsselskabet skal dække risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, skal Finanstilsynet fra forsikringsselskabet kræve oplyst navn og adresse på den i stk. 7 nævnte repræsentant samt en erklæring om, at forsikringsselskabet er medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring. For de pågældende forsikringer til dækning af de nævnte risici gælder færdselslovens §§ 105-108 og 110-115.

Stk. 7. Forsikringsselskabet skal tillige, såfremt det dækker risici under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, udnævne en repræsentant, som er bosat eller etableret her i landet. Repræsentanten skal have beføjelse til at indsamle alle nødvendige oplysninger i forbindelse med krav og til at repræsentere forsikringsselskabet over for skadelidte personer, der kan gøre krav gældende, herunder med hensyn til betaling af sådanne krav.

Stk. 8. Repræsentanten, jf. stk. 7, skal endvidere have beføjelse til at repræsentere forsikringsselskabet over for myndighederne samt under søgsmål mod forsikringsselskabet i forbindelse med de i stk. 7 nævnte krav.

Stk. 9. Udnævnelsen af repræsentanten betragtes ikke i sig selv som oprettelse af et etableret forretningssted, jf. § 34.

Stk. 10. Forsikringsselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de i stk. 5, nr. 2, og stk. 1, 2. pkt., nævnte forhold senest samtidig med, at ændringen foretages.

Stk. 11. En operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan lade fjerndbrugere eller fjerndeltagere her i landet få adgang til at deltage i og anvende de multilaterale handelsfaciliteters systemer.

§ 32. En udenlandsk virksomhed kan benytte det samme navn, som virksomheden benytter i hjemlandet. Er der risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kræve en forklarende tilføjelse.

Særlige regler for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber

§ 33. Et udenlandsk kreditinstitut og investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse af Finanstilsynet til at udøve tjenesteydelser med værdipapirhandel her i landet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan nægte tilladelse, såfremt lovgivningen i det land, hvor kreditinstituttet og investeringsselskabet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelsesproceduren, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen.

Særlige regler for udenlandske forsikringsselskaber

§ 34. Ved et forsikringsselskabs etablerede forretningssted forstås:

- 1) Det hjemsted, der fremgår af vedtægten.
- 2) En filial.
- 3) Et kontor, der ledes af et udenlandsk forsikringsselskabs eget personale.
- 4) En uafhængig person, som har en fast bemyndigelse til at handle på et udenlandsk forsikringsselskabs vegne i lighed med en filial.

Stk. 2. Såfremt et udenlandsk forsikringsselskab her i landet er omfattet af stk. 1, nr. 3 eller 4, betragtes kontoret eller personen ligeledes som virksomhedens herværende filial og skal

opfylde de i § 30 eller de i medfør af § 1, stk. 3, fastsatte betingelser.

§ 35. Forsikringsselskabet skal udpege en generalagent til at lede filialen, der ikke kan tegnes uden generalagentens medvirken. Generalagenten skal have beføjelse til at forpligte virksomheden over for tredjemand samt til at repræsentere forsikringsselskabet i øvrigt, herunder over for Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen samt under søgsmål mod virksomheden.

Stk. 2. Såfremt generalagenten ikke fungerer som den i § 31, stk. 6, nævnte repræsentant for forsikringsselskabets virksomhed under forsikringsklasse 10, jf. bilag 7, nr. 10, bortset fra fragtførerens ansvar, gælder endvidere reglerne i § 31, stk. 6-9.

Stk. 3. Et forsikringsselskab må kun have én generalagent her i landet.

Stk. 4. Generalagenten kan meddele prokura til en eller flere underagenter.

Stk. 5. Generalagenter skal være myndige personer og enten have indfødsret i en af Den Europæiske Unions medlemsstater eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet kan, hvor forholdene taler herfor, meddele dispensation fra kravet om indfødsret.

Stk. 6. Et her i landet hjemmehørende aktieselskab, anpartsselskab eller interessentskab kan være generalagent, såfremt generalagenten som sin repræsentant udpeger en person, der opfylder de i stk. 5 nævnte betingelser for at være generalagent.

§ 35 a. Ved overdragelse af hele eller dele af en forsikringsbestand tegnet her i landet af et udenlandsk forsikringsselskab i overensstemmelse med §§ 30 og 31 skal Finanstilsynet i samarbejde med hjemlandsmyndigheden offentliggøre en meddelelse om overdragelsen i Statstidende og et landsdækkende dagblad. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

§ 36. Udenlandske forsikringsselskaber omfattet af reglerne i § 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, der her i landet dækker de i bilag 7 nævnte risici, kan af Finanstilsynet pålægges at deltage i ordninger, der garanterer opfyldelse af erstatningskrav fra de sikrede eller skadelidte tredjemænd, i det omfang sådanne ordninger gælder tilsvarende for danske forsikringsselskaber.

§ 37. Finanstilsynet kan for forsikringsselskaber fastsætte nærmere regler for tjenesteydelser, der udøves fra lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Danske finansielle virksomheders virksomhed i udlandet

§ 38. En finansiell virksomhed, der ønsker at etablere en filial i et andet land, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) I hvilket land filialen ønskes etableret,
- 2) en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation, og de planlagte aktiviteter,
- 3) filialens adresse,
- 4) navnene på filialens ledelse og
- 5) for forsikringsselskaber navnet på filialens generalagent.

Stk. 2. Ved etablering af en filial i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, videresender Finanstilsynet de i stk. 1 nævnte oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet. For pengeinstitutter og realkreditinstitutter fremsendes endvidere solvensnøgletal og for forsikringsselskaber solvenscertifikat til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af den finansielle virksomheds tilladelse.

Stk. 3. Etableres filialen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, og er virksomheden et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, sender Finanstilsynet endvidere oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen samt for pengeinstitutter og realkreditinstitutter oplysninger om virksomhedens basiskapital. For investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglerselskaber meddeler Finanstilsynet værtslandets tilsynsmyndigheder ændringer i oplysningerne om investor- og indskydergarantiordningen.

Stk. 4. Oplysningerne efter stk. 2 og 3 sendes senest 3 måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Samtidig med fremsendelsen underretter Finanstilsynet den finansielle virksomhed herom.

Stk. 5. Finanstilsynet kan undlade at fremsende oplysninger efter stk. 2 og 3, hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Finanstilsynet giver virksomheden meddelelse herom senest 2 måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 6. Virksomheden skal meddele Finanstilsynet enhver ændring i de i stk. 1 nævnte forhold. Finanstilsynet skal have modtaget meddelelsen senest 1 måned før ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest 1 måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt. Virksomheden er forpligtet på samme måde over for værtslandets tilsynsmyndigheder, hvis værtslandet er et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 7. En finansiell virksomhed skal have tilladelse af Finanstilsynet til at etablere en filial i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

Stk. 8. Såfremt Finanstilsynet har krævet, at et forsikringsselskab udarbejder en plan for genoprettelse, jf. § 248, skal Finanstilsynet undlade at videregive solvenscertifikat.

§ 39. En finansiell virksomhed, der ønsker at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land virksomheden ønskes påbegyndt, og hvilke ak-

tiviteter der ønskes udøvet. Forsikringsselskaber skal endvidere oplyse, hvilke forsikringsklasser, grupper af klasser og eventuelt accessoriske risici der ønskes udøvet. Investeringsforvaltningsselskaber skal endvidere indsende en forretningsplan over påtænkte opgaver og tjenesteydelser samt nærmere oplysninger om relevante garantiordninger, der har til formål at beskytte investorer.

Stk. 2. Finanstilsynet videresender den i stk. 1 nævnte meddelelse samt en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af virksomhedens tilladelse, til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 1 måned efter modtagelsen af den i stk. 1 nævnte meddelelse. Er virksomheden et forsikringsselskab, sender Finanstilsynet endvidere et solvenscertifikat til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Er virksomheden et investeringsforvaltningsselskab, sender Finanstilsynet endvidere oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen.

Stk. 3. Er virksomheden et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab, er selskabet forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1 nævnte forhold senest en måned, før ændringerne foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt.

Stk. 4. Et investeringsforvaltningsselskab, der delegerer markedsføringen af andele i et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, til tredjemand, skal anvende den i § 31, stk. 1, nævnte procedure.

Stk. 5. Såfremt Finanstilsynet har krævet, at et forsikringsselskab udarbejder plan for genoprettelse, jf. § 248, skal Finanstilsynet undlade at videregive solvenscertifikat.

Stk. 6. Operatører af regulerede markeder, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter her i landet, jf. § 9, stk. 9, og som ønsker, at fjernbrugere eller fjerndeltagere i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, får adgang til at deltage i og anvende de multilaterale handelsfaciliteters systemer, skal følge den i stk. 1 nævnte procedure.

§ 40. En finansiell virksomhed, der ønsker at etablere en dattervirksomhed (der er et kreditinstitut, et investeringsselskab eller en forsikringsvirksomhed) i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil. Hvis der er grund til at betvivle, at virksomhedens administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, giver Finanstilsynet ikke tilladelse.

Stk. 2. En finansiell virksomhed skal give Finanstilsynet meddelelse om etablering af dattervirksomheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med, der ikke er omfattet af stk. 1.

Særlige regler for danske forsikringsselskabers virksomhed i udlandet

§ 41. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om danske forsikringsselskabers virksomhed i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 42. Finanstilsynet kan fastsætte regler om overdragelse af forsikringsbestande tegnet i henhold til virksomhed efter § 38, stk. 1, og § 39, stk. 1.

Afsnit III

God skik m.v.

Kapitel 6

God skik, prisoplysning og kontraktforhold

Generelle regler om god skik, prisoplysning og kontraktforhold

§ 43. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om prisoplysning for finansielle ydelser.

§ 44. Det er ikke tilladt i erhvervsmæssigt øjemed her i landet at medvirke til, at direkte forsikringer for her i landet bosiddende personer, danske skibe eller andre risici, der består her i landet, tegnes hos andre end

- 1) danske forsikringsselskaber og
- 2) udenlandske forsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i § 30, stk. 1, eller § 31, stk. 1, samt udenlandske forsikringsselskaber, der har fået tilladelse af Finanstilsynet.

Særlige regler om kontraktforhold for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber

§ 45. Såfremt hybrid kernekapital, jf. § 132, eller ansvarlig lånekapital udstedes i form af massegældsbreve, skal den finansielle virksomhed benævne disse kapitalbeviser.

§ 46. Ved et pengeinstituts, realkreditinstituts eller forsikringsselskabs tegning af kapitalindskud omfattet af § 132 og § 136, stk. 1, må virksomheden ikke samtidig tilbyde lånefinansiering til køb af kapitalindskud.

§ 46 a. Pengeinstitutter må ikke tilbyde detailkunder eller professionelle kunder lånefinansiering i forbindelse med salg af ansvarlig kapital i form af aktier eller garantbeviser i det pågældende institut. Uanset 1. pkt. må pengeinstitutter dog tilbyde lånefinansiering til pengeinstituttets ansattes køb af medarbejderaktier som led i en medarbejderaktieordning.

Særlige regler for pengeinstitutter

§ 47. Er der inden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 6 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag skriftligt gives meddelelse til enhver af kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på samtlige kautionisters vegne. Undladelse heraf medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntageren er blevet forringet ved undladelsen.

§ 48. Har en kautionist uden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntageren med betaling af hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives skriftlig meddelelse herom til kautionisten. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil i det konkrete tilfælde.

Stk. 2. Overskrides fristen i stk. 1, kan kautionsforpligtelsen kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagerens gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntageren havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 3. Overskridelse af fristen i stk. 1 medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntagerne er blevet forringet, selv om nedsættelsen af kautionsforpligtelsen efter stk. 2 tages i betragtning.

Stk. 4. En kautionist kan ikke hæfte for et beløb større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

Stk. 5. Kautionsaftaler efter stk. 1 skal være skriftlige for at kunne gøres gældende.

Stk. 6. En kautionsforpligtelse efter stk. 1 bortfalder efter 10 år eller, hvis kautionsaftalen er indgået til sikkerhed for en kredit med variabelt beløb eller for et lån uden fast forfaldstidspunkt, efter 5 år, medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende af pengeinstituttet.

Stk. 7. Ved kautionsaftaler efter stk. 1 skal pengeinstituttet årligt og skriftligt meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er stillet til sikkerhed for.

§ 49. Såfremt en sparekasse har tabt en del af sin garanti-kapital, skal sparekassen give oplysning herom til personer, der ønsker at indtræde som garanter.

Stk. 2. Såfremt en andelskasse har tabt en del af andelskapitalen, skal andelskassen give oplysning herom til personer, der ønsker at tegne andelskapital.

Stk. 3. De for aktieselskaber gældende regler om nedsættelse af aktiekapital finder med de fornødne tilføjelser anvendelse for nedsættelse af andelskapital i andelskasser.

§ 50. Kapitalpension, rateopsparing, selvpension, børneopsparing og boligopsparing i et pengeinstitut kan anbringes på en indlånskonto enten kontant eller som puljeindlån og kan endvidere anbringes i et særskilt depot.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opsparing i puljer i et pengeinstitut, herunder regler om midlernes anbringelse, administration, regnskab, revision samt kundeinformation. Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer, herunder om registrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.

§ 51. Kapitalpension, rateopsparing, selvpension, børneopsparing og boligopsparing anbragt på en indlånskonto skal være fuldt ud dækket af Garantifonden for indskydere og investorer, af en tilsvarende ordning i kreditinstituttets hjemland

i tilfælde af kreditinstituttets betalingsstandsning og konkurs eller af en kombination af begge ordninger.

§ 52. Pengeinstitutter, som har fået godkendelse af Finanstilsynet som depotselskab for en investeringsforening, specialforening eller fåmandsforening, skal som foreningens depotselskab handle uafhængigt og udelukkende i foreningens interesse.

Særlige regler for realkreditinstitutter

§ 53. Et realkreditinstitut skal i låneaftalen oplyse låntageren om, at realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kan kræves nedbragt efter denne lov.

Stk. 2. Såfremt et realkreditlån efter lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. skal nedbringes, skal realkreditinstituttet som erstatning yde et lån på tilsvarende vilkår, således at låntageren stilles uændret. Alle låneomkostninger i forbindelse med omlægningen påhviler realkreditinstituttet.

Stk. 3. Låntageren har ikke krav på en omlægning efter stk. 2, hvis det af realkreditinstituttet godtgøres, at låntageren vidste eller burde vide, at realkreditlånet var ydet i strid med bestemmelserne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., eller hvis overtrædelsen af de nævnte bestemmelser i øvrigt skyldes oplysninger afgivet af låntageren.

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber

§ 54. Når investeringsforvaltningsselskaber udfører porteføljepleje for investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, fåmandsforeninger, hedgeforeninger og andre kollektive investeringsordninger, herunder formidler værdipapirer for disse, er foreningerne omfattet af den samme beskyttelse som kunder efter § 72.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje for kunder, skal på forhånd aftale med kunden, om investeringsforvaltningsselskabet må placere kundens porteføljemidler eller en del heraf i andele i investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger eller andre kollektive investeringsordninger, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer.

Særlige regler for forsikringsselskaber

§ 55. Følgende forsikringsaftaler kan ikke gyldigt indgås af eller på personer bosiddende her i landet:

- 1) Livsforsikring, hvorved selskabet ved den forsikredes død forpligter sig til at udbetale større beløb end de indbetalte præmier med renter, for så vidt forsikringstageren er en fra den forsikrede forskellig person og ikke har den forsikredes samtykke.
- 2) Livsforsikring, hvorved et selskab forpligter sig til at udbetale et større beløb end de indbetalte præmier med renter som følge af dødsfald, der indtræder før den forsikredes fyldte 8. år.

Stk. 2. Finanstilsynet kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om indholdet i almindelige forsikringsbetingelser for livsforsikringsvirksomhed.

§ 56. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om de oplysninger, der af et livs- eller skadeforsikringsselskab skal afgives skriftligt til kunder, inden forsikringsaftale indgås og under det løbende kundeforhold.

§ 57. Et forsikringsselskab, der udbyder forbrugerforsikringer, skal tilbyde, at de pågældende forsikringer kan tegnes med vilkår om, at forsikringen kan opsiges af forsikringstageren med et varsel på 30 dage til udgangen af en kalendermåned.

Stk. 2. Ved en forbrugerforsikring i stk. 1 forstås en forsikringsaftale, hvor forsikringstageren (forbrugeren) ved aftalens indgåelse hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for livsforsikring og ejerskifteforsikring tegnet i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. Stk. 1 gælder endvidere ikke for forsikring, som dækker en særligt opstået risiko, der kun strækker sig over et begrænset tidsrum, når forsikringsaftalen indgås for en aftalt periode af højst 1 måned (korttidsforsikring), medmindre forsikringen er en del af en anden type forsikring.

§ 57 a. Et forsikringsselskab må kun benytte en erhvervsvirksomhed til formidling af forsikringsselskabets produkter, hvis den erhvervsdrivende er registreret i et offentligt register over forsikringsformidlere, jf. § 10, stk. 1, eller § 27, stk. 1, i lov om forsikringsformidling.

Stk. 2. Et forsikringsselskab kan endvidere benytte forsikringsdistributører, der omfattes af § 3, stk. 2, i lov om forsikringsformidling.

§ 58. Er en livsforsikringspolice bortkommet, kan vedkommende forsikringsselskab på begæring af den, som har godtgjort sin adkomst til policen, med 6 måneders varsel indkalde ihændeleveren til at melde sig. Indkaldelsen, der sker ved bekendtgørelse i Statstidende i det første nummer i et kvartal, skal indeholde en tilstrækkelig betegnelse af policen, herunder navnet på den, i hvis liv forsikringen er tegnet.

Stk. 2. Melder ingen sig før fristens udløb, er policen ugyldig, og selskabet udfærdiger en ny police til den, der har begæret indkaldelsen foretaget. Denne skal betale omkostningerne ved indkaldelsen.

Stk. 3. Melder nogen sig efter bekendtgørelsen, og kan en mindelig ordning ikke opnås, kan en ny police ikke udstedes, forinden de anmeldte krav indbyrdes berettigelse er afgjort ved dom.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 medfører ingen indskrænkning i adgangen til at søge en livsforsikringspolice mortificeret ved dom i medfør af lovgivningen om mortifikation af værdipapirer.

§ 59. Et forsikringsselskab, der tegner bygningsbrandforsikring, skal med de begrænsninger, der følger af dets vedtægter eller dets tilladelse, overtage forsikring af enhver bygning.

Stk. 2. Selskabet kan dog afvise at forsikre

- 1) bygninger, der ikke er forsvarligt indrettet mod brandfare, og
- 2) forladte bygninger.

§ 60. Et forsikringsselskab kan ikke bringe en bygningsbrandforsikring til ophør på grund af manglende betaling af præmie.

Stk. 2. En kunde kan kun bringe forsikringen til ophør med samtykke af de berettigede ifølge samtlige adkomster og hæftelser, der er tinglyst på ejendommen, medmindre ejendommen uden forringelse af disses retsstilling forsikres i et andet selskab, som har tilladelse til at drive bygningsbrandforsikring.

Stk. 3. Forsikringsselskabet har udpantningsret for præmier med påløbne renter og andre omkostninger. Selskabet har endvidere panteret for ydelserne i den forsikrede ejendom efter ejendomsskat til stat og kommune i 1 år fra forfaldstid.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter minimumsbetingelser for forsikringsselskabers tegning af bygningsbrandforsikring.

Afsnit IV

Ejerforhold og ledelse m.v.

Kapitel 7

Ejerforhold

§ 61. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at den efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter to arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 4.

Stk. 3. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at foretage den i § 61 a nævnte vurdering. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, jf. stk. 2, underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 4. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden som nævnt i stk. 4 med op til ti arbejdsdage, såfremt

- 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivning uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller

- 2) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 eller § 308 nævnte virksomhed eller den i § 16 i lov om værdipapirhandel m.v. nævnte virksomhed i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 6. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 7. Hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt giver afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Stk. 8. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Stk. 9. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

§ 61 a. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 61, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på virksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhververs finansielle soliditet i forhold til følgende kriterier:

- 1) Den påtænkte erhververs omdømme.
- 2) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed.
- 3) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes.
- 4) Om virksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den concern, som virksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.
- 5) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 4 og 5 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, vil ske.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1 er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden, jf. stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

Stk. 3. I Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

§ 61 b. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel, jf. § 5, stk. 3, eller formindske en kvalificeret andel i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at virksomheden eller holdingvirksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 61 c. Når en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 61, stk. 1, og § 61 b, skal virksomheden eller holdingvirksomheden straks give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 2. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal senest i februar måned give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed, og om størrelsen af disse andele.

§ 62. Såfremt kapitalejere, der er i besiddelse af en af de i § 61, stk. 1, omhandlede andele i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, ikke opfylder kravene i § 61 a, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 61, stk. 1, til forudgående underretning af Finanstilsynet. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Såfremt en fysisk eller juridisk person har erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 61, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Stk. 4. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

§ 63. Finanstilsynet skal på forhånd underrettes om finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i en udenlandsk finansiell virksomhed samt sådanne forøgelse af den kvalificerede andel, som medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct. af stemmerettighederne henholdsvis selskabskapitalen, eller at den udenlandske finansielle virksomhed bliver en dattervirksomhed. Underretningen skal indeholde oplysning om, i hvilket land virksomheden er etableret.

Stk. 2. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, som har en andel på mindst 10 pct. af en udenlandsk finansiell virksomhed, og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Stk. 3. Hvor den udenlandske finansielle virksomhed bliver en dattervirksomhed, skal meddelelsen til Finanstilsynet indeholde følgende oplysninger om dattervirksomheden:

- 1) I hvilket land dattervirksomheden ønskes etableret,
- 2) en beskrivelse af dattervirksomhedens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og planlagte aktiviteter,
- 3) dattervirksomhedens adresse og
- 4) navnene på dattervirksomhedens ledelse.

Stk. 4. Ved ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, nr. 1-4, skal den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed give meddelelse til Finanstilsynet herom, inden ændringen foretages. Såfremt den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed ikke på forhånd er bekendt med ændringen, skal meddelelse til Finanstilsynet gives straks efter, at den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed har modtaget underretning om ændringen.

Kapitel 8

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 64. Et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktionen kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i en finansiell virksomhed, såfremt

- 1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,
- 2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering, er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,
- 3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab eller
- 4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

Stk. 4. Stk. 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, og stk. 3 gælder tilsvarende for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell holdingvirksomhed.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for generalagenter, jf. § 35.

§ 65. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

§ 66. Den tegningsret, som efter aktieselskabslovens § 60, stk. 2, tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, kan kun udøves af mindst to i forening.

§ 67. Indkaldelse til generalforsamling i en finansiel virksomhed henholdsvis repræsentantskabsmøde i en sparekasse skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Pressen skal have adgang til generalforsamlingerne henholdsvis repræsentantskabsmøderne i sparekasser.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for virksomheder, som er 100 pct. ejet af en finansiel virksomhed eller finansielle virksomheder i samme koncern.

§ 68. Finanstilsynet udøver for finansielle virksomheder de beføjelser, der er tillagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til aktieselskabslovens § 72, stk. 2.

§ 69. Til varetagelse af bestemte i vedtægterne angivne opgaver, herunder valg af bestyrelse, kan der etableres et repræsentantskab. Repræsentantskabets medlemmer er med hensyn til varetagelsen af deres hverv undergivet samme ansvar som bestyrelsen. Bestemmelsen finder ikke anvendelse på sparekasser.

§ 70. Bestyrelsen for en finansiel virksomhed skal for den finansielle virksomheds væsentligste aktivitetsområder udfærdige skriftlige retningslinjer, hvori arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion fastlægges.

§ 71. En finansiel virksomhed skal have

- 1) effektive former for virksomhedsstyring,
- 2) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 3) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 4) skriftlige forretningsgange på alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 5) effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, virksomheden er eller kan blive udsat for,
- 6) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og anvende disse hensigtsmæssigt,
- 7) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 8) fyldestgørende interne kontrolprocedurer og
- 9) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet udsteder vejledninger om de i stk. 1 nævnte områder.

§ 72. En finansiel virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal opfylde kravene i § 71, stk. 1, og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil.

Stk. 2. En finansiel virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, skal

- 1) have passende regler og procedurer for transaktioner med de i bilag 5 nævnte instrumenter, som omfatter virksomhedens ledelse og ansatte,
- 2) kunne påvise interessekonflikter, som kan skade kundernes interesser, både mellem værdipapirhandlerens kunder indbyrdes og mellem kunderne og værdipapirhandleren og begrænse disse interessekonflikter mest muligt, samt, hvor der er risiko for, at kundernes interesse skades, i det konkrete tilfælde informere kunden om interessekonflikternes generelle indhold, inden der indgås aftale med kunden,
- 3) sikre kundernes ejendomsret til deres midler og de i bilag 5 nævnte instrumenter,
- 4) beskytte kundernes rettigheder og må ikke uden udtrykkeligt samtykke disponere over deres midler og instrumenter og
- 5) føre og opbevare fyldestgørende lister over alle udførte tjenesteydelser og transaktioner i mindst 5 år efter, at tjenesteydelsen er udført, henholdsvis transaktionen er gennemført.

Stk. 3. En finansiel virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, kan opbevare kunders instrumenter, jf. bilag 5, i samme depot (samledepot), hvis den finansielle virksomhed har informeret den enkelte kunde om retsvirkningerne heraf og kunden har givet samtykke hertil. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde give tilladelse til, at kunders og en finansiel virksomheds egne instrumenter opbevares i samme depot. En finansiel virksomhed skal føre et register, hvoraf de enkelte kunders ejerforhold til de registrerede instrumenter klart fremgår. Finanstilsynet kan fratage en finansiel virksomhed, der har tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, retten til at føre et samledepot.

Stk. 4. Stk. 2, nr. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Økonomistyrelsen med de fornødne tilpasninger.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1-3 nævnte forhold.

Stk. 6. I tilfælde af en finansiel virksomheds konkurs, betalingsstandsning eller lign. kan den enkelte kunde på grundlag af det i stk. 3, 3. pkt., anførte register udtage sine instrumenter af et samledepot, hvis der ikke forinden er tvist om kundens ejendomsret.

§ 72 a. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

- 1) outsourcingvirksomhedens ansvar og kontrol med en leverandør, herunder dennes videreoutsourcing,
- 2) outsourcingvirksomhedens pligt til at underrette Finanstilsynet senest 8 hverdage efter outsourcingkontraktens indgåelse,
- 3) outsourcingvirksomhedens interne retningslinjer for outsourcing og
- 4) krav, som outsourcingvirksomheden som minimum skal sikre at leverandøren til enhver tid opfylder, og som skal være aftalt i outsourcingkontrakten.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at outsourcingvirksomhedens outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 1.

§ 73. Hvervet som bestyrelsesmedlem i en finansiel virksomhed eller som medlem af repræsentantskabet i andre finansielle virksomheder end sparekasser kan ikke forenes med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed. Dog kan bestyrelsen i en direktørs forfald midlertidigt beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Den pågældende kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer.

Stk. 2. Hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

§ 74. Bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar i en finansiel virksomhed kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har ret til at være til stede og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Eksterne revisorer og den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Stk. 2. Eksterne revisorer, den interne revisionschef og den ansvarshavende aktuar har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor, den interne revisionschef eller den ansvarshavende aktuar, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

§ 75. Den finansielle virksomhed skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den finansielle virksomheds fortsatte drift.

Stk. 2. Tilsvarende gælder det enkelte medlem af bestyrelsen, en direktør og den ansvarshavende aktuar i en finansiel virksomhed.

Stk. 3. Hvis et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion, den eksterne revision eller den ansvarshavende aktuar må formode, at den finansielle virksomhed ikke opfylder kapitalkravet efter §§ 124-126 eller solvensbehovet efter § 124, stk. 4, § 125, stk. 7, og § 126, stk. 8, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet.

§ 76. En direktør må ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå aftale mellem den finansielle virksomhed og sig selv eller aftale mellem den finansielle virksomhed og tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod den finansielle virksomheds.

§ 77. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiel virksomhed og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, må ikke for egen regning eller gennem selskaber, de kontrollerer,

- 1) optage lån eller trække på allerede bevilgede kreditter til køb af værdipapirer, når de købte værdipapirer stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten,
- 2) erhverve, udstede eller handle med afledte finansielle instrumenter, medmindre formålet er risikoafdækning,
- 3) erhverve kapitalandele, bortset fra andele i investeringsforeninger, specialforeninger, hedgeforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., med henblik på salg af disse tidligere end 6 måneder efter erhvervelsen eller
- 4) erhverve positioner i fremmed valuta, bortset fra euro, når positionstagningen sker med henblik på andet end betaling for køb af værdipapirer, varer eller tjenesteydelser eller køb eller drift af fast ejendom eller til brug for rejser.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte personkreds må ikke erhverve kapitalandele i selskaber, der udøver virksomhed som nævnt i stk. 1, nr. 1-4. Dette gælder dog ikke køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber samt andele i investeringsforeninger, specialforeninger, hedgeforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

Stk. 3. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Straffebestemmelsen i § 373, stk. 2, finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information herom.

Stk. 4. Bestyrelsen skal for personer omfattet af stk. 1 udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Stk. 5. Den eksterne revision skal én gang om året gennemgå den finansielle virksomheds retningslinjer efter stk. 4 og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om virksomhedens kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Stk. 6. Et kontoførende institut har på anmodning fra bestyrelsen i den finansielle virksomhed pligt til at give den finansielle virksomheds eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.

Stk. 7. Forbuddet i stk. 1, nr. 2, omfatter ikke finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i den finansielle virksomhed eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, og som den pågældende modtager som led i sin aflønning.

Stk. 8. Forbuddet i stk. 1, nr. 1, omfatter ikke lån til køb af medarbejderaktier samt de i stk. 7 nævnte instrumenter.

Stk. 9. Forbuddet i stk. 1, nr. 3, omfatter ikke aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af de i stk. 7 nævnte instrumenter.

Stk. 10. Interne revisions- og vicerevisionschefer må uanset stk. 1-9 ikke have økonomiske interesser i den virksomhed eller koncern, som de er ansat i.

§ 77 a. Ved aflønning af direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder må variable løndelev udgøre 50 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 2. Ved variable løndelev forstås aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder f.eks. bonusordninger, resultatkontrakter og andre lignende ordninger.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte forhold.

§ 77 b. I finansielle virksomheder skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i inddeværende og kommende regnskabsår.

§ 78. Uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må en finansiell virksomhed ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller
- 2) virksomheder, hvor den i nr. 1 nævnte personkreds er direktør eller bestyrelsesmedlem.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte engagementer skal bevilges i henhold til den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Den finansielle virksomheds eksterne revisor skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3. Direktionen og bestyrelsen skal især overvåge forsvareligheden og forløbet af de i stk. 1 nævnte engagementer.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også engagementer med personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Stk. 5. En finansiell virksomhed eller virksomheder inden for samme koncern må ikke bevilge engagement til eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef. Dette gælder ikke lån ydet af et livsforsikringssselskab inden for genkøbsværdien af en af livsforsikringssselskabet udstedt forsikringspolice.

§ 79. Reglerne om koncernrepræsentation i lov om aktieselskaber gælder ikke for medarbejdere i virksomheder, gennem hvilke en finansiell virksomhed midlertidigt driver anden virksomhed i henhold til denne lov.

Generelle regler om ledelsens andre hverv

§ 80. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiell virksomhed kan ikke uden bestyrelsens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervs- virksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervs- virksomhed end den finansielle virksomhed, jf. dog § 199, stk. 9 og 10.

Stk. 2. Andre ansatte i en finansiell virksomhed, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, kan ikke uden direktionens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervs- virksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervs- virksomhed end den finansielle virksomhed. Bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen.

Stk. 3. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse, jf. stk. 2. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Straffebestemmelsen i § 373, stk. 2, finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information herom.

Stk. 4. Den i stk. 1 og 2 nævnte virksomhed kan kun bestrides, såfremt den finansielle virksomhed eller virksomheder, der indgår i koncern eller administrationsfællesskab med den finansielle virksomhed, ikke har eller indgår engagementer med de i stk. 1 og 2 nævnte erhvervs- virksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Undtaget herfra er engagementer i form af kapitalandele, engagementer med de i stk. 5 og 6 nævnte virksomheder samt engagementer med erhvervs- virksomheder, der indgår i koncern med den finansielle virksomhed eller erhvervs- virksomheder, hvor finansielle virksomheder i fællesskab eller sammen med fonde og foreninger oprettet i henhold til §§ 207, 214 og 215 ejer mere end 4/5 af kapitalandelene.

Stk. 5. Det i stk. 4 anførte engagementsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Udviklingsfinansiering A/S, BSU-fonden, LR Realkredit A/S, Bornholms Erhvervsfond, Grønlandsbanken A/S, Kongeriget Danmarks Fiskeribank, regulerede markeder, clearingcentraler, værdipapircentraler, OMX AB, OMX Exchanges Oy, Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene (IFU) og Industrialiseringsfonden for Østlandene (IFØ).

Stk. 6. Det i stk. 4 anførte engagementsforbud finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for en virksomhed, som midlertidigt drives af et pengeinstitut, realkreditinstitut eller forsikringssselskab i medfør af § 25 til sikring eller afvikling af forud indgåede engagementer.

Stk. 7. Samtlige tilladelser givet af bestyrelsen i medfør af stk. 1 skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Stk. 8. Den finansielle virksomhed skal mindst én gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til stk. 1. Endvidere skal den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt den finansielle virksomhed har

engagement med erhvervsvirksomheder omfattet af stk. 1 og 2.

Stk. 9. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra stk. 4.

Særlige regler for sparekasser

§ 81. Repræsentantskabet er sparekassens øverste myndighed.

Stk. 2. Repræsentantskabet skal have mindst 21 medlemmer. Repræsentanterne vælges for en periode på 4 år. Såfremt repræsentantskabet ved afgang bliver mindre end 21 medlemmer, skal suppleringsvalg finde sted.

Stk. 3. Stemmeberettigede ved valg af repræsentanter er sparekassens indskydere og garantier. Hver indskyder kan kun afgive 1 stemme. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer. Regler om valgordningen, om stemmeret og om gennemførelse af valg skal fremgå af vedtægterne.

Stk. 4. De indskydere og garantier, der afgiver stemme ved valg til repræsentantskabet, vælger så stor en del af dette, som svarer til forholdet mellem det afgivne antal stemmer og det samlede antal stemmer, der tilkommer sparekassens indskydere og garantier, dog mindst 1/3 af repræsentanterne. De øvrige medlemmer vælges alene af de stemmeberettigede garantier og i sparekasser uden stemmeberettigede garantier af det afgående repræsentantskab. Det bør tilstræbes, at repræsentantskabet sammensættes alsidigt såvel i geografisk som i erhvervsmæssig henseende.

Stk. 5. Såfremt enhver indskyder i sparekassen har ret til at indtræde som garant og antallet af stemmer, der kan afgives af garantier, er mindst 1.000, kan det, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, i sparekassens vedtægter fastsættes, at repræsentantskabet alene vælges af garantierne. En garant har 1 stemme for hver 1.000 kr. indbetalt garantikapital, dog højst 20 stemmer.

§ 82. Bestyrelsesmedlemmer vælges af repræsentantskabet for højst 4 år ad gangen.

§ 83. En sparekasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om

- 1) sparekassens navn og eventuelle binavne,
- 2) den kommune her i landet, hvor sparekassen skal have hjemsted (hovedkontor),
- 3) garantikapitalens størrelse og forrentning,
- 4) garantier og de forpligtelser, der påhviler disse,
- 5) repræsentantskab, bestyrelse, direktion og revision,
- 6) indkaldelse til repræsentantskabsmøder og valg til repræsentantskab, jf. § 81, stk. 3,
- 7) tid og sted for det ordinære repræsentantskabsmøde,
- 8) hvilke anliggender der skal behandles på ordinært repræsentantskabsmøde,
- 9) regnskabsaflæggelse og anvendelse af overskud,
- 10) ændring af vedtægter og
- 11) frivilligt ophør af virksomheden.

§ 84. Aktieselskabslovens § 49, stk. 1, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, §§ 50-53, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, §§ 55, 55 a, 57 og 58, § 60, stk. 1 og 2, §§ 61-64, 68-69 a og 70-72, § 73, stk. 1, stk. 2, 4. og 5. pkt.,

og stk. 4 og 6, §§ 74-77, 80 og 81, § 177 samt § 178, stk. 1, finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på sparekasser.

Stk. 2. Mortifikation af garantbeviser uden dom kan ske efter reglerne i aktieselskabslovens § 24, stk. 3, med samme varsel som ved mortifikation af aktiebreve, der ikke er omsætningspapirer.

Særlige regler for andelskasser

§ 85. Generalforsamlingen er andelskassens øverste myndighed og udgøres af andelskassens andelshavere.

Stk. 2. Enhver andelshaver har ret til at møde på generalforsamlingen og tage ordet dér. Hver andelshaver har 1 stemme.

§ 86. Bestyrelsesmedlemmer vælges af generalforsamlingen, jf. dog § 69.

§ 87. En andelskasses vedtægter skal indeholde bestemmelser om

- 1) andelskassens navn og eventuelle binavne,
- 2) den kommune her i landet, hvor andelskassen skal have hjemsted (hovedkontor),
- 3) andelskapitalens størrelse og de enkelte andelshaveres andel i andelskassens egenkapital,
- 4) betingelserne for medlemskab, herunder om retten til optagelse og adgangen til udtræden,
- 5) de forpligtelser, der påhviler andelshaverne,
- 6) generalforsamling, bestyrelse, direktion og revision,
- 7) indkaldelse til generalforsamling,
- 8) tid og sted for den ordinære generalforsamling,
- 9) hvilke anliggender der skal behandles på den ordinære generalforsamling
- 10) regnskabsaflæggelse og anvendelse af overskud,
- 11) vedtagelse af forslag på generalforsamlingen, herunder ændringer af vedtægter,
- 12) frivilligt ophør af virksomheden og
- 13) bestemmelser om indløsning af andelskapitalen.

Stk. 2. Såfremt en andelskasse er medlem af en sammenslutning som omhandlet i §§ 89-96, skal dette fremgå af vedtægterne.

§ 88. Aktieselskabslovens § 49, stk. 1, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-5, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, §§ 50-53, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, §§ 55, 55 a, 57 og 58, § 60, stk. 1 og 2, §§ 61-64, 66, 68-69 a og 70-72, § 73, stk. 1, stk. 2, 4. og 5. pkt., og stk. 4 og 6, §§ 74-77, 80 og 81, § 177 samt § 178, stk. 1, finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på andelskasser.

Stk. 2. Mortifikation af andelsbeviser uden dom kan ske efter reglerne i aktieselskabslovens § 24, stk. 3, med samme varsel som ved mortifikation af aktiebreve, der ikke er omsætningspapirer.

Særlige regler for sammenslutninger af andelskasser

§ 89. Generalforsamlingen er i sammenslutninger af andelskasser den øverste myndighed. De enkelte andelskassers stemmeret udøves på generalforsamlingen gennem delegere-

de, der er udpeget af de enkelte andelskassers generalforsamling.

Stk. 2. Enhver andelshaver i en tilsluttet andelskasse har ret til at møde på sammenslutningens generalforsamling og tage ordet dér.

§ 90. Bestyrelsesmedlemmer vælges af generalforsamlingen eller, hvis sammenslutningens vedtægter bestemmer det, af repræsentantskabet.

Stk. 2. Bestyrelsen for sammenslutningen skal godkende de tilsluttede andelskassers vedtægter og skal påse, at disse ikke strider mod denne lov eller mod sammenslutningens vedtægter. Bestyrelsen kan, hvis det kræves af tilsynet, foretage ændringer i de tilsluttede andelskassers vedtægter.

§ 91. Sammenslutningens vedtægter skal indeholde bestemmelser om de forhold, der er nævnt i § 87, stk. 1, nr. 1, 2 og 6-13, samt bestemmelser om,

- 1) at sammenslutningen og dens medlemmer udgør en enhed,
- 2) at sammenslutningen og dens medlemmer hæfter solidarisk for de forpligtelser, der påhviler sammenslutningen og dennes medlemmer,
- 3) hvorledes sammenslutningens eventuelle underskud skal fordeles mellem de tilsluttede andelskasser indbyrdes,
- 4) de tilsluttede andelskassers andel i sammenslutningens overskud og egenkapital og
- 5) regler om medlemskab, udtræden og udelukkelse af sammenslutningen.

§ 92. Tilsluttede andelskasser skal i deres navn angive medlemskab af sammenslutningen.

§ 93. Sammenslutningens ledelse er beføjet til at udstede forskrifter til medlemmerne for derigennem at sikre, at sammenslutningen og dens medlemmer kan opfylde lovens og vedtægternes krav.

§ 94. En tilsluttet andelskasses bestyrelse og direktion skal give sammenslutningens interne såvel som eksterne revisorer adgang til at foretage de undersøgelser, som revisorerne finder nødvendige, og skal sørge for, at de får de oplysninger og den bistand, som revisorerne anser for nødvendige for udførelse af deres hverv.

§ 95. Udtræden eller udelukkelse fra en sammenslutning kræver tilladelse fra Finanstilsynet og kan kun ske med mindst 6 måneders varsel til udgangen af et regnskabsår. Tilladelse kan tidligst meddeles, når regnskabet for dette regnskabsår er godkendt, men har virkning fra udgangen af det nævnte regnskabsår.

§ 96. Aktieselskabslovens § 49, stk. 1, stk. 2, 3. og 4. pkt., stk. 3-6, stk. 7, 1. pkt., og stk. 8, §§ 50-53, § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, §§ 55, 55 a, 57 og 58, § 60, stk. 1 og 2, §§ 61-64, 66, 68-69 a og 70-72, § 73, stk. 1, stk. 2, 4. og 5. pkt., og stk. 4 og 6, §§ 74-77, 80 og 81, § 177 samt § 178, stk. 1, finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på en sammenslutning af andelskasser.

Særlige regler for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber

§ 97. (Ophævet)

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber

§ 98. Flertallet af bestyrelsens medlemmer i et investeringsforvaltningsselskab må hverken være medlemmer af bestyrelsen for et depotselskab eller et andet selskab, som en forening eller andre investeringsordninger, som administreres af det pågældende investeringsforvaltningsselskab, har indgået væsentlige aftaler med, eller være ansat i depotselskabet eller i et andet selskab, som en forening eller andre investeringsordninger, som administreres af det pågældende investeringsforvaltningsselskab, har indgået væsentlige aftaler med, eller være medlem af bestyrelsen for eller ansat i andre selskaber, som er koncernforbundne med disse selskaber.

§ 99. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse eller direktion kan kun give tilladelse i henhold til § 80, stk. 1 og 2, til, at en person kan være bestyrelsesmedlem i eller deltage i ledelsen eller driften af en investeringsforening, en specialforening, en professionel forening eller en fåmandsforening, såfremt den pågældende forening ikke administreres af investeringsforvaltningsselskabet, og såfremt der ikke er personssammenfald for flertallet af medlemmerne i bestyrelsen for den pågældende forening og investeringsforvaltningsselskabets bestyrelse. Den pågældende må ikke varetage hvervet som bestyrelsesformand.

Stk. 2. Et investeringsforvaltningsselskabs bestyrelse eller direktion kan ikke give tilladelse i henhold til § 80, stk. 1 og 2, til, at direktører og andre ledende medarbejdere kan være bestyrelsesmedlemmer i eller deltage i ledelsen eller driften af depotselskabet eller et andet selskab, som en af de foreninger eller investeringsordninger, som investeringsforvaltningsselskabet administrerer, har indgået væsentlige aftaler med, eller i et selskab, der er koncernforbundet med disse selskaber.

§ 100. Et investeringsforvaltningsselskab skal være i besiddelse af en tilstrækkelig kvalificeret bemanding og den fornødne faglige ekspertise til at varetage administrationen af den type foreninger, der administreres af investeringsforvaltningsselskabet, og til at træffe investeringsbeslutninger vedrørende disses midler.

§ 101. Investeringsforvaltningsselskaber skal ved administration af investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger og hedgeforeninger handle uafhængigt og udelukkende i foreningens interesse.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber skal i den daglige ledelse varetage interesserne for den eller de foreninger, de administrerer, bedst muligt.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskaber skal undgå interessekonflikter mellem sig selv og foreningerne, mellem selskaber, som det er i koncern med, og foreningerne og mellem foreningerne indbyrdes. Når sådanne interessekonflikter ikke kan undgås, skal forvaltningsselskabet oplyse de enkelte berørte foreningers bestyrelse herom.

Stk. 4. Når et investeringsforvaltningsselskab tillige har tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje, skal det opretholde en klar adskillelse mellem denne porteføljepleje og administration af foreninger. Investeringsforvaltningsselskabet er i forhold, der vedrører administration af foreninger, underlagt den enkelte forenings bestyrelses instruktionsbeføjelse.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, hvorledes investeringsforvaltningsselskaber skal undgå interessekonflikter.

Investeringsforvaltningsselskabers adgang til at delegerer opgaver

§ 102. Hvis et investeringsforvaltningsselskab delegerer visse opgaver, som det som led i administrationen af foreningen påhviler investeringsforvaltningsselskabet at udføre, til tredjemand, skal det ske på grundlag af en beslutning herom truffet af foreningens bestyrelse.

Stk. 2. Der kan ikke træffes beslutning om, at investeringsforvaltningsselskabet kan uddelegere beslutninger om investering af foreningers midler eller andre kerneopgaver. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om, hvilke opgaver der er kerneopgaver.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskabets og depotselskabets forpligtelser berøres ikke af, at investeringsforvaltningsselskabet har delegeret opgaver til tredjemand.

§ 103. Et investeringsforvaltningsselskab skal sikre sig, at de virksomheder, som investeringsforvaltningsselskabet delegerer opgaver til, er kvalificeret til og i stand til at varetage de pågældende opgaver. I de tilfælde, hvor delegationen vedrører investeringsforvaltningen, må der kun delegeres til virksomheder, som har tilladelse til eller er registrerede med henblik på forvaltning af aktiver, og som er underlagt tilsyn.

Stk. 2. Delegation af opgaver må ikke hindre et effektivt tilsyn med investeringsforvaltningsselskabet og må navnlig ikke forhindre investeringsforvaltningsselskabet i at virke eller foreningen i at blive forvaltet i medlemmernes interesse.

§ 104. Ved delegation af opgaver skal et investeringsforvaltningsselskab sikre sig, at der gælder foranstaltninger, der skal give de personer, der leder investeringsforvaltningsselskabets virksomhed, mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt reelt at overvåge de aktiviteter, der udøves af den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til.

Stk. 2. Aftalen om delegation må ikke hindre investeringsforvaltningsselskabet i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til den virksomhed, som opgaven er uddelegeret til, og at opsige aftalen med øjeblikkelig virkning, hvis det er i den administrerede forenings interesse.

§ 105. Investeringsforvaltningsselskabet skal senest 8 hverdage efter indgåelsen af en aftale om delegation underrette Finanstilsynet om aftalens indhold og betingelser.

Særlige regler for depotselskaber for investeringsforeninger, specialforeninger, fåmandsforeninger og hedgeforeninger

§ 106. Et depotselskab skal forvalte og opbevare en forenings værdipapirer, likvide midler og andre aktiver særskilt.

Stk. 2. Depotselskabet skal påse, at

- 1) en forenings udstedelse og indløsning af medlemmernes andele foretages i overensstemmelse med reglerne i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og vedtægterne,
- 2) værdipapirer og afledte finansielle instrumenter, der sælges for foreningens regning, kun udleveres mod, at salgssummen (modydelsen) indbetales til depotselskabet,
- 3) betaling for værdipapirer og afledte finansielle instrumenter, der købes for foreningens regning, kun finder sted mod levering af disse til depotselskabet,
- 4) aktiver tilhørende foreningen, som er stillet til sikkerhed for foreningens forpligtelser, tilbageleveres til depotselskabet, når den sikrede fordring er indfriet,
- 5) udbetaling af udbytte eller henlæggelse af overskud til forøgelse af formuen foregår i overensstemmelse med foreningens vedtægters regler herom,
- 6) værdiansættelsen af en forenings beholdning af pantebreve sker i overensstemmelse med reglerne herom,
- 7) en forenings køb og salg af værdipapirer og afledte finansielle instrumenter sker i overensstemmelse med § 46 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og
- 8) køb og salg af andre værdier, herunder pantebreve, foretages til priser, der ikke er mindre fordelagtige end dagsværdien.

§ 107. Depotselskabet er over for foreningen ansvarligt for enhver skade, foreningen måtte lide som følge af manglende eller mangelfuld opfyldelse af selskabets forpligtelser. Depotselskabet er ansvarligt, selv om depotselskabet overlader opbevaring af foreningens formue eller en del heraf til en anden depotfører. Depotselskabet kan ikke ved aftale fraskrive sig dette ansvar.

Særlige regler for forsikringsselskaber

§ 108. Direktionen skal drage omsorg for, at et forsikringsselskab råder over tilstrækkelig sagkundskab til beregning af forsikringsmæssige hensættelser.

Stk. 2. Har forsikringsselskabet tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, skal bestyrelsen ansætte en ansvarshavende aktuar, der skal varetage de nødvendige forsikringstekniske funktioner, herunder beregninger og undersøgelser. Stillingen som aktuar kan ikke forenes med stillingen som medlem af direktionen eller bestyrelsen i forsikringsselskabet.

Stk. 3. Når en ansvarshavende aktuar afskediges eller fratræder, skal bestyrelsen og aktuaren senest 1 måned efter fratrædelsen sende hver sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden herfor.

Stk. 4. Den ansvarshavende aktuar skal påse, at selskabet overholder sit tekniske grundlag m.v. Aktuaren skal i denne forbindelse gennemgå det aktuarmæssige indhold i selskabets aktiviteter og materiale og påse, at det tekniske grundlag m.v., jf. § 20, til enhver tid er i overensstemmelse med de i § 21, stk. 1-6, nævnte krav.

Stk. 5. Den ansvarshavende aktuar skal omgående indberette enhver tilsidesættelse af de i stk. 4 nævnte forhold til Finanstilsynet. Aktuaren har ret til af direktionen at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet.

Finanstilsynet kan kræve de oplysninger af aktuaren, som er nødvendige til bedømmelse af selskabets økonomiske stilling.

Stk. 6. Den ansvarshavende aktuar skal årligt indsende en beretning til Finanstilsynet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 2-6 nævnte forhold, herunder om de krav, en person skal opfylde for at kunne blive ansat som ansvarshavende aktuar.

§ 109. §§ 73 og 74 finder tilsvarende anvendelse på forsikringsselskabets repræsentantskab.

§ 110. Aktieselskabslovens § 48 a finder ikke anvendelse på et forsikringsselskabs anskaffelse af egne aktier.

Særlige regler for gensidige forsikringsselskaber

§ 111. Medlemmers og garanters ret til at træffe beslutning i et gensidigt forsikringsselskab udøves på generalforsamlingen. Ethvert medlem skal have mindst 1 stemme.

Stk. 2. I vedtægterne kan det uanset stk. 1 bestemmes, at generalforsamlingen består af delegerede valgt af medlemmerne og garantene eller stedfortrædere for disse.

§ 112. Gensidige forsikringsselskabers vedtægter skal ud over det i aktieselskabslovens § 4 anførte indeholde bestemmelser om

- 1) medlemmers og garanters ansvar for selskabets forpligtelser samt om medlemmers og garanters indbyrdes hæftelse, jf. § 284, stk. 2,
- 2) hvorvidt selskabet skal kunne overtage genforsikring uden gensidigt ansvar, og
- 3) hvorvidt garantikapitalen skal forrentes, og i givet fald efter hvilke regler.

§ 113. Beslutning om ændring af vedtægterne træffes på generalforsamlingen, jf. dog §§ 23 og 114, jf. aktieselskabslovens § 38. Beslutningen er kun gyldig, såfremt den tiltrædes af mindst to tredjedele af de afgivne stemmer. Beslutningen skal i øvrigt opfylde de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde.

Stk. 2. Væsentlige ændringer i et selskabs formål kan, medmindre andet er bestemt i vedtægterne, kun vedtages, når der opnås tilslutning hertil fra tre fjerdedele af garantene og tre fjerdedele af medlemmerne eller, hvis generalforsamlingen består af delegerede, da fra tre fjerdedele af disse. Meddelelse til garantene om sådanne ændringer skal gives senest 8 dage efter beslutningen på generalforsamlingen. Garant, der modsætter sig sådanne ændringer, kan, når de senest 1 måned efter generalforsamlingen fremsætter begæring derom, forlange, at de andre garanters skal overtage deres garantiandele.

§ 114. Aktieselskabslovens §§ 49-55 a, § 56, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 5, §§ 57 og 58, § 60, stk. 1-3, §§ 61-64, 68-70 og 72, § 73, stk. 1, stk. 2, 4 og 5. pkt., og stk. 3, samt §§ 75-77 finder med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte bestemmelser finder bestemmelser vedrørende aktionærer anvendelse på garanters og bestemmelser om aktiekapital og aktier anvendelse på garantikapital og garantiandele med fornødne lempelser.

Stk. 3. Aktieselskabslovens § 65, stk. 2, § 66, § 71, § 73, stk. 7, § 74, § 75, stk. 1 og 3, § 76, stk. 2, § 80 samt § 81 finder ligeledes med de nødvendige tilpasninger og med de afvigelser, der fremgår af denne lovs bestemmelser, tilsvarende anvendelse på gensidige forsikringsselskaber.

Stk. 4. I de i stk. 3 nævnte bestemmelser finder bestemmelser vedrørende aktionærer anvendelse på alle de stemmeberettigede ved det gensidige forsikringsselskabs generalforsamling.

Stk. 5. Aktieselskabslovens §§ 112 og 113 om udbetaling til aktionærer finder tilsvarende anvendelse på rente til garanters og udbetaling til medlemmer i gensidige forsikringsselskaber.

Særlige regler for tværgående pensionskasser

§ 115. Medmindre økonomi- og erhvervsministeren under hensyn til pensionskassens forhold tillader en anden sammensætning af bestyrelsen, skal denne bestå af en formand og et lige antal bestyrelsesmedlemmer, hvoraf mindst halvdelen skal vælges af og blandt medlemmerne i pensionskassen.

Stk. 2. I vedtægterne kan det fastsættes, at valg af bestyrelsen og ændring af vedtægterne foretages af pensionskassens medlemmer ved urafstemning.

§ 116. Bestemmelserne for gensidige selskaber i §§ 23 og 114 finder tilsvarende anvendelse for tværgående pensionskasser, jf. dog stk. 2 og § 284, stk. 2 og 3.

Stk. 2. Aktieselskabslovens § 49, stk. 6, finder ikke anvendelse for tværgående pensionskasser.

Kapitel 9

Videregivelse af fortrolige oplysninger

§ 117. Bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser og lignende, medlemmer af repræsentantskabet i en finansiell virksomhed, der ikke er en sparekasse, revisorer og granskingsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd, likvidatorer, direktører, ansvarshavende aktuarer, generalagenter og administratorer i et forsikringsselskab samt øvrige ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for finansielle holdingvirksomheder.

Stk. 2. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1, er omfattet af den i stk. 1 nævnte tavshedspligt.

§ 117 a. Et pengeinstitut kan videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til den, der har overført penge til en kundes konto som følge af en fejloverførsel af penge til den pågældende kundes konto, således at den pågældende kan forfølge et eventuelt krav mod kunden i forbindelse med transaktionen. Et pengeinstitut kan tilsvarende videregive oplysninger om en kundes navn og adresse til en betalingsmodtager, når kunden har anvendt et betalingsmiddel til at betale for varer eller tjenesteydelser hos betalingsmodtageren og der er sket en fejlagtig transaktion.

Stk. 2. Pengeinstituttet skal varsle videregivelsen over for kunden, inden oplysninger om kundens navn og adresse kan videregives.

Stk. 3. Hvis en kunde har navne- og adressebeskyttelse efter lov om Det Centrale Personregister, kan pengeinstituttet ikke videregive oplysninger om den pågældende, jf. stk. 1.

§ 118. Sædvanlige oplysninger om kundeforhold kan videregives til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Stk. 2. Til brug for varetagelse af administrative opgaver kan oplysninger videregives til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud, og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 26 b, stk. 3, og § 23, stk. 4, samt til det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Stk. 3. Forsikringsselskaber og pensionskasser kan til brug for rådgivning om livsforsikrings- og pensionsordninger samt personforsikringer, der indgår i disse ordninger, videregive oplysninger om kundeforhold til forsikringsselskaber, som forsikringsselskabet eller pensionskassen er koncernforbundet med, til det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab, til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 23, stk. 4, og § 26 b, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Oplysninger om helbreds-mæssige forhold og andre følsomme oplysninger kan alene videregives, hvis den, der videregives oplysninger om, har givet samtykke hertil.

Stk. 4. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1-3, er omfattet af den i § 117, stk. 1, nævnte tavshedspligt.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der er sædvanlige kundeoplysninger i henhold til stk. 1.

§ 119. Oplysninger om rent private forhold må ikke videregives uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 117, stk. 1, eller § 118, stk. 2.

§ 120. Oplysninger kan videregives til den finansielle virksomheds modervirksomhed til brug for risikostyring af virksomheder i koncernen, såfremt modervirksomheden er en finansiel virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed. Dette gælder dog ikke oplysninger om rent private forhold.

Stk. 2. Oplysninger om privatkunder kan ikke videregives til brug for risikostyring, jf. stk. 1, bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om en privatkunde vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse.

§ 120 a. Oplysninger om erhvervskunder kan udveksles mellem pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som er koncernforbundne, til brug for risikostyring, herunder kreditvurdering og kreditadministration. Tilsvarende gælder udveksling af oplysninger med disse virksomheders finansielle holdingvirksomheder samt datterselskaber. Udveksling af oplysninger kan kun ske med datterselskaber, der yder udlån eller driver leasingvirksomhed.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tillige anvendelse ved udveksling af oplysninger mellem fællesejede penge- og realkreditinstitutter og indehavere af kapitalandele i det pågældende penge- eller realkreditinstitut, når de nævnte indehavere er penge- eller realkreditinstitutter og de i fællesskab besidder mere end 4/5 af kapitalandelene. Tilsvarende gælder udveks-

ling af oplysninger med de fællesejede virksomheders datterselskaber, der yder udlån eller driver leasingvirksomhed.

Stk. 3. Videregivelse i henhold til stk. 1 og 2 omfatter ikke oplysninger som nævnt i § 119.

Stk. 4. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1 og 2, er omfattet af den i § 117, stk. 1, nævnte tavshedspligt.

§ 120 b. Et långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut kan videregive oplysninger om en låntager til det udstedende pengeinstitut eller realkreditinstitut, hvis der er indgået en låneafale, hvoraf det fremgår, at lånet kan finansieres ved et andet pengeinstituts eller realkreditinstituts udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer. Udveksling af oplysninger mellem det långivende pengeinstitut eller realkreditinstitut og det pengeinstitut eller realkreditinstitut, der udsteder de særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, hvormed lånet finansieres, kan ske, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til risikostyring og administration af porteføljen i registeret eller porteføljen i en serie eller gruppe af serier med seriereservefond.

§ 121. Oplysninger om en privatkunde må ikke videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil, jf. dog § 118, stk. 3.

Stk. 2. Til koncernvirksomheder, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1, samt virksomheder, hvor flere finansielle virksomheder eller investeringsforeninger, specialforeninger, godkendte fåmandsforeninger eller hedgeforeninger i forening ejer en virksomhed, der udøver virksomhed, som den finansielle virksomhed må drive gennem en dattervirksomhed, eller en virksomhed, der er accessorisk til den finansielle virksomhed, der er underlagt en tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1, kan videregivelse efter stk. 1 ske uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier, og hvis videregivelsen er nødvendig for, at den virksomhed, som oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til privatkunden ikke overstiger denne interesse.

Stk. 3. Sædvanlige oplysninger om erhvervskundeforhold kan videregives til brug for markedsføring og rådgivning til en finansiell virksomhed, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i § 117, stk. 1.

§ 122. Den finansielle virksomhed skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger videregives fra virksomheden. Retningslinjerne skal være offentligt tilgængelige.

§ 123. Samtykke til videregivelse af oplysninger skal afgives i skriftlig form.

Stk. 2. Når en forsikringsaftale indgås på baggrund af telefonisk henvendelse, kan samtykke til videregivelse af oplysninger til brug herfor dog afgives mundtligt. I så fald skal forsikringsselskabet senest 14 dage efter forsikringsaftalens indgåelse skriftligt oplyse kunden om, hvilke typer af oplysninger der videregives med kundens mundtlige samtykke, til hvilke formål videregivelsen sker, samt hvem der modtager oplysninger på baggrund af kundens mundtlige samtykke.

Stk. 3. På kundens anmodning skal den finansielle virksomhed oplyse kunden om, hvilke typer af oplysninger der

kan videregives med kundens samtykke, til hvilke formål videregivelsen kan ske, og hvem der kan modtage oplysninger på baggrund af kundens samtykke.

Stk. 4. Den finansielle virksomhed skal ved indhentelse af skriftligt samtykke oplyse kunderne om muligheden for efter stk. 3 at få oplysninger om samtykkets rækkevidde.

Afsnit V

Finansielle virksomheders kapitalforhold

Kapitel 10

Solvens

Generelle regler om solvens

§ 124. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion skal sikre, at instituttet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici.

Stk. 2. Basiskapitalen i pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal mindst udgøre

- 1) 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet) og
- 2) 5 mio. euro (minimumskapitalkravet), jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For pengeinstitutter, hvis basiskapital den 18. december 1989 var mindre end 5 mio. euro, er minimumskapitalkravet basiskapitalen pr. 18. december 1989. Den samlede basiskapital i det pengeinstitut, der opstår i forbindelse med en sammenlægning af to eller flere pengeinstitutter, der er omfattet af 1. pkt., må ikke være mindre end de sammenlagte institutters samlede basiskapital på tidspunktet for sammenlægningen, hvis ikke det sammenlagte institut opfylder minimumskapitalkravet i henhold til stk. 2, nr. 2.

Stk. 4. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet skal udtrykkes som den tilstrækkelige basiskapital i procent af de risikovægtede poster. Solvensbehovet kan ikke være mindre end solvenskravet efter stk. 2, nr. 1, og minimumskapitalkravet i stk. 2, nr. 2.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af stk. 2, nr. 1.

Stk. 6. Finanstilsynet kan pålægge pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.

Stk. 7. Overtages kontrollen af et pengeinstitut, der er omfattet af stk. 3, 1. pkt., af en anden fysisk eller juridisk person, skal pengeinstituttets basiskapital senest 3 måneder efter overtagelsen opfylde minimumskapitalkravet i henhold til stk. 2, jf. dog stk. 3, 2. pkt.

Stk. 8. For realkreditinstitutter skal solvenskravet være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i instituttet i øvrigt.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 4, og individuelle solvenskrav, jf. stk. 5.

§ 125. Fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici.

Stk. 2. Basiskapitalen i fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal mindst udgøre

- 1) 8 pct. af de risikovægtede poster (solvenskravet), jf. dog stk. 5,
- 2) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for fondsmæglerselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, eller ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6, 8 og 9, og afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelser,
- 3) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for investeringsforvaltningsselskaber, der ønsker at blive medlem af et reguleret marked, eller som ønsker at opbevare og forvalte de i bilag 5, nr. 3, nævnte instrumenter, herunder at blive medlem af en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling, jf. dog stk. 3, og
- 4) 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Investeringsforvaltningsselskaber skal ud over kravet i stk. 2, nr. 3 og 4, medregne et tillæg til minimumskapitalkravet på 0,02 pct. af den del af selskabets portefølje, jf. § 141, der overstiger 250 mio. euro. De i stk. 2, nr. 3, nævnte selskaber kan ved opgørelse af tillægget foretage et fradrag på 875.000 euro, og de i stk. 2, nr. 4, nævnte selskaber kan foretage et fradrag på 175.000 euro. Tillægget kan maksimalt udgøre 10 mio. euro. Investeringsforvaltningsselskaber skal årligt justere tillægskapitalen på baggrund af det reviderede årsregnskab. Justeringen skal foretages inden den 1. juni det efterfølgende år.

Stk. 4. Finanstilsynet kan tillade, at op til 50 pct. af tillægget efter stk. 3 kan stilles i form af en garanti fra et kreditinstitut eller et forsikringsselskab. Kreditinstituttet eller forsikringsselskabet skal have hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union, i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller i et land, som Fællesskabet ikke har indgået en sådan aftale med, men som har tilsynsregler svarende til reglerne i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Et fondsmæglerselskab og et investeringsforvaltningsselskab skal uanset kravene i stk. 2 og 3 have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i selskabets virksomhed siden det foregående år. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have en basiskapital svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 6. Fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, samt investeringsforvaltningsselskaber kan opgøre de risikovægte-

de poster eksklusive risikovægtede poster for operationel risiko, jf. § 142, stk. 1.

Stk. 7. Fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre selskabets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet skal udtrykkes som basiskapitalen i procent af de risikovægtede poster. Solvensbehovet kan ikke være mindre end solvenskravet i stk. 2, nr. 1, minimumskapitalkravet i stk. 2, nr. 2-4, og stk. 3 eller kravet til basiskapitalen i stk. 5.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af stk. 2, nr. 1.

Stk. 9. Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af basiskapitalen.

§ 126. Forsikringsselskaber og tværgående pensionskassers bestyrelse og direktion skal sikre, at virksomheden har en tilstrækkelig basiskapital og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af en basiskapital af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække virksomhedens risici.

Stk. 2. Basiskapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser skal mindst udgøre

- 1) 4 pct. af de risikovægtede poster for livsforsikringshensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasse I-IV og VI, hvor virksomheden har en investeringsrisiko,
- 2) 1 pct. af de risikovægtede poster for livsforsikringshensættelser tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasse V og i forsikringsklasse III, hvor virksomheden ikke har en investeringsrisiko, og hvor det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, fastsættes for en periode på over 5 år,
- 3) 25 pct. af det seneste regnskabsårs forsikringsmæssige administrationsomkostninger tillagt 0,3 pct. af de risikovægtede poster for risikosummen for livsforsikringsvirksomhed i forsikringsklasse III, hvor virksomheden ikke har en investeringsrisiko, og hvor det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, ikke fastsættes for en periode på over 5 år,
- 4) 25 pct. af det seneste regnskabsårs forsikringsmæssige administrationsomkostninger for særskilte SP-konti,
- 5) det største beløb i skadeforsikringsvirksomhed af
 - a) 18 pct. af de risikovægtede poster for det maksimale af bruttopræmier og bruttopræmieindtægter op til 53,1 mio. euro tillagt 16 pct. af beløb derudover og
 - b) det årlige gennemsnit af 26 pct. af de risikovægtede poster for bruttoerstatningsudgifterne for beløb op til 37,2 mio. euro og 23 pct. af beløb derudover i de seneste 3 regnskabsår,
- 6) 3,2 mio. euro for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der driver livsforsikringsvirksomhed,
- 7) 2,2 mio. euro for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der udøver forsikringsklasserne 1-9 og 16-18,

- 8) 3,2 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver forsikringsklasserne 10-15,
- 9) 3 mio. euro for forsikringsselskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, og
- 10) 1 mio. euro for captivegenforsikringsselskaber.

Stk. 3. Solvenskravet udgør summen af de i stk. 2, nr. 1-5, nævnte beløb.

Stk. 4. Minimumskapitalkravet udgør det største af beløbene i stk. 2, nr. 6-10.

Stk. 5. For gensidige forsikringsselskaber, der er omfattet af stk. 2, nr. 7 eller 8, kan minimumskapitalkravet nedsættes på nærmere betingelser.

Stk. 6. For gensidige forsikringsselskaber omfattet af stk. 2, nr. 7 eller 8, som opfylder betingelserne i stk. 5 og 7, er minimumskapitalkravet nedsat til det største beløb af

- 1) 0,225 mio. euro for tilladelse til forsikringsklasse 1-8, 16 og 18 og
- 2) 0,15 mio. euro for tilladelse til forsikringsklasse 9 og 17.

Stk. 7. For at være omfattet af det nedsatte kapitalkrav i stk. 6 skal et gensidigt forsikringsselskab ud over de i stk. 5 anførte betingelser tillige opfylde følgende betingelser:

- 1) Vedtægterne skal give mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne,
- 2) det seneste regnskabsårs bruttopræmieindtægter må ikke overstige 5 mio. euro,
- 3) selskabet må ikke have tilladelse til forsikringsklasse 10-15, og
- 4) mindst halvdelen af det seneste regnskabsårs bruttopræmieindtægter skal hidrøre fra forsikringer, hvor forsikringstagerne er fysiske personer, der er medlemmer af selskabet.

Stk. 8. Forsikringsselskaber og tværgående pensionskassers bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre virksomhedens individuelle solvensbehov.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte et højere individuelt solvenskrav end det, der fremgår af stk. 3.

§ 127. Kapitalkravet er det største af solvenskravet og minimumskapitalkravet i §§ 124-126 til den finansielle virksomhed samt for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber tillige kravet til basiskapitalen i § 125, stk. 5.

§ 128. Basiskapitalen er den reducerede kernekapital, jf. §§ 129-131, tillagt den reducerede supplerende kapital, jf. § 135, og fratrasket beløb i henhold til § 139.

Stk. 2. Kernekapital og opskrivningshenslæggelser skal være fratrasket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset, i det omfang skat reducerer det beløb, hvormed denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab.

§ 129. Kernekapitalen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber består af

- 1) indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital,
- 2) overkurs ved emission,
- 3) reserver,

- 4) overført overskud eller underskud,
- 5) årets løbende overskud fratrukket enhver form for skat, forventet udbytte og andre forudsigelige udgifter, såfremt beløbet er bekræftet af virksomhedens eksterne revisorer, jf. stk. 3,
- 6) bunden sparekasserreserve, jf. § 211,
- 7) indbetalt garantikapital, jf. § 208, stk. 2,
- 8) hybrid kernekapital, jf. § 132,
- 9) seriereservefonde i realkreditinstitutter i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagerne, samt den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 25 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ikke kan komme til udbetaling, og
- 10) bunden fondsreserve i realkreditinstitutter.

Stk. 2. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, kan udgøre op til 50 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen om hybrid kernekapital

- 1) gør det muligt at konvertere hybrid kernekapital til aktie-, garanti- eller andelskapital, såfremt pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke opfylder solvenskravet i §§ 124 eller 125, eller hvor den på Finanstilsynets initiativ kan konverteres til aktie-, garanti- eller andelskapital, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor, og
- 2) ikke indeholder vilkår om en rentestigning, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, som ikke opfylder kravet i stk. 2, nr. 1, kan maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen i forbindelse med gældsstiftelsen ikke indeholder vilkår om en rentestigning, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Hybrid kernekapital efter stk. 1, nr. 8, kan maksimalt udgøre 15 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 5, hvis aftalen i forbindelse med gældsstiftelsen indeholder bestemmelser om en rentestigning.

Stk. 5. Hybrid kernekapital omfattet af stk. 2, 3 og 4 må tilsammen maksimalt udgøre 50 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag, og hybrid kernekapital omfattet af stk. 3 og 4 må tilsammen maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter de i § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5, nævnte fradrag.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 2 og 3, hvorefter aftaler ved gældsstiftelse ikke må indeholde vilkår om en rentestigning, omfatter ikke hybrid kernekapital udstedt i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, hvor aftaler i forbindelse med gældsstiftelse indeholder vilkår om rentestigninger, forudsat at sådanne rentestigninger udelukkende gøres betinget af udviklingen i udbytteudbetalinger.

Stk. 7. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder tillade, at grænserne i stk. 2-5 midlertidigt overskrides.

Stk. 8. Anvendes muligheden for indregning af årets løbende overskud i kernekapitalen, jf. stk. 1, nr. 5, skal beløbets størrelse være bekræftet af de eksterne revisorer. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for de eksterne revisorers arbejdshandlinger i forbindelse med bekræftelsen.

Stk. 9. De eksterne revisorer skal i revisionsprotokollen oplyse om det udførte arbejde efter stk. 8. I forbindelse hermed skal der ligeledes oplyses om pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets solvensprocent før og efter indregning af årets løbende overskud.

Stk. 10. En virksomhed, der har foretaget en securitisation, må ikke i de i stk. 1, nr. 3, 4 og 6, nævnte poster medtage nettofortjenester fra kapitalisering af fremtidige indtægter fra de engagementer, som indgår i transaktionen, og som medfører en kreditforbedring af virksomhedens mellemværender med den pågældende securitisation. Ved securitisation forstås i dette kapitel en transaktion, hvorved kreditrisikoen ved et engagement eller en pulje af engagementer opdeles i segmenter, hvor betalinger i tilknytning til transaktionen afhænger af udviklingen i engagementet eller puljen af engagementer, og hvor segmenternes indbyrdes stilling bestemmer fordelingen af tabene i transaktionens løbetid.

§ 130. Kernekapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser består af

- 1) egenkapital,
- 2) medlemskonti i gensidige selskaber og tværgående pensionskasser, jf. § 133,
- 3) særlige bonushensættelser (type B) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der opfylder betingelserne i § 134,
- 4) værdien af skatteaktiver, som den vil være i en administrationssituation, jf. §§ 253-258, og
- 5) en positiv eller negativ forskel mellem
 - a) et beløb svarende til den andel af basiskapitalen i en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, der er en finansiel virksomhed, som svarer til den ejede andel af selskabskapitalen, og
 - b) den værdi, den pågældende ejerandel indgår med i balancen med tillæg af værdien af ansvarlig lånekapital, herunder ansvarlig lånekapital fra andre koncernvirksomheder, til dattervirksomheden eller den associerede virksomhed, når ansvarlig lånekapital medregnes i dattervirksomhedens eller den associerede virksomheds basiskapital efter § 135, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Basiskapitalen i stk. 1, nr. 5, litra a, opgøres før fradrag for direkte og indirekte ejede aktiver efter § 131, stk. 4, nr. 3, i det omfang disse aktiver allerede er omfattet af denne bestemmelse ved opgørelsen af basiskapitalen i den ejende virksomhed. Hvis det pågældende datterforsikringsselskab eller den pågældende associerede forsikringsvirksomhed ved opgørelsen af stk. 1, nr. 5, selv besidder datterforsikringsselskaber eller associerede forsikringsvirksomheder, opgøres basiskapitalen i stk. 1, nr. 5, litra a, før fradrag for disse selskabers kapitalkrav, når selskabernes kapitalkrav allerede er fradraget efter § 131, stk. 4, nr. 1.

Stk. 3. Tillægget efter stk. 1, nr. 5, må for hver enkelt dattervirksomhed eller hver associeret virksomhed, der er en finansiel virksomhed, højst svare til det beløb, der for den pågældende dattervirksomhed eller associerede virksomhed er fradraget i henhold til § 131, stk. 4, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. Garantikapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser må ikke nedsættes uden samtykke fra Finanstilsynet. Garantikapitalen kan tilbagebetales i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler. Finanstilsynet kan bestemme, at der sker tilsvarende henlæggelse til en grundfond eller en anden fond, som ikke uden Finanstilsynets tilladelse må formindske.

§ 131. Kernekapitalen reduceres med

- 1) foreslået udbytte,
- 2) immaterielle aktiver og
- 3) skatteaktiver, jf. dog § 130, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber fradrages ud over de i stk. 1 nævnte fradrag

- 1) årets løbende underskud,
- 2) halvdelen af fradragerne efter § 139, stk. 1, nr. 1-3,
- 3) halvdelen af fradragerne efter § 139, stk. 1, nr. 4-6,
- 4) den akkumulerede værdiændring af sikringsinstrumenter ved sikring af betalingsstrømme og
- 5) den akkumulerede værdiændring af forpligtelser til dagsværdi som følge af ændring i egen risiko fratrasket eventuelle tilsvarende akkumulerede værdiændringer af aktiver til dagsværdi som følge af samme ændringer i egen risiko.

Stk. 3. Reguleringerne efter stk. 2, nr. 4 og 5, kan være positive eller negative.

Stk. 4. For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser fradrages ud over de i stk. 1 nævnte fradrag:

- 1) Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital.
- 2) Den andel af kapitalkravet i et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, der er en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af selskabskapitalen.
- 3) For direkte og indirekte ejede aktiver, der repræsenterer en risiko på en enkelt virksomhed eller en gruppe af virksomheder, der udgør en samlet risiko: Det beløb, hvorved de pågældende aktivers regnskabsmæssige værdi overstiger en vægtet sum af selskabets kapitalkrav, dets datterforsikringsselskabers kapitalkrav og kapitalkravet i andre dattervirksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn. Fradraget skal dog ikke foretages for investeringer i dattervirksomheder og for aktiver, der omfattes af § 162, stk. 1, nr. 1-8. Den vægtede sum beregnes således:
 - a) Hvis forsikringsselskabet driver direkte livsforsikringsvirksomhed, vægtes med 75 pct. Andre forsikringsselskaber vægtes med 100 pct.
 - b) Dattervirksomheder, der driver direkte livsforsikringsvirksomhed, vægtes med 75 pct. af ejerandelen. Andre dattervirksomheder vægtes med ejerandelen.
- 4) Et beløb svarende til forskellen mellem erstatningshensættelser fratrasket genforsikringsandele af erstatningshensættelser for forsikringsklasse 3-18 før diskontering og efter diskontering, hvis erstatningshensættelser dis-

konteres for at tage hensyn til fremtidigt investeringsafkast.

Stk. 5. For en finansiel virksomhed, der er en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, der ikke har vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, anvendes i stk. 4, nr. 1 og 2, det kapitalkrav, der fremkommer efter hjemlandets regler, dog mindst det kapitalkrav, der ville være fremkommet, hvis selskabet eller virksomheden havde vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde og for en tidsbegrænset periode dispensere fra fradraget i kernekapitalen efter stk. 4, nr. 3.

Stk. 7. Forsikringsselskaber skal i kernekapitalen fradrage direkte og indirekte ejede kapitalandele i datterfinansieringsinstitutter og associerede finansieringsinstitutter, jf. dog 2. og 3. pkt. Kapitalandele i finansieringsinstitutter, der er finansielle virksomheder, og finansieringsinstitutter, der har som hovedvirksomhed at erhverve kapitalandele eller omsættelige pantebreve eller at udføre forretninger for egen regning med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, skal ikke fradrages. Indirekte ejede kapitalandele, der er fradraget af et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab efter 1. pkt., eller som er fradraget af en dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab eller et associeret kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab efter § 139, stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, nr. 1, skal ikke fradrages. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undtage fra det i 1. pkt. nævnte fradrag.

Stk. 8. Andelen af kapitalkravet eller kapitalandelene i dattervirksomheder og associerede virksomheder skal ikke fradrages, jf. stk. 4 og 7, når virksomhederne er erhvervet midlertidigt og erhvervelsen er sket som et led i en rekonstruktion.

§ 132. Hybrid kernekapital medregnes i basiskapitalen for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Beløbet skal være indbetalt til pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet.
- 2) Gælden må ikke forfalde på et forud aftalt tidspunkt.
- 3) Gælden må kun forfalde, hvis pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet træder i likvidation eller erklæres konkurs.
- 4) Gælden må kun tilbagebetales på pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets initiativ, med Finanstilsynets tilladelse og tidligst 5 år efter indbetalingen, jf. dog stk. 4 og 5.
- 5) Långiverens krav mod pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet skal være efterstillet al anden ikkeefterstillet gæld samt den i § 136 nævnte kapital.
- 6) Långiverens krav mod pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvalt-

ningsselskabet må ikke være dækket af sikkerhed stillet af pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet eller de i § 181, stk. 1, nævnte virksomheder eller på anden måde være sikret en fortrinsret i forhold til pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabets øvrige kreditorer.

- 7) Forrentning af gælden bortfalder, hvis pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke har frie reserver i forhold til seneste årsrapport.
- 8) Renten må ikke ændres på grundlag af kreditors vurdering af pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet.
- 9) Betalinger af renter kan udskydes eller erstattes af indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.
- 10) Ikkebetalte renter, der er udskudt i medfør af nr. 9, må kun forfalde til betaling, hvis kapitalkravet på ny overholdes.
- 11) Virksomhedens øverste myndighed skal kunne nedskrive den hybride kernekapital og ikkebetalte renter, hvis egenkapitalen er tabt og aktie-, garanti- eller andelskapitalen er nedskrevet til nul, eller hvis egenkapitalen i seriereservefonde i realkreditinstitut er tabt.
- 12) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelse må ikke indeholde bestemmelse om en stigning i renten, jf. dog stk. 5, på mere end det højeste af:
 - a) 100 basispunkter fratrullet swapspændet, jf. stk. 2, og
 - b) 50 pct. af kreditspændet, jf. stk. 3, fratrullet swapspændet.
- 13) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelse må kun indeholde bestemmelse om én stigning i renten, jf. dog stk. 5. Rentestigningen må tidligst indtræde 10 år efter udstedelsen.

Stk. 2. Swapspændet i stk. 1, nr. 12, litra a, fastsættes på udstedelsesdagen som forskellen mellem renteforhøjelsens rentegrundlag og udstedelsens oprindelige rentegrundlag.

Stk. 3. Kreditspændet i stk. 1, nr. 12, litra b, fastsættes på udstedelsesdagen som forskellen mellem udstedelsens oprindelige rente og det oprindelige rentegrundlag.

Stk. 4. Uanset stk. 1, nr. 4, kan hybrid kernekapital, der udstedes i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, og som i henhold til aftaler i forbindelse med gældsstiftelse kan indfries med Finanstilsynets tilladelse tidligst 3 år efter indbetalingen, medregnes i basiskapitalen, såfremt gælden erstattes af indbetalt kernekapital af mindst samme kvalitet, eller såfremt kernekapitalen efter indfrielsen udgør mindst 12 pct.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 12 og 13, omfatter ikke hybrid kernekapital udstedt i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter, hvor aftaler i forbindelse med gældsstiftelse indeholder vilkår om rentestigninger, forudsat at sådanne rentestigninger udelukkende gøres betinget af udviklingen i udbytteudbetalinger.

Stk. 6. Indeholder aftaler i forbindelse med gældsstiftelse bestemmelser om en rentestigning i henhold til stk. 1, nr. 12 og 13, må gælden kun tilbagebetales på pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets initiativ, med Finanstilsynets tilladelse og tidligst 10 år efter indbetalingen, dog således at Finanstilsynet under særlige omstændigheder kan tillade indfrielse tidligst 5 år efter udstedelsen.

Stk. 7. Erhvervelse af egen hybrid kernekapital til eje på mere end 2 pct. af den udstedte kapital skal godkendes af Finanstilsynet efter stk. 1, nr. 4. Beholdningen af egen hybrid kernekapital samt egen hybrid kernekapital, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier, som er ydet af pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet, kan ikke medregnes ved opgørelsen af basiskapitalen.

Stk. 8. Nedskrivning efter stk. 1, nr. 11, kan kun ske, hvis pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet efterfølgende enten tilføres ny kapital, således at kapitalkravet opfyldes, eller ophører uden tab for de ikkeefterstillede kreditorer. Den hybride kernekapital og ikkebetalte renter kan kun nedskrives med et beløb, som forud er godkendt af de eksterne revisorer og Finanstilsynet.

Stk. 9. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra grænsen i stk. 1, nr. 12, litra a.

§ 133. Medlemskonti kan medregnes efter § 130, stk. 1, nr. 2, hvis følgende betingelser er opfyldt i vedtægterne:

- 1) I tilfælde af likvidation eller konkurs må beløb ikke kunne tilbagebetales, før hele den øvrige gæld er betalt.
- 2) I andre tilfælde må beløb kun kunne tilbagebetales, hvis basiskapitalen ikke derved nedbringes til et beløb, der er lavere end kapitalkravet.
- 3) Tilbagebetaling, der forårsages af andet end medlemsophør, må kun kunne foretages, når Finanstilsynet senest 1 måned forud er underrettet herom. Tilbagebetalingen kan nægtes af Finanstilsynet.
- 4) Ændring i vedtægternes bestemmelser om medlemskonti skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 134. For særlige bonushensættelser (type B) efter § 130, stk. 1, nr. 3, der er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, gælder:

- 1) De er for alle eller en del af selskabets forsikringer opbygget af midler fra forsikringernes andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3.
- 2) De er knyttet til forsikringerne individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast, jf. nr. 5, til enhver tid kan beregnes.
- 3) De indgår ikke beløbsmæssigt som en del af bestanden af forsikringsaftaler ved beregning af den andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, som skal tilføres bestanden.
- 4) Overførsel til de enkelte forsikringer af den til forsikringen knyttede andel skal senest foretages samtidig med udbetaling af ydelser under forsikringen.

- 5) De tildeles løbende samme forholdsmæssige afkast som det afkast, egenkapitalen får før skat, hvad enten dette afkast er negativt eller positivt.
- 6) Den individuelle og den forholdsmæssige kollektive andel, jf. nr. 2, kan medtages ved opsigelse af forsikringen og skal medgå fuldt ud ved beregning af tilbagekøbsværdier og ved overførsler fra et selskab til et andet ved jobskifte, jf. § 20, stk. 1, nr. 7. Andelen skal være i forhold til den andel, som den forsikrede har bidraget til opbygningen af. Særlige bonushensættelser kan dog kun medtages, såfremt kernekapitalelementerne i selskabet udgørende indbetalt aktie- og garantikapital, overskud ved emission, andre reserver, der ikke modsvarer forpligtelser, overført overskud eller underskud, medlemskonti, særlige bonushensættelser af type B og årets løbende resultat tilsammen udgør mere end en tredjedel af solvenskravet eller tilsammen udgør et beløb større end minimumskapitalkravet.
- 7) Selskabet skal overholde den oplysningsforpligtelse, der påhviler selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i § 27, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 135. Den supplerende kapital består af

- 1) ansvarlig lånekapital, jf. § 136,
- 2) opskrivningshenslæggelser for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber,
- 3) hybrid kernekapital, jf. § 132, der ikke medregnes i kernekapitalen,
- 4) et positivt beløb, som fremkommer, ved at der fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser uden for handelsbeholdningen bortset fra kapitalandele, aktiver omfattet af en securitisation, securitisationpositioner og materielle aktiver uden modparter fratrækkes opgørelsen af forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. § 143, stk. 1, nr. 7,
- 5) den del af seriereservefondene i realkreditinstitutter i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 124, stk. 8,
- 6) ikke indbetalt garantikapital for DLR Kredit A/S,
- 7) tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadeforsikringsselskaber, jf. § 137, og
- 8) særlige bonushensættelser (type A) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der opfylder betingelserne i § 138.

Stk. 2. Supplerende kapital efter stk. 1, nr. 4, medtages kun for aktiver og forpligtelser, hvor de risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen opgøres ved anvendelse af en intern metode, jf. § 143, stk. 3, og må maksimalt udgøre 0,6 pct. af de risikovægtede poster for aktiver og forpligtelser, som er omfattet af den interne metode.

Stk. 3. Den supplerende kapital må for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i medfør af § 131, stk. 1 og stk. 2, nr. 1, 4 og 5.

Stk. 4. For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan den supplerende kapital medregnes med et beløb, der svarer til det mindste af

- 1) 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag,
- 2) halvdelen af kapitalkravet.

Stk. 5. Den ansvarlige lånekapital med fast løbetid i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan højst udgøre et beløb, der svarer til det mindste af

- 1) en tredjedel af kernekapitalen efter fradrag,
- 2) en fjerdedel af kapitalkravet.

§ 136. Ansvarlig lånekapital medregnes i basiskapitalen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Långivers krav skal være efterstillet al anden ikkeefterstillet gæld.
- 2) Beløbet skal være indbetalt.
- 3) Tilbagebetaling før forfaldstidspunkt må ikke kunne ske på långiverens initiativ eller uden Finanstilsynets tilladelse.
- 4) Beløbet må kun forfalde før det aftalte forfaldstidspunkt, hvis den finansielle virksomhed træder i likvidation eller erklæres konkurs.
- 5) Virksomhedens øverste myndighed skal kunne nedskrive den ansvarlige lånekapital og ikkebetalte renter, hvis egenkapitalen er tabt og aktie-, garanti- eller andelskapitalen er nedskrevet til nul, eller hvis egenkapitalen i seriereservefonde i realkreditinstitutter er tabt.
- 6) Betaling af renter kan udskydes, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.
- 7) Ikkebetalte renter, der er udskudt i medfør af nr. 6, må kun forfalde til betaling, hvis kapitalkravet på ny overholdes eller forfaldsdatoen indtræder.
- 8) For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser gælder, at
 - a) den oprindelige løbetid er på mindst 5 år og
 - b) ændringer i låneaftalen skal godkendes af Finanstilsynet.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, nr. 3, er betinget af, at basiskapitalen efter tilbagebetalingen ikke er mindre end kapitalkravet.

Stk. 3. Nedskrivning efter stk. 1, nr. 5, kan kun ske, hvis den finansielle virksomhed efterfølgende enten tilføres ny kapital, således at kapitalkravet opfyldes, eller ophører uden tab for ikke efterstillede kreditorer. Den ansvarlige lånekapital og ikkebetalte renter kan kun nedskrives med et beløb, som forud er godkendt af de eksterne revisorer og Finanstilsynet.

Stk. 4. Den ansvarlige lånekapital reduceres med

- 1) 25 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end 3 år og mere end eller 2 år til forfald,
- 2) 50 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end 2 år og mere end eller 1 år til forfald,
- 3) 75 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end 1 år til forfald,
- 4) beholdningen af egen ansvarlig lånekapital samt egen ansvarlig lånekapital, der er stillet som sikkerhed for lån eller garantier, reduceret efter nr. 1-3.

Stk. 5. Rentestigninger på ansvarlig lånekapital må tidligst finde sted 3 år efter udstedelsen. Hvis der er aftalt en eller flere

stigninger i renten, anses den ansvarlige lånekapital for at forfalde på tidspunktet for rentestigningen, hvis summen af rentestigninger overstiger 150 basispunkter fratrukket swapspændet, jf. § 132, stk. 2.

Stk. 6. Finanstilsynet skal godkende erhvervelse af egen ansvarlig lånekapital på mere end 2 pct. af den udstedte kapital.

Stk. 7. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra grænsen i stk. 5, 2. pkt.

§ 137. Finanstilsynet kan efter ansøgning tillade, at tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadeforsikringsselskaber kan medregnes efter § 135, stk. 1, nr. 7, hvis præmien er variabel i henhold til den indgåede forsikringsaftale, således at præmien kan forhøjes under hensyntagen til forsikringsbestandens risikoforløb, og hvis tillægspræmien kunne være afkrævet forsikringstageren i løbet af året.

Stk. 2. Beløb efter stk. 1 kan tidligst indgå fra og med ultimo det år, hvor tillægspræmien kan opkræves.

Stk. 3. Beløb efter stk. 1, der er afkrævet forsikringstageren, kan ikke medregnes efter § 135, stk. 1, nr. 7.

§ 138. For særlige bonushensættelser (type A) efter § 135, stk. 1, nr. 8, der er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, gælder:

- 1) De er for alle eller en del af selskabets forsikringer opbygget af midler fra forsikringernes andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3.
- 2) De er knyttet til forsikringerne individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast, jf. nr. 5, til enhver tid kan beregnes.
- 3) De indgår ikke beløbsmæssigt som en del af bestanden af forsikringsaftaler ved beregning af den andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, som skal tilføres bestanden.
- 4) Overførsel til de enkelte forsikringer af den til forsikringen knyttede andel skal senest foretages samtidig med udbetaling af ydelser under forsikringen.
- 5) De tildeles løbende en forrentning på basis af en rentesats, der af selskabet er fastsat med henblik på, at forrentningen skal svare til, hvad ansvarlig lånekapital ville kunne opnå på markedsmæssige vilkår.
- 6) De kan anvendes til at dække alle selskabets tab og ethvert ikkeefterstillet krav mod selskabet, når egenkapitalen er tabt.
- 7) Den individuelle og den forholdsmæssige kollektive andel, jf. nr. 2, kan medtages ved opsigelse af forsikringen og skal medgå fuldt ud ved beregning af tilbagekøbsværdier og ved overførsler fra et selskab til et andet ved jobskifte, jf. § 20, stk. 1, nr. 7. Andelen skal være i forhold til den andel, som den forsikrede har bidraget til opbygningen af. Særlige bonushensættelser kan dog kun medtages, såfremt kernekapitalelementerne i selskabet udgørende indbetalt aktie- og garantikapital, overskud ved emission, andre reserver, der ikke modsvarer forpligtelser, overført overskud eller underskud, medlemskonti, særlige bonushensættelser af type B og årets løbende resultat tilsammen udgør mere end en tredjedel af solven-

skravet eller tilsammen udgør et beløb større end minimumskapitalkravet.

- 8) Selskabet skal overholde den oplysningsforpligtelse, der påhviler selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked efter § 27, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

§ 139. Ved opgørelse af basiskapitalen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber fradrages halvdelen af følgende beløb:

- 1) Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital. Har forsikringsselskabet ikke vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, anvendes ved beregningen det kapitalkrav, der fremkommer efter hjemlandets regler, dog mindst det kapitalkrav, der ville være fremkommet, hvis forsikringsselskabet havde vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark. Fradraget efter 1. pkt. reduceres med et beløb svarende til forskellen mellem
 - a) et beløb svarende til den andel af et datterforsikringsselskabs eller en associeret forsikringsvirksomheds basiskapital, som svarer til den ejede andel af selskabskapitalen, og
 - b) den værdi, den pågældende ejerandel indgår med i balancen med tillæg af værdien af ansvarlig lånekapital, herunder ansvarlig lånekapital fra andre koncernvirksomheder, til datterforsikringsselskabet eller den associerede forsikringsvirksomhed, når ansvarlig lånekapital medregnes i datterforsikringsselskabets eller den associerede forsikringsvirksomheds basiskapital efter § 135, stk. 1, nr. 1.
- 2) Kapitalandele i andre kredit- og finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 pct. af disses aktie-, garanti- eller andelskapital, som ikke er omfattet af stk. 2, nr. 1, jf. dog stk. 7 og 8. Endvidere fradrages pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets og investeringsforvaltningsselskabets efterstillede kapitalindskud i de nævnte institutter.
- 3) Det beløb, der svarer til summen af kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i andre kredit- og finansieringsinstitutter, som ikke er omfattet af nr. 2 eller stk. 2, nr. 1, og som overstiger 10 pct. af basiskapitalen, jf. § 128, stk. 1, uden de i nr. 1 og 2 samt § 131, stk. 2, nr. 2-5, nævnte fradrag, jf. dog stk. 7 og 8.
- 4) Et negativt beløb, som fremkommer, ved at der fra de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser på aktiver og forpligtelser uden for handelsbeholdningen bortset fra kapitalandele, aktiver omfattet af en securitisation, securitisationpositioner og materielle aktiver uden modparter fratrækkes opgørelsen af forventede tab på de pågældende aktiver og forpligtelser, jf. § 143, stk. 1, nr. 7.
- 5) Et beløb, der svarer til det forventede tab på kapitalandele uden for handelsbeholdningen, når opgørelsen af de risikovægtede poster for kapitalandele uden for handelsbeholdningen opgøres på basis af enkle risikovægte eller efter den mere avancerede metode baseret på beregning

af risikoparametre (PD/LGD-metoden), jf. § 143, stk. 1, nr. 7.

- 6) Det beløb, der svarer til værdien af overførte betalinger, værdipapirer, valuta og råvarer i tilfælde af handler med leveringsrisiko og tillæg for eventuel positiv værdi af kontrakten, når modpartens levering eller betaling ikke har fundet sted 5 dage efter forfald.

Stk. 2. Ud over de i stk. 1 nævnte fradrag, fradrages følgende:

- 1) Direkte og indirekte ejede kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder, der er kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansieringsinstitutter, jf. dog 2. pkt. og stk. 7 og 8. Kapitalandele i finansieringsinstitutter, hvis hovedvirksomhed er at erhverve kapitalandele eller omsættelige pantebreve eller at udføre forretninger for egen regning med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, skal ikke fradrages. Indirekte ejede kapitalandele, som er fradraget af et datterforsikringsselskab, kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab eller et associeret forsikringsselskab, kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab efter stk. 1, nr. 2, eller § 131, stk. 4, nr. 2, og indirekte ejede kapitalandele, som er fradraget eller undtaget af et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab efter § 131, stk. 7, skal ikke fradrages.
- 2) Det beløb, der svarer til summen af kapitalandele i en anden virksomhed eller virksomheder i samme koncern, samt belånte kapitalandele i en anden virksomhed, som ikke er omfattet af nr. 1 og stk. 1, nr. 1-3, der overstiger 15 pct. af basiskapitalen efter fradrag efter nr. 1 og stk. 1, jf. dog stk. 8 og 9, og uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og fradrag i medfør af stk. 1, nr. 4 og 5.
- 3) Det beløb, der svarer til summen af kvalificerede andele i andre virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2 og stk. 1, nr. 1-3, og som overstiger 60 pct. af basiskapitalen efter fradrag efter nr. 1 og stk. 1, jf. dog stk. 8 og 9, og uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og fradrag i medfør af stk. 1, nr. 4 og 5.

Stk. 3. Reduktionen i fradraget i stk. 1, nr. 1, kan dog ikke overstige det fradrag, der foretages efter stk. 1, nr. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Beløbet i stk. 1, nr. 1, litra a, opgøres før fradrag for direkte og indirekte ejede aktiver efter § 131, stk. 4, nr. 3, i det omfang disse aktiver allerede er omfattet af denne bestemmelse ved opgørelsen af basiskapitalen i den ejende virksomhed. Hvis det pågældende datterforsikringsselskab eller den pågældende associerede forsikringsvirksomhed ved opgørelsen af stk. 1, nr. 1, litra a og b, selv besidder datterforsikringsselskaber eller associerede forsikringsvirksomheder, opgøres basiskapitalen i § 130, stk. 1, nr. 5, litra a, før fradrag for disse selskabers kapitalkrav, når selskabernes kapitalkrav allerede er fradraget efter § 131, stk. 4, nr. 1. Beløbet i stk. 1, nr. 1, litra a, opgøres endvidere før fradrag efter § 131, stk. 4, nr. 2, hvis de pågældende virksomheder indgår i konsolideringen efter kapitel 12.

Stk. 5. De i stk. 1, nr. 4 og 5, nævnte beløb medtages kun for aktiver og forpligtelser, hvor de risikovægtede poster uden

for handelsbeholdningen opgøres ved anvendelse af en intern metode, jf. § 143, stk. 3.

Stk. 6. Såfremt fradragene efter stk. 1 er større end den supplerende kapital, fradrages den overskydende del i kernekapitalen.

Stk. 7. Kapitalandele i kredit- og finansieringsinstitutter skal ikke fradrages i basiskapitalen, når kapitalandelene er erhvervet midlertidigt og erhvervelsen er sket som et led i en rekonstruktion. Andelen af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, jf. stk. 1, nr. 1, skal endvidere ikke fradrages, hvis virksomheden er erhvervet midlertidigt og erhvervelsen er sket som et led i en rekonstruktion.

Stk. 8. Kapitalandele i kredit- og finansieringsinstitutter, som sammen med pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet er omfattet af konsolidering, jf. kapitel 12, skal ikke fradrages i basiskapitalen. Dette gælder ligeledes for efterstillede kapitalindskud i kredit- og finansieringsinstitutter omfattet af konsolideringen.

Stk. 9. Ved opgørelsen af beløbene i stk. 2, nr. 2 og 3, indgår endvidere aktiekøbs- og aktiesalgsskatter m.v.

§ 140. I realkreditinstitutter kan kravet til basiskapitalen i serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, opfyldes med den i § 135, stk. 1, nr. 5, nævnte kapital.

Stk. 2. I serier med tilbagebetalingspligt, der er åbnet før den 1. januar 1973, kan den i § 129, stk. 1, nr. 9, nævnte kapital, som ikke medgår til dækning af kravet til seriens basiskapital, medregnes som kernekapital ved opfyldelsen af kravet til basiskapital for realkreditinstituttet i øvrigt.

§ 141. Til investeringsforvaltningsselskabets portefølje, jf. § 125, stk. 3, medregnes formuen i foreninger, som investeringsforvaltningsselskabet er godkendt til at administrere.

Stk. 2. Porteføljer, som investeringsforvaltningsselskabet har fået tildelt at forvalte efter reglerne om delegation, skal ikke medregnes til selskabets portefølje, jf. § 125, stk. 3.

§ 142. Ved de risikovægtede poster for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber forstås et mål for den samlede risiko for tab forbundet med virksomhedens aktiviteter. Dette mål fremkommer ved anvendelse af risikovægte for opgørelsen af poster med kreditrisiko, aktierisiko, renterisiko, valutarisiko, råvarerisiko, operationel risiko og risiko på materielle aktiver m.v.

Stk. 2. Ved de risikovægtede poster for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser forstås poster, der er korigeret for forsikringstype, løbetid, særlige forhold i genforsikring, gennemsnitlige præmiegrundlag, administrationsomkostninger og erstatningsudgifter samt andre poster i risikosummen.

§ 143. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

- 1) opgørelse af de risikovægtede poster,
- 2) opgørelser efter § 124, stk. 1 og 4, § 125, stk. 1 og 7, og § 126, stk. 1 og 8,
- 3) indberetning af de risikovægtede poster, kapitalkravet, solvensbehovet og basiskapitalen,
- 4) opgørelse af aktiekøbs- og aktiesalgsskatter m.v.,

- 5) opgørelse af selskabets faste omkostninger, jf. § 125, stk. 5,
- 6) betingelser for nedsættelse af minimumskapitalkravet, jf. § 126, stk. 5,
- 7) opgørelse af forskellen mellem de forventede tab og de regnskabsmæssige værdireguleringer og hensættelser, jf. § 135, stk. 1, nr. 4, og § 139, stk. 1, nr. 4, og de forventede tab efter § 139, stk. 1, nr. 5, og
- 8) informationsforpligtelser vedrørende kapitalforhold.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers oplysningsforpligtelse over for kunder om deres rating.

Stk. 3. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan de risikovægtede poster, jf. stk. 1, nr. 1, også opgøres ved anvendelse af interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster. Anvendelse af interne metoder kræver tilladelse af Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om tilladelse til at anvende interne metoder.

Særlige regler om tvangsindløsning for pengeinstitutter

§ 144. I et pengeinstitut, der ikke opfylder solvenskravet i § 124, stk. 2, nr. 1, og stk. 5, og hvor Finanstilsynet har fastsat en frist efter § 225, stk. 1 og 3, kan bestyrelsen efter anmodning fra en aktionær, der ejer 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, træffe beslutning med almindelig stemmeflerhed om at indløse de øvrige aktionærers aktier i pengeinstituttet. Det samme gælder tilfælde, hvor anmodningen fremsættes af en aktionær, som efter en kapitaltilførsel, der er led i en rekonstruktionsplan, kommer til at eje 70 pct. eller mere af aktierne i pengeinstituttet, selv om pengeinstituttet som følge af kapitaltilførslen atter opfylder solvenskravet i § 124, stk. 2, nr. 1, og stk. 5. Bestyrelsens beslutning om tvangsindløsning af aktier skal godkendes af Finanstilsynet. Indløsning af aktier skal foretages senest 30 dage efter anmodningen efter 1. pkt.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne til et orienterende møde vedrørende tvangsindløsningen. Dette møde skal afholdes senest otte dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af den, efter hvis anmodning tvangsindløsningen sker.

Stk. 3. De minoritetsaktionærer, der er omfattet af en beslutning om indløsning af aktier, jf. stk. 1, skal skriftligt anmodes om senest 3 dage efter anmodningens modtagelse at overdrage deres aktier til den aktionær, der er nævnt i stk. 1. Anmodningen skal indeholde oplysning om vilkårene for indløsningen og vurderingsgrundlaget for indløsningskursen. Værdien af pengeinstituttets aktier fastsættes ud fra aktiernes handelsværdi af den revisor, der er valgt af pengeinstituttets generalforsamling.

Stk. 4. Købesummen skal være erlagt eller deponeret senest 3 dage efter, at indløsningen er gjort gældende over for aktionærerne. Dette gælder også for købesummen for aktier, der indkaldes i henhold til Statstidende, jf. aktieselskabslovens bestemmelser herom.

Stk. 5. Indløsningen og overdragelsen af aktier anses for endelige på tidspunktet for købesummens erlæggelse eller de-

ponering, jf. stk. 4. I tilfælde af uenighed om aktiernes prisfastsættelse afgøres denne efterfølgende på en af parternes begæring af to af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer. Afgørelsen kan indbringes for retten senest 2 uger efter modtagelsen af revisorernes afgørelse.

Kapitel 11

Midlernes anbringelse og likviditet

Regler for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber om midlernes anbringelse og likviditet

§ 145. Et engagement, jf. § 5, stk. 1, nr. 16, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må efter fradrag for særlig sikre krav ikke overstige 25 pct. af basiskapitalen, jf. § 128. Basiskapitalen opgøres uden tillæg i medfør af § 135, stk. 1, nr. 4, og fradrag i medfør af § 139, stk. 1, nr. 4 og 5.

Stk. 2. Summen af de engagementer, der efter fradrag for særlig sikre krav udgør 10 pct. eller mere af basiskapitalen, må ikke samlet overstige 800 pct. af basiskapitalen.

Stk. 3. Engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af basiskapitalen, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal.

Stk. 4. Overstiger engagementerne de grænser, der er fastsat i stk. 1 eller 2, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder tillade, at grænsen i stk. 1 midlertidigt overskrides.

Stk. 5. De i stk. 1 og 2 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen.

Stk. 6. Beløb, der er fradraget i basiskapitalen efter § 139, stk. 1, nr. 1, medregnes ikke i engagementer med datterselskaber eller associerede selskaber, der driver forsikringsvirksomhed.

Stk. 7. Beløb, der er fradraget basiskapitalen efter § 139, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, nr. 1 og 2, medregnes ikke i engagementet med udstederen af kapitalandelene.

§ 146. Pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers kapitalandele i andre virksomheder må ikke overstige 100 pct. af basiskapitalen. Kapitalandele erhvervet for puljemidler indgår ikke i opgørelsen efter 1. pkt.

Stk. 2. Aktiekøbs- og aktiesalgssforretninger skal medregnes ved opgørelse af grænsen efter stk. 1.

Stk. 3. Kapitalandele, der skal fradrages i basiskapitalen, og kapitalandele i virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen, medregnes ikke i grænsen efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i stk. 1.

§ 147. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber må ikke eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af basiskapitalen. Til pengeinstitutters og realkreditinstitutters faste ejendom medregnes udlån og garantier til datterselskaber, der er ejendomsselskaber. Ejendomme, som et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab har erhvervet for derfra at drive virksomhed eller accessorisk virksomhed, er dog ikke omfattet af bestemmelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan dispensere fra bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt.

§ 148. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

- 1) opgørelse af et engagement,
- 2) opgørelse af engagementer på modparter, hvor der er stillet hel eller delvis garanti,
- 3) indberetning af engagementer, der overstiger 10 pct. af basiskapitalen,
- 4) fradrag i engagementer for særlig sikre krav og
- 5) opgørelse, indberetning og grænser for de samlede valuta- og andre markedsrisici.

Særlige regler for pengeinstitutter om midlernes anbringelse og likviditet

§ 149. Et pengeinstitut må ikke have restrisici på leasingaftaler, jf. stk. 2, hvis værdi sammen med fast ejendom og kapitalandele omfattet af § 147 udgør mere end 25 pct. af basiskapitalen.

Stk. 2. Ved restrisikoen på en leasingaftale forstås forskellen mellem købsprisen på leasingaktivet og nutidsværdien af leasingtagerens forpligtelse over for pengeinstituttet efter leasingaftalen.

Stk. 3. Hvis en tredjemand hæfter for en del af restrisikoen, kan denne del fradrages ved opgørelse af restrisikoen. Tredjemands forpligtelse skal tillægges vedkommendes engagement i henhold til § 145.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1.

§ 150. Lån til tegning af aktie-, andels- eller garantikapital i et pengeinstitut ud over 5 pct. af den samlede aktie-, andels- eller garantikapital kan kun gives, hvis der er stillet sikkerhed for det overskydende beløb. Sikkerheden skal mindst være af samme karakter som særlig sikre krav.

§ 151. En sparekasse må ikke erhverve eller som pant modtage egne garantbeviser.

Stk. 2. En andelskasse må ikke erhverve eller som pant modtage egne andelsbeviser.

§ 152. Et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet, jf. stk. 2. Likviditeten skal mindst udgøre

- 1) 15 pct. af de gældsforpligtelser, som det uanset mulige udbetalingsforbehold påhviler pengeinstituttet at betale på anfordring eller med kortere varsel end en måned, og
- 2) 10 pct. af pengeinstituttets samlede gælds- og garantiforpligtelser fraregnet efterstillede kapitalindskud, der kan medregnes ved opgørelsen af basiskapitalen.

Stk. 2. Til likviditeten kan følgende medregnes:

- 1) Kassebeholdning.
- 2) Fuldt ud sikre og likvide anfordringstilgodehavender hos kreditinstitutter og forsikringselskaber.
- 3) Beholdning af sikre, let sælgelige, ubelånte værdipapirer og kreditmidler.

Stk. 3. Er kravene i stk. 1 ikke opfyldt, og bliver forholdet ikke bragt i orden senest 8 dage efter, at pengeinstituttet ikke opfylder kravene, skal pengeinstituttet omgående indberette dette til Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter en frist for opfyldelse af kravene.

§ 152 a. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, skal etablere og opretholde en gruppe af aktiver, der skal holdes adskilt fra pengeinstituttets øvrige aktiver. Aktivernes samlede værdi skal til enhver tid mindst svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, og pantesikkerheden for det enkelte lån skal til enhver tid overholde lånegrænsen herfor.

Stk. 2. Hvis værdien af de aktiver, der er nævnt i stk. 1, ikke længere mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer eller ikke overholder de lånegrænser, der var gældende på det tidspunkt, hvor lånet er ydet, skal pengeinstituttet straks stille supplerende sikkerhed til opfyldelse af kravet og give Finanstilsynet meddelelse herom. Pligten til at stille supplerende sikkerhed samt udgifterne hertil kan for lån udbudt i Danmark ikke pålægges de låntagere, hvis faldende ejendomsværdier har udløst kravet om den supplerende sikkerhedsstillelse.

Stk. 3. Hvis pengeinstituttet ikke stiller supplerende sikkerhed efter stk. 2, mister alle obligationer udstedt i det pågældende register, jf. § 152 g, stk. 1, betegnelsen særligt dækkede obligationer. Hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene til særligt dækkede obligationer, kan Finanstilsynet tillade, at obligationerne på ny betegnes særligt dækkede obligationer.

Stk. 4. Sikkerhed stillet i henhold til stk. 2 kan ikke omstødes efter § 70 eller § 72 i konkursloven. Omstødelse kan dog ske efter de nævnte bestemmelser, hvis sikkerhedsstillelsen konkret ikke fremstod som ordinær.

§ 152 b. Pengeinstitutter, der har fået tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan optage lån til brug for at opfylde krav om at stille supplerende sikkerhed.

Stk. 2. Det skal fremgå af låneaftalen, hvilket register, jf. § 152 g, stk. 1, lånemidlerne optaget efter stk. 1 skal anvendes som supplerende sikkerhed for.

Stk. 3. Lånemidler optaget efter stk. 1 skal placeres i de aktivtyper, der er nævnt i § 152 c. Aktivterne skal fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån.

§ 152 c. Følgende aktivtyper kan indgå som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer:

- 1) Lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom, jf. § 152 d. Med lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom ligestilles lån, hvor pantebrevet er anmeldt til tinglysning, hvis der er stillet den nødvendige sikkerhed for pantebrevets endelige tinglysning og instituttet uden ugrundet ophold tilvejebringer endeligt tinglyst pantebrev, jf. 1. pkt.
- 2) Lån sikret ved pant i skibe registreret i Dansk Skibsregister, Dansk Internationalt Skibsregister eller i et andet internationalt anerkendt skibsregister, der frembyder tilsvarende sikkerhed, jf. § 152 f, samt byggelån til brug for finansiering af ny- eller ombygning af skibe, som ydes uden pant i skib.
- 3) Obligationer eller gældsbreve udstedt af eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder og regionale eller lokale myndigheder i et land inden for

Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

- 4) Obligationer eller gældsbevis udstedt af eller garanteret af centralregeringer, centralbanker, offentlige enheder, regionale eller lokale myndigheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, multilaterale udviklingsbanker eller internationale organisationer, hvis de pågældende udsteders ikkeefterstillede og usikrede gæld vægtes med 0 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.
- 5) Obligationer eller gældsbevis udstedt af enheder nævnt i nr. 3 og 4, hvor udsteders ikkeefterstillede og usikrede gæld vægtes med 20 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Det er en betingelse, at den værdi, som disse aktiver indgår med, ikke overstiger 20 pct. af den nominelle værdi af udsteders udestående særligt dækkede obligationer.
- 6) Obligationer eller gældsbevis udstedt af kreditinstitutter, såfremt de pågældende kreditinstitutters ikkeefterstillede gæld og usikrede gæld vægtes med 20 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Obligationer eller gældsbevis udstedt af et kreditinstitut i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har en oprindelig løbetid på 100 dage eller derunder, kan indgå, hvis kreditinstitutets ikkeefterstillede og usikrede gæld vægtes med højst 50 pct. ved opgørelse af de risikovægtede poster, jf. bilag VI i direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Den værdi, som aktiver nævnt i 1. og 2. pkt. indgår med, må ikke overstige 15 pct. af den nominelle værdi af udsteders udestående særligt dækkede obligationer. Grænsen på 15 pct. gælder for det samlede engagement med kreditinstitutter efter dette nummer og nr. 7. Tilgodehavender, der opstår i forbindelse med terminsbetalinger på og indfrielse af lån sikret ved pant i fast ejendom, indgår ikke i grænsen på 15 pct.
- 7) Øvrige ikkeefterstillede tilgodehavender hos og garantier stillet af kreditinstitutter som nævnt i nr. 6. Det er en betingelse, at den værdi, som disse tilgodehavender og garantier indgår med, ikke overstiger 15 pct. af den nominelle værdi af udsteders udestående særligt dækkede obligationer. Grænsen på 15 pct. gælder for det samlede engagement med kreditinstitutter efter nr. 6 og dette nummer. Tilgodehavender, der opstår i forbindelse med terminsbetalinger på og indfrielse af lån sikret ved pant i fast ejendom, indgår ikke i grænsen på 15 pct.

Stk. 2. En særligt dækket obligation må ikke udstedes med sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Stk. 3. Finanstilsynet kan tillade, at der anvendes andre aktiver som sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer end dem, der er nævnt i stk. 1, og kan fastsætte andre grænser for, hvor stor en del af sikkerheden for obligationsudstedelsen de pågældende aktivtyper må udgøre, hvis en

sådan tilladelse er i overensstemmelse med direktivet om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

§ 152 d. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer gælder de løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, som er fastsat i §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lånegrænsen for de ejendomme, der er nævnt i § 5, stk. 1, nr. 7, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder ikke for lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer. Lånegrænsen er for disse ejendomme 60 pct. af ejendommens værdi. Lånegrænsen på 60 pct. kan forhøjes til 70 pct., hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi.

Stk. 3. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer til ejendomme omfattet af § 5, stk. 1, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder §§ 3 og 4 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ikke, hvis lånegrænsen ikke overstiger 75 pct.³⁾

Stk. 4. For lån sikret ved tinglyst pant i fast ejendom og ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer til erhvervsejendomme omfattet af § 5, stk. 3, nr. 2-4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. gælder, at lånegrænsen på 60 pct. kan forhøjes til 70 pct., hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi. For lån til ejendomme omfattet af § 5, stk. 2, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. kan lånegrænsen på 70 pct. kun udnyttes, hvis der stilles supplerende sikkerhed på mindst 10 pct. for den del af lånet, der overstiger 60 pct. af ejendommens værdi.

Stk. 5. Tilbehør omfattet af § 38 i tinglysningsloven kan indgå ved værdiansættelsen af den faste ejendom.

Stk. 6. Indretninger indlagt i en erhvervsejendom til brug for dennes drift kan indgå ved værdiansættelsen. Ved landbrugsejendomme kan den besætning, der hører til ejendommen, i det omfang besætningen indgår i den kontinuerlige produktion, endvidere indgå ved værdiansættelsen. Ved belåning af landbrugsejendomme kan værdien af besætning, der indgår i den kontinuerlige produktion, maksimalt indgå med 30 pct. af værdien af jord og bygninger.

§ 152 e. Lån med pant i fast ejendom ydet på grundlag af udstedelse af særligt dækkede obligationer skal sikres ved særskilt pantebrev og må ikke ydes mod sikkerhedsstillelse i form af ejerpantebreve og skadesløsbreve, jf. dog stk. 2 og 3. Det skal fremgå af pantebrevet, at det kan ligge til sikkerhed for et lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Pantebreve i fast ejendom, der er tinglyst før den 1. juli 2007, kan ligge til sikkerhed for lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer.

Stk. 3. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 1 ved lån, der ydes til fast ejendom, der er beliggende uden for Danmark, Færøerne og Grønland.

§ 152 f. For lån sikret ved pant i skibe kan pengeinstituttet yde lån inden for 70 pct. af den værdi, som skibet til brug for sikkerhedsstillelsen er fastsat til. Løbetiden for de ydede lån kan højst udgøre 15 år på lånets udbetalings tidspunkt. For byggelån kan løbetiden højst udgøre 4 år regnet fra tidspunktet fra første udbetaling. Fastsættelse af løbetiden for lån skal ske under hensyntagen til skibstypens gennemsnitlige levetid og det konkrete skibs alder og stand m.v.

§ 152 g. I pengeinstitutter skal der føres registre over aktiver omfattet af §§ 152 a og 152 b samt over finansielle instrumenter, der opfylder betingelserne i stk. 2. Et pengeinstitut kan føre et eller flere registre. Et register må ikke indeholde aktiver, der har sikkerhed i både fast ejendom og skibe.

Stk. 2. Finansielle instrumenter må alene indgå i et register over aktiver, hvis de anvendes til at afdække risici mellem aktiver i registeret på den ene side og de udstedte særligt dækkede obligationer på den anden side, og hvor det i aftalen om det finansielle instrument er bestemt, at pengeinstituttets betalingsstandsning, konkurs eller manglende overholdelse af pligten til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 2, ikke er misligholdelsesgrund.

Stk. 3. Aktiver, herunder finansielle instrumenter, i et register tjener til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og de modparter, med hvem de finansielle instrumenter er indgået, samt herefter til fyldestgørelse af lån optaget efter § 152 b, stk. 1.

Stk. 4. Pengeinstituttet indberetter til Finanstilsynet, hvilke aktiver m.v. der indgår i registeret. Finanstilsynet eller den, Finanstilsynet bemyndiger hertil, kontrollerer tilstedeværelsen af disse aktiver.

§ 152 h. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om

- 1) værdiansættelsen af de udstedte særligt dækkede obligationer og den løbende opgørelse af aktivernes værdi i forhold til de særligt dækkede obligationer,
- 2) værdiansættelsen af de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelse af særligt dækkede obligationer, jf. § 152 c, stk. 1,
- 3) under hvilke betingelser der kan ydes byggelån til ny- eller ombygning af skibe, jf. § 152 c, stk. 1, nr. 2,
- 4) indretning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne i registre, jf. § 152 g,
- 5) pengeinstituttets ydelse af lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer med pant i fast ejendom i tilfælde, hvor der ikke foreligger et endeligt tinglyst pantebrev, samt i hvilket omfang der skal stilles alternativ sikkerhed, og hvis sikkerheden stilles i form af en garanti fra et pengeinstitut, i hvilket omfang denne ikke skal medregnes i 15-procents-grænsen, jf. § 152 c, stk. 1, nr. 6 og 7, og
- 6) begrænsning af risici i forbindelse med udstedelse af særligt dækkede obligationer, herunder renterisici, valutarisici og optionsrisici.

Særlige regler for realkreditinstitutter om midlernes anbringelse og likviditet

§ 153. Et realkreditinstitut skal mindst have anbragt midler i nedenstående aktiver, der svarer til 60 pct. af kravet til real-

kreditinstituttets basiskapital med tillæg af midler i serier med tilbagebetalingspligt, der ikke medtages i basiskapitalen:

- 1) Indskud i centralbanker i zone A.
- 2) Obligationer og gældsbreve udstedt af eller garanteret af regeringer eller regionale myndigheder i zone A.
- 3) Realkreditobligationer samt andre obligationer udstedt af et kreditinstitut i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, som frembyder tilsvarende sikkerhed.
- 4) Obligationer optaget til handel på et reguleret marked udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst et af medlemslandene i Den Europæiske Union.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at grænsen som nævnt i stk. 1 fraviges, hvis realkreditinstituttet er koncernforbundet med et andet realkreditinstitut.

§ 154. Midler i serier må ikke indskydes som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i andre serier eller i realkreditinstituttet i øvrigt.

Stk. 2. Midler i realkreditinstituttet i øvrigt må ikke indskydes i serier som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital, medmindre der mindst er optaget hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital for et tilsvarende beløb i realkreditinstituttet i øvrigt.

§ 155. (Ophævet)

Særlige regler for fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber om midlernes anbringelse og likviditet

§ 156. Likviditeten, jf. § 152, stk. 2, i fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber skal være forsvarlig.

Stk. 2. Finanstilsynet kan stille krav om en forøgelse af likviditeten, hvis denne ikke skønnes at være forsvarlig.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for opfyldelse af kravet i stk. 2.

§ 157. Fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, og investeringsforvaltningsselskaber kan placere selskabets basiskapital i aktier og obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked, samt i andele i investeringsforeninger, specialforeninger, fåmandsforeninger og professionelle foreninger bortset fra erhvervsudviklingsforeninger, jf. § 109 i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

Særlige regler for forsikringsselskaber og pensionskasser om midlernes anbringelse og likviditet

§ 158. De midler, et forsikringsselskab eller en pensionskasse råder over, skal investeres på en hensigtsmæssig og for de forsikrede tjenlig måde, således at der er betryggende sikkerhed for, at selskabet til enhver tid kan opfylde sine forpligtelser.

§ 159. Forsikringsselskaber og pensionskasser skal have en gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst

svarer til værdien af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.

Stk. 2. De aktiver, der omfattes af stk. 1, skal være udvalgt således, at de, set i forhold til arten af selskabets forsikringer, med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og en sådan sammensætning, at de er egnede til at sikre, at de forsikrede kan fyldestgøres. Der må ikke foreligge en uforholdsmæssig afhængighed af en bestemt kategori af aktiver, et bestemt investeringsmarked eller en bestemt investering.

§ 160. I henhold til bestemmelserne i dette kapitel opgøres aktiverne efter følgende regler:

- 1) Aktiverne opgøres og reguleres løbende i overensstemmelse med de regler, der fastsættes for årsrapporter efter § 196.
- 2) Der skal foretages fradrag for en eventuel behæftet del, og udlån kan kun indgå til en værdi, der fremkommer efter fradrag af forpligtelser, der kan modregnes over for låntager.
- 3) Finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække de forsikringsmæssige forpligtelser, skal medregnes med værdien af sådanne kontrakter i aktivernes værdi.
- 4) Tilgodehavende uforfaldne renter af aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7, 9 og 11-14, medregnes i aktivernes værdi.

§ 161. I henhold til bestemmelserne i dette kapitel opgøres de forsikringsmæssige hensættelser efter følgende regler:

- 1) Hensættelserne opgøres og reguleres løbende i overensstemmelse med de regler, der fastsættes for årsrapporter efter § 196.
- 2) Hensættelser opgøres brutto for direkte tegnede forsikringer.
- 3) Den andel af forsikringsmæssige hensættelser for indirekte forsikringer, der modsvares af genforsikringsdeponer hos afgivende forsikringsselskaber, fradrages.
- 4) Indtil halvdelen af tilgodehavende forfaldne præmier fradrages.

§ 162. Følgende aktivtyper kan indgå blandt aktiverne omfattet af § 159, stk. 1:

- 1) Obligationer eller gældsbreve udstedt af eller garanteret af regeringer eller regionale myndigheder i zone A.
- 2) Obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande, og som er udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst ét af medlemslandene i Den Europæiske Union.
- 3) Realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer udstedt af realkreditinstitutter, pengeinstitutter eller skibsfinansieringsinstitutter samt andre obligationer udstedt i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der frembyder tilsvarende sikkerhed.

- 4) Tilgodehavender, dog ikke tilgodehavender, der er efterstillet andre kreditorer, hos kreditinstitutter og forsikringsselskaber under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A samt andre tilgodehavender garanteret af kreditinstitutter eller forsikringsselskaber under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A.
- 5) Grunde, boligejendomme, kontor- og forretningsejendomme samt andre ejendomme, hvis værdi er uafhængig af en særlig erhvervsudnyttelse.
- 6) Lån sikret ved tinglyst panteret i ejendomme, som er omfattet af nr. 5, for et beløb på op til 80 pct. af den seneste ejendomsvurdering for boligejendomme og 60 pct. for øvrige ejendomme.
- 7) Lån mod sikkerhed i egne livsforsikringspolicer inden for disses genkøbsværdi.
- 8) Andele i
 - a) investeringsinstitutter omfattet af fællesskabsretlige regler, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og godkendte fåmandsforeninger eller afdelinger, jf. lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.,
 - b) placeringsforeninger og professionelle foreninger eller afdelinger, der i vedtægterne har bestemmelser om instrumenter og risikospredning, som svarer til dem, der gælder for investeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, eller bestemmelser om risikospredning, der svarer til reglerne i § 106, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og
 - c) andre foreninger eller afdelinger, hvis disse foreninger i deres vedtægter har bestemmelser om instrumenter og risikospredning, som svarer til dem, der gælder for investeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, eller bestemmelser om risikospredning, der svarer til reglerne i § 106, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.
- 9) Andre obligationer og lån optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
- 10) Kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
- 11) Ejendomme, der ikke er omfattet af nr. 5, og lån sikret ved tinglyst panteret i ejendomme, der ikke er omfattet af nr. 6.
- 12) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union, samt andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske

Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.

- 13) Andre lån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-12.
- 14) Genforsikringskontrakter og tilgodehavender hos genforsikringsselskaber samt særlige risikoafdækningsvirksomheder under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A eller genforsikringsselskaber under offentligt tilsyn, der har opnået en rating af en anerkendt ratingvirksomhed svarende til mindst investment grade.

Stk. 2. I en dattervirksomhed, hvis aktivitet er begrænset til at foretage og forvalte investeringer i aktiver omfattet af stk. 1, kan dattervirksomhedens aktiver inden for værdien af kapitalandelen i og eventuelle lån til dattervirksomheden behandles som aktiver efter stk. 1. Er dattervirksomheden ikke helejet, indgår dens aktiver til en forholdsmæssig værdi svarende til den ejede andel af egenkapitalen.

Stk. 3. Hvis forsikringsselskabet har et datterselskab, der driver direkte livsforsikringsvirksomhed med tilladelse efter denne lov, kan datterselskabets aktiver behandles som aktiver efter stk. 1. Den del af datterselskabets aktiver, der ikke medgår til dækning af datterselskabets forsikringsmæssige hensættelser, og et beløb, der modsvarer datterselskabets kapitalkrav, skal i så fald være af en sådan art og sammensætning, at de kan indgå blandt moderselskabets aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser efter bestemmelserne i dette kapitel. Datterselskabets aktiver kan tilsammen højst indgå blandt de aktiver, der dækker de forsikringsmæssige hensættelser, til en værdi, der svarer til værdien af moderselskabets aktier i og eventuelle lån til datterselskabet med fradrag af datterselskabets kapitalkrav. Er datterselskabet ikke helejet, indgår dets aktiver til den forholdsmæssige værdi svarende til den ejede andel af egenkapitalen.

Stk. 4. Stk. 3 kan anvendes tilsvarende på andre datterselskaber, som er forsikringsselskaber med tilladelse efter denne lov. Et sådant datterselskabs aktiver kan dog højst indgå blandt aktiverne til en værdi, der svarer til 5 pct. af moderselskabets forsikringsmæssige hensættelser.

§ 163. Følgende grænser med hensyn til de forsikringsmæssige hensættelser er gældende for medregning af aktiver omfattet af § 159, stk. 1:

- 1) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8-14, må samlet højst udgøre 70 pct.
- 2) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 12, må samlet højst udgøre 10 pct.
- 3) Lån omfattet af § 162, stk. 1, nr. 13, må samlet højst udgøre 2 pct.
- 4) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 4, 6, 8-10, 12 og 13, udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, afdelinger af investeringsinstitutter samt placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutter, fåmandsforeninger og professionelle foreninger, der for hver virksomhed og afdeling af en forening udgør mere end 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser, må samlet højst udgøre 40 pct.

Stk. 2. Andre lån og værdipapirer omfattet af § 162, stk. 1, nr. 13, må højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser. For genforsikringsvirksomhed udgør grænsen 30 pct.

§ 164. Aktiver, der udgør en risiko på en enkelt virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder, kan indgå i de i § 159, stk. 1, nævnte aktiver inden for følgende grænser fastsat i forhold til de forsikringsmæssige hensættelser:

- 1) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 3, må højst udgøre 40 pct.
- 2) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 4, må højst udgøre 10 pct.
- 3) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8, jf. dog stk. 4, må højst udgøre 10 pct.
- 4) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 14, må højst udgøre 10 pct.
- 5) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 6, 7, 9, 10, 12 og 13, må samlet højst udgøre 4 pct. i forsikringsselskaber, der ikke driver direkte livsforsikringsvirksomhed, jf. dog stk. 2.
- 6) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 6, 7, 9, 10, 12 og 13, må samlet højst udgøre 2 pct. i pensionskasser og forsikringsselskaber, der driver direkte livsforsikringsvirksomhed, jf. dog stk. 2. Grænsen er 3 pct., hvis egenkapitalen i den virksomhed, som aktivet vedrører, overstiger 250 mio. kr., når virksomheden er hjemmehørende i et land omfattet af zone A og aktivet er optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
- 7) Aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 5-7 og 9-13, må samlet højst udgøre 5 pct.
- 8) Lån omfattet af § 162, stk. 1, nr. 13, må højst udgøre 1 pct.

Stk. 2. Ved investering i kapitalandele i og lån til en virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder, hvis aktiviteter alene består i at investere i aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 5 og 11, må den samlede investering højst udgøre 5 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser, jf. § 159, stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 3 og 5-7, og stk. 2 og 5 finder ikke anvendelse på investeringer i en dattervirksomhed, der er omfattet af § 162, stk. 2-4.

Stk. 4. Stk. 1, nr. 3 og 5-7, og stk. 2 og 5 finder ikke anvendelse på investeringer i virksomheder, investeringsinstitutter og foreninger omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8, hvis aktivitet efter vedtægterne er begrænset til at foretage investeringer i aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 1-3. Sådanne investeringer kan i relation til grænserne fastsat i stk. 1, nr. 5-8, og stk. 2 samt § 163, stk. 1, nr. 1-3, betragtes som aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 5. For aktiver omfattet af § 162, stk. 1, nr. 6, 7, 9, 10, 12 og 13, udgør grænsen 5 pct. for investeringer i en enkelt virksomhed og 10 pct. for investeringer i en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder i forhold til et forsikringsselskab.

skabs hensættelser til dækning af dets genforsikringsvirksomhed.

§ 165. I aktiverne omfattet af § 159, stk. 1, skal et beløb på mindst 80 pct. være denomineret i kongruente valutaer. For genforsikringsvirksomhed udgør grænsen mindst 70 pct.

Stk. 2. Aktiver, der er denomineret i euro, kan anvendes til at opfylde halvdelen af kravet i stk. 1 for de forsikringsmæssige hensættelser i en anden EU-valuta end euro.

Stk. 3. Kravet i stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt de forsikringsmæssige hensættelser i den pågældende valuta udgør mindre end 7 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser i øvrige valutaer.

§ 166. For forsikringsmæssige hensættelser i forsikringsklasse III, hvor forsikringsselskabet eller pensionskassen ikke har påtaget sig nogen investeringsrisiko, finder § 159, stk. 2, og §§ 163, 164 og 165 ikke anvendelse.

Stk. 2. For midler overtaget som særskilte SP-konti, hvor den enkelte kontohaver selv har indflydelse på valg af investeringspulje eller investeringsrisiko, finder § 159, stk. 2, og §§ 163-165 ikke anvendelse.

Stk. 3. Midler overtaget som særskilte SP-konti, hvor den enkelte kontohaver ikke har indflydelse på valg af investeringspulje eller investeringsrisiko, skal være anbragt i overensstemmelse med §§ 158-169, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. § 163, stk. 1, nr. 4, og § 164, stk. 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på midler placeret i investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger og godkendte fåmandsforeninger omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8.

Stk. 5. § 163, stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse på midler placeret i investeringsforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger og godkendte fåmandsforeninger omfattet af § 162, stk. 1, nr. 8, under forudsætning af, at disse foreningers beholdning af aktiver medgår ved opgørelsen af placeringen af midlerne omfattet af stk. 3, og at bestemmelserne i §§ 158-169 med de i stk. 4 nævnte undtagelser ved denne opgørelse er overholdt.

§ 167. I forsikringsselskaber og pensionskasser skal der føres et register over aktiverne omfattet af § 159, stk. 1, samt finansielle kontrakter efter § 160, stk. 1, nr. 3. I skadeforsikringsselskaber skal der derudover føres et register, der indeholder aktiver, der modsvarer indgåede præmier, hvor forsikringsperioden først påbegyndes efter regnskabsårets afslutning. De registrerede aktiver og kontrakter tjener udelukkende til fyldestgørelse af de forsikrede.

Stk. 2. Kravet om registrering finder ikke anvendelse på de i § 162, stk. 1, nr. 7, nævnte policelån.

Stk. 3. Indgår der fast ejendom blandt aktiverne, registreres et tinglyst ejerpantebrev.

Stk. 4. For dattervirksomheder, der omfattes af § 162, stk. 2, og datterselskaber, der omfattes af § 162, stk. 3 og 4, registreres kapitalandelene i og eventuelle lån til dattervirksomheden henholdsvis datterselskabet.

Stk. 5. Forsikringsselskabet og pensionskassen giver indberetning til Finanstilsynet om, hvilke aktiver der indgår i registeret. Finanstilsynet eller den, Finanstilsynet bemyndiger

hertil, kontrollerer tilstedeværelsen af disse aktiver efter nærmere regler fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan kræve registeret deponeret, hvis tilsynet beslutter at begrænse eller forbyde selskabets rådighed over dets aktiver. Ved deponering af registeret skal Finanstilsynet registreres som berettiget i en værdipapircentral med hensyn til værdipapirer. Med hensyn til de øvrige aktiver og kontrakter, der tjener til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, skal disse håndpantesættes til fordel for Finanstilsynet.

Stk. 7. Enhver ændring i et deponeret register skal godkendes af Finanstilsynet og noteres i registret.

§ 168. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 162, § 163, stk. 1, nr. 4 og § 164, stk. 1, nr. 2-8, og stk. 2-5.

§ 169. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for

- 1) afgrænsningen af værdipapirer, der omfattes af flere af de i § 162, stk. 1, nævnte aktivgrupper,
- 2) aktivernes lokalisering og kongruente valutaer i forhold til de forsikringsmæssige hensættelser,
- 3) dækning af forsikringsmæssige hensættelser for forsikringer, der omfattes af § 166, og
- 4) indberetning, registrering og kontrol af tilstedeværelsen af aktiverne i registre efter § 167.

Kapitel 12

Koncernregler, konsolidering m.v.

Koncernregler

§ 170. I koncerner, hvor modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed eller et pengeinstitut, finder reglerne for pengeinstitutter i § 124, stk. 2, nr. 1, anvendelse på den finansielle holdingvirksomhed og koncernen, jf. dog stk. 2-4. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. I koncerner, hvor modervirksomheden er en realkreditvirksomhed eller et realkreditinstitut, finder reglerne for realkreditinstitutter i § 124, stk. 2, nr. 1, anvendelse på holdingvirksomheden og koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 3. I koncerner, hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglerselskab, finder reglerne for fondsmæglerselskaber i § 125, stk. 2, nr. 1, anvendelse for holdingvirksomheden og koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 4. I koncerner, hvor modervirksomheden er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder reglerne for investeringsforvaltningsselskaber i § 125, stk. 2, nr. 1, anvendelse for

holdingvirksomheden og koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

§ 171. I koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1 og 4-6, og §§ 145-147, 149, 150, 152 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 1, mellem et pengeinstitut, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed, og pengeinstitutts dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, et administrationsselskab, et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 1, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor pengeinstitutter alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 172. I koncerner, hvor modervirksomheden er et realkreditinstitut eller en realkreditholdingvirksomhed, finder § 124, stk. 1 og 4-6, og §§ 145-147 og 182 desuden anvendelse på koncernen, jf. dog stk. 3. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 2, mellem et realkreditinstitut, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed, og realkreditinstitutts dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, et administrationsselskab, et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 2, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor realkreditinstitutter alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 173. I koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder § 125, stk. 1 og 7-9, og §§ 145-147, 156 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt

af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 3, mellem et fondsmæglerselskab, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller en finansiell holdingvirksomhed, og fondsmæglerselskabets dattervirksomhed, der er et investeringsselskab, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 3, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor fondsmægler-selskaber alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 174. I koncerner, hvor modervirksomheden er en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed eller et investeringsforvaltningsselskab, finder § 125, stk. 1 og 7-9, og §§ 145-147, 156 og 182 desuden anvendelse på koncernen. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser. Ved opgørelsen af koncernens basiskapital, jf. § 128, fradrages kapital, der er indbetalt af virksomheder i koncernen, der ikke indgår i den konsoliderede opgørelse for koncernen.

Stk. 2. Der skal foretages en konsolideret opgørelse i henhold til reglerne i stk. 1 og § 170, stk. 4, mellem et investeringsforvaltningsselskab, der selv er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiell holdingvirksomhed, og investeringsforvaltningsselskabets dattervirksomhed, der er et administrationsselskab, som ikke er undergivet lovgivningen i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at stk. 1 og § 170, stk. 4, finder anvendelse i andre tilfælde, hvor investeringsforvaltningsselskaber alene eller i fællesskab har en sådan direkte eller indirekte tilknytning til en virksomhed, at det må anses for påkrævet at anvende de nævnte regler.

§ 175. Finanstilsynet kan bestemme, at § 145 finder anvendelse på koncerner, hvor modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed, der ikke er fondsmægler-, investeringsforvaltnings-, pengeinstitut- eller realkreditholdingvirksomhed.

§ 175 a. Koncerner, hvor modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, skal én gang årligt indberette alle engagementer, jf. § 5, stk. 1, nr. 16, der udgør mere end 10 pct. af koncernens basiskapital.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for indberetning efter stk. 1.

Konsolidering

§ 176. Hvis et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab, et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en finansiell holdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen besidder kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og kredit- eller finansieringsinstituttet drives i fællesskab

med andre virksomheder, der ikke indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til §§ 170-174 i forhold til koncernvirksomhedernes andel af egenkapital og resultat i den virksomhed, hvori kapitalinteressen besiddes.

Stk. 2. Hvis fondsmæglerselskabets, investeringsforvaltningsselskabets, pengeinstitutts, realkreditinstitutts eller den finansielle holdingvirksomheds ansvar for virksomheden ikke er begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages en fuld konsolidering i henhold til §§ 170-174.

§ 177. Forsikringsselskaber og forsikringsselskabers dattervirksomheder og virksomheder, der midlertidigt drives af finansielle virksomheder, skal ikke medtages ved konsolideringen i henhold til §§ 170-174. Finanstilsynet kan dog bestemme, at disse virksomheder skal medtages.

Stk. 2. Kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der er dattervirksomheder af forsikringsselskaber, skal medtages i konsolideringen i henhold til §§ 170-172, hvis modervirksomheden er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller en fondsmægler-, investeringsforvaltnings-, pengeinstitut- eller realkreditholdingvirksomhed.

Undtagelsesbestemmelser

§ 178. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undtage fra kravene i §§ 170-174.

Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at andre koncerner end de i § 170, stk. 2, nævnte kan medregne seriereservefonde til basiskapitalen i overensstemmelse med reglerne i §§ 129 og 135.

Udskillelse, afhændelse og koncerninterne transaktioner

§ 179. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiell holdingvirksomhed, såfremt

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde solvenskravet i § 170,
- 2) et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, eller
- 3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af tilsynets opgaver.

§ 180. Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiell holdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiell virksomhed, såfremt

- 1) modervirksomheden eller koncernen ikke opfylder solvenskravet i § 170,
- 2) et medlem af holdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 64, stk. 2, nr. 1-2 og 4, eller
- 3) modervirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af den finansielle virksomhed.

§ 181. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for transaktioner, der indgås mellem en finansiell virksomhed og

- 1) virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med den finansielle virksomhed som dattervirksomheder,

der, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder,

- 2) virksomheder eller personer, der er forbundet med den finansielle virksomhed gennem snævre forbindelser, jf. § 5, stk. 1, nr. 17, eller
- 3) virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2, hvor personerne i virksomhedernes ledelse for flertallets vedkommende er de samme, eller hvor virksomhederne er underlagt en fælles ledelse i medfør af en aftale eller vedtægtsbestemmelser herom.

Stk. 2. Koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører. Udbetalinger fra den finansielle virksomhed, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de i medfør af stk. 1 fastsatte regler, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om rente ved forsinket betaling m.v.

§ 182. En finansiell virksomhed må ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra engagementer med dattervirksomheder.

Stk. 2. En finansiell virksomhed må i øvrigt ikke have et engagement med virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på den finansielle virksomhed, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage fra stk. 2.

Stk. 4. For virksomheder med statsligt kapitalindskud i medfør af lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter forudsætter tilladelse i henhold til stk. 1, at virksomheden kan godtgøre, at engagementet ikke er en følge af det statslige kapitalindskud og ikke er i strid med § 8, stk. 2, nr. 7, i lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

Afsnit VI

Årsrapport, revision og anvendelse af årets overskud

Kapitel 13

Årsrapport, revision og anvendelse af årets overskud

Generelle regler om årsrapport og revision

§ 183. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal udarbejde en årsrapport, der består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af § 196, jf. dog stk. 3-6.

Stk. 3. Hvor bestemmelser i dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf regulerer samme forhold, som Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder regulerer, jf. forordningens artikel 4, har bestemmelserne i

dette kapitel eller reglerne udstedt i medfør heraf ikke gyldighed for de af forordningens artikel 4 omfattede virksomheders koncernregnskaber.

Stk. 4. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer ikke er optaget til handel på et reguleret marked her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på deres årsrapport. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet eller i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan uanset stk. 2 vælge at anvende de standarder, der er nævnt i stk. 3, på de dele af deres årsrapport, der ikke omfattes af den nævnte forordnings artikel 4.

Stk. 5. Finansielle virksomheder, som i medfør af stk. 4 følger de i stk. 3 nævnte standarder, skal anvende samtlige godkendte standarder i deres årsrapport. Hvor bestemmelser i denne lov eller bestemmelser udstedt i medfør af § 196 regulerer samme forhold som standarderne, skal virksomheder, der i medfør af stk. 4 anvender standarderne, anvende standarderne i stedet for de pågældende bestemmelser. Hvis virksomhederne alene anvender standarderne på deres koncernregnskab og ikke på årsregnskabet, gælder 1. og 2. pkt. alene på koncernregnskabet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte oplysningskrav for de virksomheder, der følger de i stk. 3 nævnte standarder.

§ 184. Bestyrelsen og direktionen skal aflægge årsrapport for virksomheden.

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide. Endelig har hvert enkelt bestyrelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet inden for de i lovgivningen fastsatte frister.

§ 185. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til selskabet er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

- 1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
- 2) årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet og
- 3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste

risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2. Har ledelsen indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 3. Selv om et ledelsesmedlem er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet, kan medlemmet ikke undlade at underskrive. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

§ 186. Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Hvis anvendelse af bestemmelserne i denne lov eller reglerne udstedt i medfør af § 196 ikke er tilstrækkeligt til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Stk. 3. Hvis anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 196 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noter og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på virksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

§ 187. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 186, skal kravene i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. De omhandlede regnskabsbrugere er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder nuværende eller fremtidige virksomhedsdeltagere, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder. De omhandlede beslutninger skal i det mindste vedrøre

- 1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
- 2) ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og
- 3) fordeling af virksomhedens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne, jf. stk. 2. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

§ 188. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

- 1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
- 2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
- 3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.
- 4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre den ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Afvikles en aktivitet, skal klassifikation og opstilling samt indregning og måling tilpasses denne afvikling.
- 5) Enhver værdiændring skal vises, uanset indvirkningen på egenkapital og resultatopgørelse (neutralitet).
- 6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
- 7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
- 8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).
- 9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Stk. 2. Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller nye regler udstedt i medfør af § 196.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 186, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 189. Finansielle virksomheders aktiver og forpligtelser skal, medmindre andet er fastsat i medfør af § 196, måles til dagsværdi. Aktiver og forpligtelser op- og nedskrives i overensstemmelse hermed, og op- og nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, medmindre andet er fastsat i medfør af § 196.

Stk. 2. Dagsværdien måles til den markedsværdi, der kan konstateres for aktivet eller forpligtelsen på et velfungerende marked. Hvis aktivet eller forpligtelsen ikke handles på et velfungerende marked, anvendes en anerkendt metode til beregning af dagsværdien af det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse.

§ 190. Supplerende beretninger, f.eks. beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om virksomhedens sociale ansvar (sociale regnskaber) og om virksomhedens etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber) skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. De skal opfylde kvalitetskravene i § 187, stk. 3, og med de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i § 188, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

§ 191. Regnskabsåret skal følge kalenderåret.

Stk. 2. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Stk. 3. Modervirksomheder og dattervirksomheder skal sikre, at dattervirksomheden har samme regnskabsår som modervirksomheden, medmindre det ikke er muligt på grund af forhold, som er ude af modervirksomhedens og dattervirksomhedens kontrol.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1.

§ 192. Indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner eller i euro. Finanstilsynet kan i regler udstedt i medfør af § 196 fastsætte, at beløbene anføres i andre fremmede valutaer, der er relevante for virksomheden henholdsvis virksomhedens koncern.

§ 193. Årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisorer, jf. § 199. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 190. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

§ 194. Årsrapporten skal i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, indsendes i to eksemplarer til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

§ 195. Den reviderede og godkendte årsrapport skal indsendes til Finanstilsynet i tre eksemplarer uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse. Årsrapporten skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 190, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3. Et eksemplar af årsrapporten for samtlige de af virksomhedens dattervirksomheder, der ikke er finansielle virksomheder omfattet af Finanstilsynets tilsyn, skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelsen af årsrapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet videresender det ene af de eksemplarer, der er nævnt i stk. 1, til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor årsrapporten er offentligt tilgængelig efter de af styrelsen herfor fastsatte regler.

§ 196. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, samt hvilke selskaber dette skal omfatte.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

§ 197. Med henblik på at sikre, at finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og at finansielle virksomheders koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser og
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

§ 198. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal foretage regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet i overensstemmelse med skemaer og vejledninger hertil udfærdiget af Finanstilsynet. Indberetningerne skal indsendes til Finanstilsynet i elektronisk form.

Stk. 2. Finanstilsynet kan dispensere fra § 198, stk. 1, 2. pkt.

§ 199. Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor. Vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter 3. pkt., skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede eller registrerede. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 2. Revisorerne i en finansiell virksomhed eller i en finansiell holdingvirksomhed skal tillige være revisorer i virksomhedens dattervirksomheder.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Finanstilsynet kan afskedige en revisor, der findes åbenbart uegnet til sit hverv, og i stedet udpege en anden revisor, der fungerer, jf. stk. 1, 3. pkt., indtil nyt valg kan foretages.

Stk. 5. Ved revisorskifte skal virksomheden og afgående revisor senest 1 måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 6. Finanstilsynet kan pålægge revisor og for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschef at give oplysninger om forholdene i en finansiell virksomhed, i en finansiell holdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Stk. 7. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i en finansiell virksomhed, i en finansiell holdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Den finansielle virksomhed kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 8. Aktieselskabslovens §§ 82-85 om revision finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der ikke er aktieselskaber.

Stk. 9. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 10. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

Stk. 11. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Herunder kan Finanstilsynet fastsætte bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

§ 200. En ekstern revisor og en intern revisionschef skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som virksomheden har snævre forbindelser med.

Særlige regler om anvendelse af årets overskud i pengeinstitutter

§ 201. Et pengeinstitut skal foretage de henlæggelser, der er nødvendige efter instituttets økonomiske stilling. Vedtægterne kan foreskrive pligt til henlæggelse.

§ 202. En sparekasses årlige overskud skal henlægges til egenkapitalen bortset fra beløb, der tillægges sparekassens medarbejdere som led i aftaler om overskudsdeling.

Stk. 2. Repræsentantskabet kan dog bestemme, at der skal anvendes beløb til almennyttige eller velgørende formål. Sådanne beløb kan eventuelt henlægges til en særlig fond til senere udbetaling.

Stk. 3. Udgør en sparekasses solvensprocent, jf. § 124, mindre end 15 pct., kan der til almennyttige eller velgørende formål højst anvendes 10 pct. af overskuddet.

Stk. 4. Overførsel til garantikapitalen fra sparekassens øvrige egenkapital er forbudt.

§ 203. Beslutning om fordeling af det overskudsbeløb, en andelskasse har til disposition efter årsregnskabet, træffes af generalforsamlingen. Generalforsamlingen må ikke beslutte uddeling af højere udbytte end foreslået eller tiltrådt af besty-

relsen. Er en andelskasse tilsluttet en sammenslutning efter §§ 89-96, skal udbetaling af udbytte dog godkendes af sammenslutningens ledelse.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan beslutte, at der af andelskassens midler ydes gaver til almennyttige eller dermed lige-stillede formål, for så vidt det under hensyn til hensigten med gaven, andelskassens økonomiske stilling samt omstændig-hederne i øvrigt må anses for rimeligt. Bestyrelsen kan til de formål, der er nævnt i 1. pkt., anvende beløb, som i forhold til andelskassens økonomiske stilling er af ringe betydning.

Afsnit VII

Indgreb i eller ophør af den finansielle virksomhed

Kapitel 14

Sammenlægning og omdannelse

Sammenlægning

§ 204. En finansiell virksomhed må ikke uden økonomi- og erhvervsministerens tilladelse sammenlægges med en anden finansiell virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiell virksomhed. Tilsvarende gælder, når den fortsættende virksomhed er en udenlandsk virksomhed.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 skal meddeles ansøgeren senest 2 måneder efter ansøgningens modtagelse. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal afgørelse meddeles, senest 2 måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest 6 måneder efter ansøgningens modtagelse. Fristerne forlænges med 3 måneder, når afgørelsen skal afvente meddelelse om indsigelser, jf. stk. 5 og 6.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan blandt andet nægtes, hvis sammenlægningen strider mod væsentlige samfundshensyn.

Stk. 4. Et forsikringsselskab, der ved sammenlægning overdrager hele eller en del af sin forsikringsbestand til et andet forsikringsselskab, uden at sammenlægningen er omfattet af aktieselskabslovens kapitel 15 eller 15 a, frigøres ved tilladelsen efter stk. 1 for ansvar over for forsikringstagerne.

Stk. 5. Medmindre økonomi- og erhvervsministeren finder, at tilladelse til overdragelsen af en forsikringsbestand bør nægtes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i et landsdækkende dagblad. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til de forsikringstager, hvis forsikringer agtes overdraget, til senest 3 måneder efter offentliggørelsen at afgive skriftlig meddelelse til Finanstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig sende en meddelelse om overdragelsen samt Finanstilsynets redegørelse til de forsikringstager, hvis adresse er selskabet bekendt.

Stk. 6. Efter udløbet af den i stk. 5 omhandlede frist træffer økonomi- og erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 7. Sker overdragelsen af en forsikringsbestand i forbindelse med en fusion af forsikringsselskaber, kan fusionen

uanset § 27 i lov om forsikringsaftaler ikke påberåbes af forsikringstagerne som grundlag for at ophæve forsikringsaftalen.

Stk. 8. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed, kan der i forbindelse med overdragelsen kun foretages sådanne ændringer i det overdragende selskabs forsikringsvilkår, herunder bonusreglerne, som af Finanstilsynet skønnes at være en nødvendig følge af overdragelsen.

Stk. 9. Fusionsplaner og vurderingsmændenes erklæring efter aktieselskabslovens § 134 c, stk. 4, skal for forsikringsselskaber senest 4 uger efter underskrivelsen indsendes til Finanstilsynet, som offentliggør fusionsplanen og vurderingsmændenes erklæring.

§ 205. Økonomi- og erhvervsministeren, kan fastsætte regler, hvorefter bestemmelser i aktieselskabslovens §§ 134 a-134 k og 137-137 g med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse for sparekasser, andelskasser og gensidige forsikringsselskaber ved sammenlægninger.

Stk. 2. Aktieselskabslovens § 134 finder anvendelse for gensidige forsikringsselskaber, hvor sammenlægningen sker efter de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

§ 206. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler, hvorefter aktieselskabslovens §§ 134 a-134 k og 137-137 g med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på en sparekasses overtagelse af et aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed.

Stk. 2. Aktieselskabslovens § 134 finder anvendelse ved overtagelse omfattet af de i medfør af stk. 1 fastsatte regler.

Sparekassers og andelskassers omdannelse til aktieselskaber

§ 207. I sparekasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1989, og i andelskasser eller sammenslutninger heraf, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1995, kan repræsentantskabet eller generalforsamlingen efter reglerne i dette kapitel beslutte, at sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen opløses uden likvidation ved overdragelse af sparekassens, andelskassens eller medlemsandelskassernes aktiver og gæld som helhed til et af sparekassen, andelskassen eller sammenslutningen ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed (sparekasseaktieselskab/andelskasseaktieselskab). Aktier i aktieselskabet svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af sparekassens eller den enkelte andelskasses gæld, jf. dog § 208, stk. 2, overdrages i sparekasser til en fond, i andelskasser til en fond eller en forening og i sammenslutninger til en fond eller en forening oprettet for den enkelte medlemsandelskasse. Fondene anses som erhvervsdrivende fonde. Foreningernes medlemmer skal være aktionærer i aktieselskabet.

Stk. 2. Beslutning i henhold til stk. 1 træffes med det flertal, der kræves til sparekassens, andelskassens eller sammenslutningens opløsning.

Stk. 3. I tilfælde af opløsning af en i medfør af stk. 1 oprettet forening, der ejer aktier i et andelskasseaktieselskab, kan egenkapitalen ikke udloddes til foreningens medlemmer.

§ 208. Aktieselskabslovens §§ 134-134 i, 137-137 c og 137 e-137 g finder med de nødvendige ændringer anvendelse på fusionen, jf. § 207, stk. 1, mellem aktieselskabet som det fort-

sættende selskab og sparekassen, andelskassen eller sammenlutningen som det ophørende selskab.

Stk. 2. Garanterne i sparekassen og andelshaverne i andelskassen skal tilbydes efter eget valg enten en ombytning til markedskurs af deres garantbeviser og andelsbeviser til aktier i aktieselskabet eller kontant indløsning. Sparekassen kan endvidere tilbyde garanterne, at garantikapitalen bliver stående i selskabet i en periode på indtil 5 år. I tilfælde af selskabets opløsning fyldestgøres garantiindskud før aktiekapitalen.

Stk. 3. Den i aktieselskabslovens § 134 a nævnte fusionsplan skal indeholde oplysning og bestemmelse om de rettigheder, der tillægges garanterne og andelshaverne.

Stk. 4. Den i aktieselskabslovens § 134 b nævnte fælles regnskabsopstilling og åbningsbalance udarbejdes efter de for pengeinstitutter gældende regnskabsregler.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren skal godkende fusionen i henhold til § 204, stk. 1.

§ 209. De i henhold til § 207, stk. 1, oprettede fonde eller foreninger, der ejer aktier i et sparekasseaktieselskab eller et andelskasseaktieselskab, ledes af en bestyrelse på mindst 3 medlemmer.

Stk. 2. Et flertal af bestyrelsen nævnt i stk. 1 udpeges af bestyrelsen for sparekasseaktieselskabet, jf. § 207, stk. 1, blandt bestyrelsens medlemmer.

Stk. 3. Et flertal af bestyrelsen i fonde og foreninger, der besidder mere end 25 pct. af aktiekapitalen i et andelskasseaktieselskab, udpeges af bestyrelsen for andelskasseaktieselskabet, jf. § 207, stk. 1, blandt bestyrelsens medlemmer. Formanden for sparekasseaktieselskabets og andelskasseaktieselskabets bestyrelse er altid medlem af fondens eller foreningens bestyrelse.

Stk. 4. Til bestyrelsen for de i stk. 1 og 2 nævnte fonde eller foreninger udpeges 1 medlem af og blandt sparekasseaktieselskabets eller andelskasseaktieselskabets medarbejderrepræsentanter, medmindre reglerne om koncernrepræsentation i lov om erhvervsdrivende fonde finder anvendelse. Reglerne i aktieselskabsloven om koncernrepræsentation finder tilsvarende anvendelse for det pågældende medlem.

Stk. 5. I foreninger, der besidder mindre end den i stk. 3 nævnte del af aktiekapitalen i et andelskasseaktieselskab, vælges bestyrelsen af foreningens medlemmer.

Stk. 6. Stk. 1-5 finder ikke anvendelse, hvis sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet er afviklet efter §§ 226 og 227 og sparekasseaktieselskabet eller andelsaktieselskabet ikke anses for at være videreført. Når sparekasseaktieselskabet eller andelskasseaktieselskabet er afviklet og ikke kan anses for videreført, anses fonden fortsat som en erhvervsdrivende fond, jf. § 207. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal som fondsmyndighed tillade de ændringer i fondens vedtægter, som er nødvendige efter lov om erhvervsdrivende fonde.

§ 210. Sparekasseaktieselskabets og andelskasseaktieselskabets vedtægter skal indeholde bestemmelse om stemmebegrænsning for aktionærerne, der sikrer, at hidtidigt garant-, indskyder- og andelsdemokrati fastholdes.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 bortfalder 5 år efter omdannelsen til aktieselskab.

§ 211. I sparekasser, der har drevet virksomhed siden den 1. januar 1989, kan repræsentantskabet beslutte, at sparekassen opløses uden likvidation ved overdragelse af sparekassens aktiver og passiver som helhed til et af sparekassen ejet eller oprettet aktieselskab, der har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, og at der i aktieselskabet oprettes en bunden sparekasserereserve svarende til værdien af de indskudte aktiver efter fradrag af sparekassens gæld.

Stk. 2. § 7, stk. 7, og §§ 207, 208 og 210 finder tilsvarende anvendelse.

§ 212. Den bundne sparekasserereserve, jf. § 211, kan bruges til dækning af underskud, der ikke dækkes af beløb, der kan anvendes til udbytte i aktieselskabet.

Stk. 2. I tilfælde af pengeinstitutts ophør kan udlodning til aktionærerne kun finde sted, når forpligtelserne efter stk. 4 er opfyldt.

Stk. 3. Ved fusion med et andet pengeinstitut overtager det fortsættende selskab sparekasserereserven på de samme vilkår, som indtil fusionen var gældende.

Stk. 4. I tilfælde af pengeinstitutts ophør anvendes sparekasserereserven til almennyttige eller velgørende formål efter nærmere regler fastsat i beslutningen efter § 211.

§ 213. Ud over de i § 201 foreskrevne henlæggelser skal der årligt af den del af årets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år, henlægges 10 pct. til den bundne sparekasserereserve, jf. § 211. Hvis henlæggelsen vil overstige den forrentning af sparekasserereserven, der svarer til den af skatteministeren fastsatte mindsterente med fradrag af en forholdsmæssig andel af årets selskabsskat, henlægges dog alene et beløb svarende til denne forrentning.

Realkreditfonde og realkreditforeninger, der har været realkreditinstitutter

§ 214. Fonde, der har været realkreditinstitutter, og fonde, der er oprettet i forbindelse med omdannelse af realkreditinstitutter til aktieselskaber, er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde.

Stk. 2. Uanset at et realkreditaktieselskab afvikles efter §§ 226 og 227 og ikke anses for at være videreført, anses fonden, jf. stk. 1, fortsat for at være en erhvervsdrivende fond. Ændringer i fondens vedtægter, som er nødvendige efter lov om erhvervsdrivende fonde, skal godkendes i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som er fondsmyndighed.

§ 215. Ændringer i vedtægterne for en forening, der har været et realkreditinstitut, kan kun ske med økonomi- og erhvervsministerens godkendelse.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren godkender vedtægterne, hvis ændringerne ikke er i strid med §§ 218 og 219 og i øvrigt ikke strider mod medlemmernes interesser.

§ 216. En fond eller forening, der har været et realkreditinstitut, og en fond, der er oprettet i forbindelse med omdannelse af et realkreditinstitut til et aktieselskab, skal ledes af en bestyrelse på mindst 5 medlemmer, hvis fonden eller foreningen ejer realkreditaktieselskabet.

Stk. 2. Låntagerne i realkreditaktieselskabet og indehaverne af realkreditobligationer og andre værdipapirer udstedt af re-

alkreditatieselskabet vælger hver et eller flere medlemmer af bestyrelsen. Disse medlemmer skal tilsammen udgøre mere end halvdelen af bestyrelsen. Medlemmer valgt af indehaverne af realkreditobligationer og andre værdipapirer kan ikke udgøre mere end halvdelen af bestyrelsen.

Stk. 3. Fonden eller foreningen omfattet af stk. 1 fastsætter i vedtægter og ved valgregulativ de nærmere regler for valg og sammensætning af bestyrelsen. Reglerne skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 217. Fonde og foreninger omfattet af § 216 skal på forhånd underrette Finanstilsynet om direkte eller indirekte erhvervelse af bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed samt om afhændelse af en sådan indflydelse.

§ 218. En fond eller forening, der har været et realkreditinstitut, og en fond, der er oprettet i forbindelse med omdannelse af et realkreditinstitut til et aktieselskab, skal indsende den reviderede og godkendte årsrapport til Finanstilsynet i tre eksemplarer. Årsrapporten skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Finanstilsynet videresender et eksemplar til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvor årsrapporten er offentligt tilgængelig efter de regler, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter herfor.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for regnskabsaflæggelsen.

§ 219. I tilfælde af afvikling af en forening, der har været et realkreditinstitut, kan egenkapitalen ikke udloddes til foreningens medlemmer.

§ 220. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, kan bruge den bundne fondsreserve til dækning af underskud, der ikke dækkes af beløb, der kan anvendes til udbytte i aktieselskabet.

Stk. 2. Ved sammensmeltning af realkreditinstituttet efter § 204 overtager det fortsættende selskab fondsreserven på samme vilkår, som var gældende indtil sammensmeltningen.

Stk. 3. I tilfælde af realkreditinstituttets ophør anvendes fondsreserven til almenyttige eller velgørende formål efter nærmere regler fastsat i omdannelsesbeslutningen. Udlodning til aktionærerne kan kun finde sted, når forpligtelserne efter 1. pkt. er opfyldt.

§ 221. Realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber efter indkapslingsmodellen, skal henlægge 10 pct. af årets overskud, der ikke medgår til dækning af underskud fra tidligere år, til fondsreserven. Hvis henlæggelsen vil overstige den forrentning af fondsreserven, der svarer til den af skatteministeren fastsatte mindsterente, med fradrag af en forholdsmæssig andel af årets selskabsskat, henlægges dog alene et beløb svarende til denne forrentning.

Omdannelse af forsikringsselskaber

§ 222. Form, indhold og gennemførelse af en omdannelse af et forsikringsselskab skal godkendes af Finanstilsynet. Det fortsættende forsikringsselskab indtræder i det ophørende forsikringsselskabs rettigheder og forpligtelser.

Kapitel 15

Ophør

Inddragelse af tilladelse

§ 223. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab samt værdipapirhandler, hvis virksomheden anmoder herom.

§ 224. Finanstilsynet kan endvidere inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab og forsikringsselskab,

- 1) hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, lov om værdipapirhandel m.v. eller lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller regler udstedt i medfør af disse love,
- 2) hvis den finansielle virksomhed ikke opfylder kravene i kapitel 3, jf. dog § 124, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, samt § 125, stk. 2, nr. 2-4,
- 3) hvis virksomhed som finansiell virksomhed ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt virksomheden tilladelse, eller
- 4) hvis der ikke udøves finansiell virksomhed i en periode på over 6 måneder.

Stk. 2. Har et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et investeringsforvaltningsselskab en tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, kan tilladelsen som værdipapirhandler inddrages, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

Stk. 3. Har et pengeinstitut eller realkreditinstitut tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, kan tilladelsen inddrages, hvis

- 1) pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 152 a-152 g eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, eller § 152 h,
- 2) realkreditinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af §§ 33 a-33 e i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller regler fastsat i medfør af § 16 a, stk. 4, i denne lov eller § 33 f i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. eller
- 3) udstedelse af særligt dækkede obligationer ikke er påbegyndt, senest 12 måneder efter at Finanstilsynet har meddelt instituttet tilladelse.

Stk. 4. Har et pengeinstitut eller et realkreditinstitut tilladelse som værdipapirhandler i medfør af § 9, stk. 1, kan tilladelsen som pengeinstitut eller realkreditinstitut inddrages, hvis betingelserne i stk. 1, nr. 1-4, er opfyldt.

Stk. 5. Har et forsikringsselskab ikke inden for de frister, som Finanstilsynet har fastsat, gennemført de foranstaltninger, som er angivet i de genoprettelsesplaner, der nævnes i § 248, stk. 1 og 2, kan tilladelsen som forsikringsselskab inddrages.

Stk. 6. Har en operatør af et reguleret marked tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter i medfør af § 9, stk. 9, kan tilladelsen hertil inddrages, hvis betingelserne i stk. 1, nr.

1, 3 eller 4, eller kapitalkravene i § 9, stk. 9, og § 125, stk. 1 og 4-6, ikke er opfyldt.

§ 225. Opfylder et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab ikke kapitalkravene i § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og § 125, stk. 2-5 og 8, og har det ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen.

Stk. 2. Hvis tilvejebringelsen af kapital kræver, at pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets øverste myndighed indkaldes, kan Finanstilsynet bestemme, at indkaldelse kan ske med kortere frist end fastsat i vedtægterne.

Stk. 3. Opfylder en koncern omfattet af §§ 171-174 ikke solvenskravet i de pågældende bestemmelser, og har den ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage pengeinstituttets, realkreditinstituttets, fondsmæglerselskabets eller investeringsforvaltningsselskabets tilladelse.

Afvikling

§ 226. Når Finanstilsynet inddrager et pengeinstituts, realkreditinstituts, fondsmæglerselskabs eller investeringsforvaltningsselskabs tilladelse i henhold til § 223, § 224, stk. 1, 2, 4 og 5, og § 225, skal virksomheden afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Når Finanstilsynet inddrager tilladelsen i henhold til § 224, stk. 2 og 4, skal den virksomhed, som pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet eller investeringsforvaltningsselskabet ikke længere har tilladelse til, afvikles. Finanstilsynet kan fastsætte en frist, inden for hvilken afviklingen skal være foretaget.

Stk. 3. Når Finanstilsynet inddrager et forsikringsselskabs tilladelse, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller om selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet. For livsforsikringsselskaber kan Finanstilsynet beslutte, at forsikringsbestanden tages under administration i overensstemmelse med §§ 253-258.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i forbindelse med inddragelse af et forsikringsselskabs tilladelse forbyde forsikringsselskabet at råde over dets aktiver eller begrænse dets rådighed herover. § 167, stk. 6 og 7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Når Finanstilsynet inddrager en operatør af et reguleret markeds tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter i henhold til § 224, stk. 6, skal de multilaterale handelsfaciliteter afvikles på en måde og inden for en frist fastsat af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for afviklingen.

§ 227. Afvikling, jf. § 226, sker ved likvidation eller konkurs eller ved sammenlægning i henhold til § 204. Hvis afviklingen sker på anden måde, skal Finanstilsynet godkende afviklingens form, indhold og gennemførelse.

§ 228. Finanstilsynet kan fastsætte en frist for vedtagelse af beslutning om likvidation efter aktieselskabslovens § 116,

stk. 1. Overskrides fristen, kan Finanstilsynet beslutte, at den finansielle virksomhed skal træde i likvidation.

Stk. 2. Beslutning om afvikling af en finansiell virksomhed skal straks meddeles til Finanstilsynet.

§ 229. Et selskab, der driver livsforsikringsvirksomhed, kan ikke uden samtykke fra hver enkelt forsikringstager opløses, medmindre det forinden har overdraget hele sin forsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med de i § 204 fastsatte regler eller dets forsikringsbestand er taget under administration.

§ 230. Et forsikringsselskab, der driver arbejdsulykkesforsikring, kan ikke opløses, medmindre det forinden har overdraget hele sin arbejdsulykkesforsikringsbestand til et andet selskab i overensstemmelse med de i § 204 fastsatte regler, eller dets arbejdsulykkesforsikringsbestand er taget under administration af Arbejdsskadesstyrelsen i henhold til § 54 i lov om arbejdsskadesikring.

Særlige regler om likvidation og konkurs

§ 231. Et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab likvideres af en eller flere likvidatorer, der udnævnes af økonomi- og erhvervsministeren. En af likvidatorerne skal være jurist.

Stk. 2. I tilfælde af et forsikringsselskabs likvidation kan økonomi- og erhvervsministeren, når hensynet til de forsikrede, aktionærer, garantier eller kreditorer taler derfor, efter indhentet udtalelse fra Finanstilsynet udnævne en likvidator til sammen med de af generalforsamlingen valgte at foretage likvidationen.

Stk. 3. Træffer Finanstilsynet i medfør af §§ 249 eller 250 bestemmelse om, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation, udnævner skifteretten efter forhandling med Finanstilsynet en eller flere likvidatorer, af hvilke en skal være jurist.

§ 232. Finanstilsynet kan suspendere en finansiell virksomheds vedtægter under likvidationen.

Stk. 2. Regnskaber, der udarbejdes i forbindelse med likvidation, skal indsendes til Finanstilsynet.

§ 233. Begæring om konkurs af en finansiell virksomhed, der er under likvidation, kan kun indgives af likvidatorerne eller Finanstilsynet.

§ 234. Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en finansiell virksomhed bliver insolvent. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 372.

Stk. 2. Uanset konkurslovens § 17, stk. 2, anses en finansiell virksomhed, der ikke kan opfylde sine forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital, ikke for at være insolvent.

Stk. 3. Efter afsigelse af konkursdekret beskikker skifteretten efter forhandling med Finanstilsynet en eller flere kuratorer. En af kuratorerne skal være jurist.

Stk. 4. Erklæres et forsikringsselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, konkurs, finder § 253 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, skal forsikringsbestanden tages under administration i henhold til §§ 253-258.

§ 235. Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kredit-
orudvalg og i skiftesamlinger. Udkast til endeligt regnskab og
slutudlodning i konkursboet forelægges af kurator for Finans-
tilsynet til udtalelse, inden kurator indsender det til skifteret-
ten.

§ 236. Erklæres en sparekasse, en andelskasse eller et gen-
sidigt forsikringsselskab konkurs, giver kurator meddelelse til
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet om konkur-
sens begyndelse og slutning.

§ 237. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at
likvidator eller kurator på boets regning skal underrette for-
sikringstagerne om forsikringsselskabets afvikling og om
konsekvenserne for dem.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nær-
mere regler om underretningens form og indhold.

Betalingsstandsning

§ 238. Finanstilsynet kan anmelde betalingsstandsning for
finansielle virksomheder, når hensynet til indskydernes, obli-
gationsejernes, investorernes eller forsikringstagernes inte-
resser tilsiger det.

Stk. 2. Anmeldelse af betalingsstandsning efter stk. 1 led-
sages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes
som tilsyn under betalingsstandsningen, samt en erklæring fra
de pågældende om, at disse er villige hertil og opfylder betin-
gelserne i konkurslovens § 238.

Stk. 3. Anmeldelse om betalingsstandsning kan ikke tilba-
gekaldes af den finansielle virksomhed uden Finanstilsynets
samtykke.

Tvangsakkord

§ 239. Konkurslovens regler om tvangsakkord finder med
Finanstilsynets tilladelse anvendelse på forsikringsselskaber
med undtagelse af livsforsikringsselskaber. Ved tvangsakkord
af genforsikringsselskaber erstatter Finanstilsynets tilladelse
de tiltrædelseserklæringer, som er nævnt i konkurslovens
§ 166, stk. 1, nr. 2. Forinden skal Finanstilsynet påse, at gen-
forsikringsselskabet har rettet henvendelse til samtlige kendte
fordringshavere om åbning af tvangsakkordforhandlinger, og
at mindst 40 pct. af de afgivne tilbagemeldinger tiltræder, at
der åbnes sådanne forhandlinger.

Stk. 2. I forbindelse med den statusoversigt, som skal ud-
arbejdes ved åbning af forhandling om tvangsakkord, jf. kon-
kurslovens § 165, kan skifteretten ved tvangsakkord af
genforsikringsselskaber efter høring af Finanstilsynet udpege
en uvildig aktuar til at foretage en opgørelse over værdien af
de krav, der er anmeldt.

Stk. 3. Ved tvangsakkord af genforsikringsselskaber opgø-
res kravene i henhold til konkurslovens § 176 om vedtagelse
af en tvangsakkord i forhold til de fremmødte og anmeldte
krav.

§ 240. Bestemmelserne i denne lov om økonomi- og er-
hvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle

virksomheders pligter over for økonomi- og erhvervsministe-
ren og Finanstilsynet finder med de nødvendige tilpasninger
anvendelse for sådanne virksomheder, som har standset deres
betalinger eller er under opløsning.

§ 241. Aktieselskabslovens kapitel 14 finder med de for-
nødne tilføjelser anvendelse på sparekasser, andelskasser
og gensidige forsikringsselskaber.

§ 242. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler
med henblik på opfyldelse af fællesskabsretlige regler om sa-
nering og likvidation af kreditinstitutter og forsikringsselska-
ber.

§ 243. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat
i fællesskabsretlige regler herom, forbyde et udenlandsk kre-
ditinstitut, finansieringsinstitut, investeringsselskab, investe-
ringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab omfattet af
§ 30, stk. 1, og § 31, stk. 1, med hjemsted i et andet land inden
for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet
har indgået aftale med på det finansielle område, at udøve
virksomhed her i landet gennem en filial eller ved at yde tje-
nesteydelser her i landet. Finanstilsynet kan forbyde de i 1.
pkt. nævnte virksomheder at udøve virksomhed som nævnt i
1. pkt., hvis virksomheden groft eller gentagne gange har
overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udstedt i medfør af
loven eller anden lovgivning, der retter sig mod kreditinsti-
tuttet, finansieringsinstituttet, investeringsselskabet, investe-
ringsforvaltningsselskabet eller forsikringsselskabet, og det
ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været mu-
ligt at bringe overtrædelsen til ophør.

Kapitel 16

Krisehåndtering

Særlige regler for pengeinstitutter

§ 244. Økonomi- og erhvervsministeren skal oprette et vær-
diansættelsesnævn, jf. § 245, som i forbindelse med en skat-
tefri fusion eller tilførsel af aktiver mellem pengeinstitutter
som følge af, at et pengeinstitut ikke længere opfylder sol-
venskravet i § 124 eller er i nærliggende risiko herfor, kan
fastsætte den skattemæssige værdi på fusionsdatoen af udlå-
nene og garantierne m.v. i det nødlidende pengeinstitut. Til-
svarende kan nævnet i forbindelse med en skattepligtig
overdragelse træffe afgørelse om den skattemæssige værdi af
udlån og garantier m.v. på overdragelsestidspunktet, hvor
overdragelse sker som led i afviklingen af et nødlidende pen-
geinstitut. Nævnet kan kun træffe afgørelse efter anmodning
fra et af de involverede pengeinstitutter.

§ 245. Værdiansættelsesnævnet skal bestå af 3 medlemmer.
Økonomi- og erhvervsministeren udpeger efter aftale med
skatteministerens nævnets medlemmer og suppleanter. Med-
lemmerne og suppleanterne udpeges for 4 år.

Stk. 2. Nævnets formand skal repræsentere juridisk, øko-
nomisk eller regnskabsmæssig sagkundskab, og de øvrige
medlemmer skal have en særlig ekspertise i værdiansættelse
af aktiver og passiver.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere
regler om betaling for nævnets afgørelser.

Stk. 4. Nævnet skal træffe afgørelse senest 5 dage efter, at nævnet har modtaget et fyldestgørende grundlag for en stillingtagen.

Stk. 5. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for en højere administrativ myndighed og skal lægges til grund ved skattemyndighedernes ligning.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter aftale med skatteministeren fastsætte regler for nævnets virksomhed.

§ 246. Opfylder et pengeinstitut ikke kapitalkravet i § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, og er der fastsat en frist af Finanstilsynet til retablering af kapitalen, jf. § 225, stk. 1, kan bestyrelsen indkalde pengeinstitutts øverste myndighed med 3 dages varsel til beslutning af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af lovens krav i henhold til § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8.

Stk. 2. Pengeinstitutts bestyrelse kan i den i stk. 1 nævnte situation overdrage pengeinstitutts virksomhed helt eller delvis til et andet pengeinstitut, jf. dog § 204, stk. 1, om økonomi- og erhvervsministerens godkendelse. Aftalen om overdragelsen skal være betinget af denne godkendelse. Bestyrelsen skal samtidig indkalde pengeinstitutts øverste myndighed, jf. stk. 1. Bestyrelsen skal på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet gøre rede for pengeinstitutts situation samt den indgåede aftale. Såfremt der på generalforsamlingen eller i sparekasser i repræsentantskabet træffes beslutning om andre foranstaltninger, der indebærer, at pengeinstituttet opfylder kapitalkravet i § 124, stk. 2, 3, 5, 7 og 8, eller om likvidation på vilkår, som Finanstilsynet kan godkende, annulleres den i 2. pkt. nævnte aftale om overdragelse.

Stk. 3. Indkaldelse indeholdende dagsorden for, hvilke anliggender der skal behandles, og det væsentligste indhold af eventuelle forslag til ændring af vedtægterne fremsendes til alle kendte aktionærer, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer. Samtidig hermed skal der ske offentlig indkaldelse i overensstemmelse med § 67.

Stk. 4. Senest 24 timer inden afholdelse af generalforsamlingen eller i sparekasser repræsentantskabsmødet skal dagsorden og de fuldstændige forslag fremlægges til gennemsyn for aktionærerne, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabets medlemmer på pengeinstitutts hovedkontor.

Stk. 5. Beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 kan uanset aktieselskabslovens §§ 78 og 79 altid træffes med to tredjedele af den repræsenterede kapital. Såfremt halvdelen af aktiekapitalen er repræsenteret på generalforsamlingen, kan beslutning om foranstaltninger træffes med simpelt flertal. I sparekasser og andelskasser kan beslutning om foranstaltninger i henhold til stk. 1 altid træffes med to tredjedele af de fremmødte, i sparekasser repræsentantskabsmedlemmer og i andelskasser andelshavere.

Stk. 6. De i stk. 1-5 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 247. Har pengeinstituttet tabt egenkapitalen, kan bestyrelsen overdrage pengeinstitutts virksomhed helt eller delvis til et andet pengeinstitut, jf. dog § 204, stk. 1, om økonomi- og erhvervsministerens godkendelse.

Stk. 2. Bestyrelsen skal samtidig indbyde aktionærerne, andelshavere eller i sparekasser repræsentantskabsmedlemmerne til et orienterende møde vedrørende dispositionen. Dette møde skal afholdes senest 8 dage efter beslutningen, og de nødvendige omkostninger herved afholdes af det overtagende pengeinstitut, der har ret til at deltage i mødet.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte fremgangsmåder finder anvendelse uanset vedtægternes bestemmelser herom.

§ 247 a. Inddrager Finanstilsynet et pengeinstituts tilladelse efter § 224, stk. 1, nr. 1 eller 2, indgiver Finanstilsynet efter § 234, stk. 1, eller pengeinstituttet begæring om konkurs, eller erklæres pengeinstituttet efter begæring af andre konkurs, træffer Finanstilsynet beslutning om, at pengeinstitutts tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet tages under administration. Finanstilsynet kan i situationer omfattet af § 224, stk. 3, nr. 1, ligeledes træffe beslutning om, at pengeinstitutts tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet tages under administration. Finanstilsynet udnævner samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå administrationen af tilbagebetalingen til indehaverne af særligt dækkede obligationer.

Stk. 2. Når et pengeinstituts tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet tages under administration, skal Finanstilsynet foranledige, at beslutningerne om administrations iværksættelse og administrators udnævnelse registreres eller på anden måde offentliggøres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Administrationsboet skal endvidere underrette låntagerne om, at fremtidige betalinger vedrørende den enkelte låntagers ydelser på lånet kun kan ske til administrationsboet med frigørende virkning.

Stk. 3. Administrator kan udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i forhold, som er relevante for administrationen.

Stk. 4. Honorar til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarstørrelsen fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 5. Administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

§ 247 b. Ved administrationens begyndelse skal de registrerede aktiver, jf. § 152 g, stk. 1, straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet ved administrator skal være berettiget til at råde over disse aktiver. For så vidt angår fondsaktiver, skal dette registreres i en værdipapircentral, for så vidt angår rettigheder over fast ejendom, skal dette tinglyses i tingbogen, og for så vidt angår skibe, skal dette registreres i et skibsregister.

Stk. 2. Erklæres et pengeinstitut konkurs, overlader kurator straks de aktiver, der er nævnt i stk. 1, til administrator.

Stk. 3. Administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 152 h, nr. 2.

Stk. 4. Administrationsboet kan ikke afsluttes, før samtlige de obligationer, som aktiverne i registeret ligger til sikkerhed for, er indfriet og de finansielle instrumenter er forfaldet.

Stk. 5. Erklæres et pengeinstitut konkurs, efter at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Stk. 6. Administrator skal forvalte de aktiver, der er modtaget fra pengeinstituttet, og kan hos pengeinstituttet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

§ 247 c. Erklæres et pengeinstitut konkurs, eller overholder et pengeinstitut ikke forpligtelsen til at stille supplerende sikkerhed efter § 152 a, stk. 2, kan dette ikke af indehaverne af de særligt dækkede obligationer eller af långivere efter § 152 b, stk. 1, gøres gældende som årsag til førtidig indfrielse af betalingsforpligtelser. Det fratager heller ikke låntagerne, hvis lån er ydet på grundlag af de særligt dækkede obligationer, disses eventuelle ret til at foretage hel eller delvis indfrielse af lånet i overensstemmelse med de indfrielsesvilkår, der gælder for lånet.

§ 247 d. Erklæres et pengeinstitut konkurs, anvendes aktiverne i registeret, herunder finansielle instrumenter, opgjort efter fradrag af udgifter til administrator, til betaling af krav fra indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for. Herefter dækkes lån, som pengeinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b, stk. 1. Overskydende midler indgår i konkursmassen, jf. § 32 i konkursloven.

Stk. 2. De enkelte indehavere af særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b, stk. 1, kan ikke gøre krav gældende mod boet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne anmelde krav over for boet på, hvad der efter vurderingen mangler til at fyldestgøre indehaverne af de særligt dækkede obligationer, modparter på de finansielle instrumenter og långivere efter § 152 b, samt krav på de renter, der er påløbet de nævnte fordringer fra konkursdekretets afsigelse, for at obligationsindehaverne, modparter på de finansielle instrumenter samt långivere efter § 152 b kan blive fyldestgjort.

Stk. 3. Er midlerne i registeret utilstrækkelige til fyldestgørelse af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de registrerede finansielle instrumenter samt til dækning af gæld, som pengeinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b, stk. 1, kan administrator ved administrationsboets afslutning anmelde udækkede restkrav i pengeinstituttets konkursmasse som simple krav.

Stk. 4. Eventuelle overskydende midler i et register kan ikke overføres til andre registre, men skal overføres til konkursboet.

Stk. 5. Modregning fra en fordringshaver som omhandlet i konkurslovens § 42 kan ikke finde sted til opfyldelse af en fordring, som tilkommer pengeinstituttet, og som vedrører lån optaget på baggrund af særligt dækkede obligationer udstedt af pengeinstituttet.

§ 247 e. Provenu fra lån, som pengeinstitutter har optaget til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 a, stk. 2, der ikke indgår i et register, skal i tilfælde af penge-

instituttets konkurs tjene til dækning af indehaverne af de særligt dækkede obligationer og modparter på de finansielle instrumenter i det register, hvortil lånet er optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed. Eventuelle overskydende midler skal udbetales til långiver.

§ 247 f. Indehavere af obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 152 a, stk. 3, 1. pkt., og modparter på de registrerede aftaler om finansielle instrumenter, som de registrerede aktiver og aftaler ligger til grund for, bevarer den konkursretlige stilling, som tildeles indehavere af særligt dækkede obligationer og finansielle modparter, jf. § 247 d, stk. 1, 1. pkt. Tilsvarende gælder lån, som pengeinstituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. § 152 b.

Stk. 2. Eventuelle restkrav anmeldes af administrator i pengeinstituttets konkursbo som simple krav.

Stk. 3. Reglerne i § 152 a, stk. 1, 1. pkt., §§ 152 b-152 h og §§ 247 a-247 e finder tilsvarende anvendelse for obligationer, der har mistet betegnelsen særligt dækkede obligationer, jf. § 152 a, stk. 3, samt finansielle instrumenter knyttet hertil.

Særlige regler for forsikringsselskaber om genoprettelse og andre foranstaltninger

§ 248. Hvis et forsikringsselskabs basiskapital er mindre end kapitalkravet, jf. § 127, skal Finanstilsynet kræve, at selskabet udarbejder en plan for genoprettelse af dets økonomiske stilling og forelægger planen for Finanstilsynet til bedømmelse af, om planen indeholder de foranstaltninger, der er nødvendige.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om de oplysninger, planen for genoprettelse skal indeholde, og om perioden, for hvilken planen skal udarbejdes.

Stk. 3. Selskabets plan skal tilsigte en genoprettelse af dets økonomiske stilling over et kortere tidsrum, der fastsættes af Finanstilsynet, når

- 1) basiskapitalen i et forsikringsselskab er mindre end en tredjedel af solvenskravet eller
- 2) basiskapitalen i et forsikringsselskab er mindre end minimumskapitalkravet.

Stk. 4. Har selskabet i henhold til loven forelagt en driftsplan for Finanstilsynet, træffer tilsynet i tilfælde af, at der er sket en forringelse af selskabets økonomiske stilling i forhold til denne plan, bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger og kan herunder kræve, at der udarbejdes en ny driftsplan for de 3 følgende regnskabsår.

§ 249. Finanstilsynet påbyder et livsforsikringsselskab inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, såfremt

- 1) selskabet ikke overholder denne lov,
- 2) selskabet afviger fra det for sin virksomhed gældende grundlag,
- 3) det i nr. 2 nævnte grundlag eller den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, ikke er betryggende,
- 4) det viser sig, at de til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser henlagte midler ikke er betryggende eller
- 5) selskabets økonomiske stilling er således forringet, at de forsikredes interesser er udsat for fare.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den i henhold til stk. 1 fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan selskabets forsikringsbestand tages under administration i henhold til §§ 253-258.

Stk. 3. En forsikringsbestand skal tages under administration, såfremt det viser sig, at der inden den i henhold til stk. 1 fastsatte frist ikke kan fremskaffes de til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser nødvendige midler.

Stk. 4. Træder et selskab i likvidation, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabets forsikringsbestand tages under administration.

Stk. 5. Finder Finanstilsynet, at det, når forsikringsbestanden er taget under administration, tillige vil være påkrævet, at selskabet opløses, træffer tilsynet beslutning herom.

§ 250. Finanstilsynet påbyder et forsikringsselskab, der ikke driver livsforsikringsvirksomhed, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de foranstaltninger, der er nødvendige, såfremt

- 1) selskabet ikke har hensat tilstrækkelige beløb til dækning af forsikringsmæssige forpligtelser,
- 2) Finanstilsynet ikke finder den måde, hvorpå selskabets midler er anbragt, betryggende eller
- 3) selskabet ikke overholder denne lov.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke truffet inden den fastsatte frist, og skønnes undladelsen at medføre fare for de forsikrede, kan Finanstilsynet træffe bestemmelse om, at selskabet skal træde i likvidation. Såfremt selskabet driver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet tilbagekalde selskabets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, hvorefter forsikringsbestanden tages under administration af Arbejdsskadesstyrelsen i henhold til § 54 i lov om arbejdsskadesikring.

§ 251. Som led i de i § 248, stk. 3, § 249, stk. 1, og § 250, stk. 1, nævnte foranstaltninger kan Finanstilsynet forbyde selskabet at råde over dets aktiver eller begrænse dets rådighed herover. § 167 finder tilsvarende anvendelse.

§ 252. Finanstilsynet skal snarest muligt efter, at likvidation i henhold til § 250 er indtrådt, i samråd med likvidatorerne lade undersøge, om det vil være hensigtsmæssigt at søge forsikringsbestanden helt eller delvis overdraget til et eller flere forsikringsselskaber. Indkommer der tilbud om sådan overtagelse, skal Finanstilsynet, hvis det finder tilbuddet antageligt, lade udarbejde en redegørelse om overdragelsen og et forslag til overenskomst med vedkommende selskab.

Stk. 2. Redegørelsen og forslaget skal offentliggøres i Stats-tidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, hvis de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstagerne, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede frist træffer økonomi- og erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbe-

standen kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag.

Stk. 4. Finanstilsynet kan i forbindelse med den udarbejdede redegørelse efter forhandling med det overtagende selskab træffe bestemmelse om, at forsikringer, som er tegnet for en periode på mere end 1 år, af begge parter kan opsiges efter de regler, som ifølge forsikringsaftalen er gældende, hvis den i aftalen indeholdte flerårige periode var udløbet. Reglerne om denne adgang til opsigelse skal gengives i Finanstilsynets redegørelse.

Stk. 5. § 27, stk. 2, i lov om forsikringsaftaler finder tilsvarende anvendelse, indtil økonomi- og erhvervsministeren har truffet beslutning i henhold til stk. 3. Finder overdragelse sted i overensstemmelse med økonomi- og erhvervsministerens beslutning, kan likvidationen og overdragelsen uanset lov om forsikringsaftaler §§ 26 og 27 ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Særlige regler for forsikringsselskaber om administration af en livsforsikringsbestand

§ 253. Træffer Finanstilsynet beslutning om, at et livsforsikringsselskabs forsikringsbestand tages under administration i henhold til § 224, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 5, § 226, stk. 3 og 4, § 234, stk. 5, eller § 249, udnævner Finanstilsynet samtidig en administrator til i fællesskab med eventuelle medadministratorer at forestå forsikringsbestandens administration.

Stk. 2. Når en forsikringsbestand tages under administration, skal Finanstilsynet tilbagekalde livsforsikringsselskabets tilladelse samt foranledige beslutningerne om administrationens iværksættelse, administrators udnævnelse samt tilladelsens tilbagekaldelse registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 3. For at sikre administrationens forsvarlige varetagelse kan administrator udpege en eller flere medadministratorer med indsigt i for administrationen relevante forhold. § 108 finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med administrationsboer.

Stk. 4. Udgifter, der efter skattelovgivningen påhviler administrationsboet bestående af de forsikrede, udredes af administrationsboet ved administrator.

Stk. 5. Honorarer til administratorerne og andre udgifter i forbindelse med administrationen udredes af administrationsboet. Honorarernes størrelse fastsættes efter forhandling med Finanstilsynet.

Stk. 6. Administrationsboet er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

§ 254. Ved administrationens begyndelse skal de i § 167, stk. 1, nævnte registrerede aktiver straks overlades til administrationsboet. Administrationsboet ved administrator skal være berettiget til at råde over disse aktiver. For så vidt angår fondsaktiver, skal dette registreres i en værdipapircentral og, for så vidt angår fast ejendom, i tingbogen.

Stk. 2. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs, oversender skifteretten straks de i stk. 1 nævnte aktiver til administrator.

Stk. 3. Administrator skal lade de registrerede aktiver vurdere i overensstemmelse med de gældende værdiansættelsesregler.

Stk. 4. De enkelte forsikrede kan ikke gøre krav gældende mod selskabet. Derimod kan administrator på administrationsboets vegne afkræve selskabet, hvad der efter vurderingen af de overtagne aktiver, jf. stk. 3, mangler, for at de forsikringsmæssige hensættelser og anmeldte og forfaldne forsikringskrav efter beregningen nævnt i § 256 er dækket. Endvidere kan administrator på administrationsboets vegne kræve et beløb, der svarer til selskabets kapitalkrav opgjort ved administrationsboets begyndelse.

Stk. 5. Erklæres et livsforsikringsselskab konkurs efter, at administrationen er begyndt, får konkursen ingen virkning for administrationsboet.

Stk. 6. Administrator skal forvalte de fra selskabet modtagne aktiver og kan hos selskabet, eventuelt ved fogedens hjælp, kræve alt til administrationen nødvendigt materiale udleveret.

§ 255. Når forsikringsbestanden er taget under administration, kan genkøb af forsikringer ikke finde sted. Dog kan genkøbsværdien helt eller delvis anvendes til dækning af de i § 162, stk. 1, nr. 7, nævnte policelån.

§ 256. Administrator skal beregne de forsikringsmæssige hensættelser og opgøre størrelsen af anmeldte og forfaldne krav efter forsikringsaftalerne ved administrationens begyndelse.

Stk. 2. Forsikringskrav, som før administrationens begyndelse var forfaldne eller anmeldt, skal afgøres efter de før dette tidspunkt gældende regler. Forsikringer, som forfalder senere, skal foreløbig kun udbetales med så stort et beløb, som administrator efter omstændighederne finder forsvarligt. Viser den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene, jf. stk. 4, at der på denne måde er udbetalt for meget, kan tilbagebetaling ikke kræves.

Stk. 3. De forsikringsmæssige hensættelser beregnes under anvendelse af det for selskabet anmeldte beregningsgrundlag, jf. § 20, medmindre administrator finder det nødvendigt at fastsætte et andet beregningsgrundlag, der anmeldes til Finanstilsynet.

Stk. 4. Fastsættelse af forsikringsbeløbene, herunder en eventuel nedsættelse heraf, jf. § 257, stk. 1, 4. pkt., eller § 259, stk. 1, 1. pkt., foretages i overensstemmelse med det efter stk. 3 gældende beregningsgrundlag og efter en fordeling af selskabets aktiver, der i det enkelte tilfælde må anses for rimelig under hensyn til forholdene i forsikringsbestanden, herunder indholdet af forsikringsaftalerne.

§ 257. Administrator skal snarest muligt efter, at vurdering og beregning i henhold til § 254, stk. 3, og § 256 har fundet sted, søge hele forsikringsbestanden overtaget af et eller flere forsikringsselskaber. Indkommer der tilbud om en sådan overtagelse, skal administrator ansøge om økonomi- og erhvervsministerens tilladelse til overdragelsen. Ansøgningen om overdragelsen skal ledsages af den overenskomst, der er afsluttet mellem administrationsboet og det overtagende selskab, og af sådanne oplysninger om dette selskab, som økonomi- og erhvervsministeren finder nødvendige for at kunne bedømme, om overdragelsen er forsvarlig over for forsikringstagerne. Medfører overenskomsten nedsættelse af for-

sikringsbeløbene eller ændring af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, skal dette angives.

Stk. 2. Medmindre økonomi- og erhvervsministeren på det foreliggende grundlag finder, at tilladelse til overdragelsen bør nægtes, skal Finanstilsynet offentliggøre en redegørelse for den påtænkte overdragelse i Statstidende og i dagblade. Redegørelsen skal indeholde en opfordring til forsikringstagerne til inden en af Finanstilsynet fastsat frist, der ikke må være kortere end 1 måned, skriftligt at meddele Finanstilsynet, såfremt de har indsigelser mod overdragelsen. Selskabet skal samtidig til de forsikringstager, hvis adresse er selskabet bekendt, udsende redegørelsen og forslaget.

Stk. 3. Efter udløbet af den i stk. 2 nævnte frist træffer økonomi- og erhvervsministeren under hensyntagen til de fremsatte indsigelser beslutning om, hvorvidt forsikringsbestanden kan overdrages i overensstemmelse med det fremsatte forslag. Overdragelsen kan ikke påberåbes som grundlag for at hæve forsikringsaftalen.

Stk. 4. Er overdragelsen sket på en sådan måde, at ikke alle administrationsboets aktiver er medgået, skal administrator afgive det overskydende beløb til selskabet eller dets bo.

§ 258. Kan forsikringsbestanden ikke overdrages i henhold til § 257, skal administrator foretage den endelige fastsættelse af forsikringsbeløbene i henhold til den foretagne opgørelse samt eventuelle ændringer af forsikringsvilkårene, herunder af bonusreglerne, og sammenkalde en generalforsamling af forsikringstagerne til stiftelse af et gensidigt selskab med administrationsboet som stifter, jf. § 23 og aktieselskabslovens § 3. Til denne generalforsamling gives 2 måneders varsel. Indkaldelsen samt en redegørelse for stiftelsesdokumentets indhold og den af administrator beregnede fastsættelse af forsikringsbeløbene bekendtgøres på den i § 257, stk. 2, angivne måde.

Stk. 2. Ved registreringen indtræder det gensidige selskab i den i § 254, stk. 4, nævnte ret over for det tidligere selskab.

Stk. 3. Kan der ikke stiftes et nyt selskab, fortsættes administrationen, og administrator tager stilling til, om yderligere forsøg på at overføre forsikringerne til et nyt eller et andet selskab skal foretages.

Kapitel 17

(ophævet)

Afsnit VIII

Særlige regler for forsikringsselskaber

Kapitel 18

Særlige regler for forsikringsselskaber

Gensidige forsikringsselskabers medlemmer og disses hæftelse for selskabets forpligtelser

§ 284. Medlemmer af et gensidigt forsikringsselskab er selskabets forsikringstager og kun disse.

Stk. 2. Hvis medlemmerne skal hæfte for selskabets forpligtelser, skal omfanget heraf fastsættes i vedtægterne.

Stk. 3. Medlemmernes hæftelse for selskabets forpligtelser kan kun gøres gældende af selskabet.

Stk. 4. Selskabets krav mod medlemmer til opfyldelse af hæftelsen for selskabets forpligtelser kan ikke overdrages eller pantsættes.

§ 285. Finanstilsynet kan fastsætte regler for de gensidige forsikringsselskaber vedrørende hæftelse for medlemmer og garantier, tilbagebetaling af garantikapital og betingelser for uddeling til medlemmerne af selskabets midler.

§ 286. Bliver et forsikringsselskab forsikringstager i et gensidigt selskab ved genforsikring, kan det med hjemmel i vedtægterne aftales, at det skal være fritaget for medlemsansvar. Det samlede beløb af sådanne genforsikringer for egen regning må dog for livsforsikringer ikke overstige 10 pct. af det overtagende selskabs samlede forsikringssum. For livrenteforsikring skal ved denne beregning forsikringssummen regnes lig 10 gange det årlige rentebeløb. For skadesforsikring må præmien af sådanne genforsikringer ikke uden Finanstilsynets tilladelse overstige 10 pct. af selskabets samlede præmieindtægt.

Indbetaling af garantiandele m.v. i gensidige forsikringsselskaber

§ 287. Et gensidigt forsikringsselskab må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve egne garantiandele.

Stk. 2. Et gensidigt forsikringsselskabs datterselskaber må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve garantiandele i moderselskabet.

§ 288. I gensidige forsikringsselskaber skal der føres en bog over garantiandelene.

Stk. 2. Garantiandelene skal noteres i bogen med angivelse af garanternes navn, stilling og bopæl.

Stk. 3. Selskabet skal give garantiandelen påtegning om noteringen, jf. stk. 2.

Generalforsamling i gensidige forsikringsselskaber

§ 289. Søgsmål i anledning af en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, kan anlægges af en stemmeberettiget, et medlem af bestyrelsen eller af en direktør.

Stk. 2. Sag skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen. Ellers anses beslutningen for gyldig.

Stk. 3. Tidsfristen efter stk. 2 finder ikke anvendelse, når

- 1) beslutningen ikke lovligt kunne tages selv med samtlige stemmeberettigedes samtykke,
- 2) der ifølge selskabets vedtægter kræves samtykke til beslutningen af alle eller visse medlemmer, garantier eller stemmeberettigede og sådant samtykke ikke er givet,
- 3) indkaldelse til generalforsamlingen ikke er sket eller de for selskabet gældende regler for indkaldelse væsentligt er tilsidesat eller
- 4) den, der har rejst sagen efter udløbet af den i stk. 2 angivne tid, men dog senest 2 år efter beslutningen, har haft rimelig grund til forsinkelsen og retten på grund heraf og under hensyntagen til omstændighederne i øvrigt finder, at en anvendelse af bestemmelserne i stk. 2 ville føre til åbenbar ubillighed.

Stk. 4. Finder retten, at generalforsamlingsbeslutningen ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod denne lov eller selskabets vedtægter, jf. stk. 1, skal den ved dom kendes ugyldig eller ændres. En ændring af generalforsamlingsbeslutningen kan dog kun ske, såfremt der nedlægges påstand derom og retten er i stand til at fastslå, hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft. Rettens afgørelse har gyldighed for samtlige medlemmer og garantier.

Udbytteuddeling, sikkerhedsfond m.v.

§ 290. Som udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber kan kun anvendes årets resultat (overskud) i henhold til den godkendte årsrapport for sidste regnskabsår, overført overskud fra tidligere år og andre reserver, der ikke er bundne i medfør af lov eller selskabets vedtægter, efter fradrag dels af udækket underskud, dels af beløb, der i medfør af lov eller selskabets vedtægter skal henlægges til en sikkerhedsfond eller til andre formål.

Stk. 2. Som ekstraordinært udbytte kan anvendes midler, der er omfattet af stk. 1, og overskud i det indeværende regnskabsår frem til datoen for mellembalancen, jf. aktieselskabslovens § 109 a, stk. 3, nr. 1, hvis beløbet ikke er uddelt, forbrugt eller bundet. Frie reserver, der er opstået eller blevet frigjort i det indeværende regnskabsår, kan ligeledes anvendes til ekstraordinært udbytte.

§ 291. Så længe selskabets basiskapital ikke opfylder kapitalkravene i medfør af denne lov, kan der ikke udbetales udbytte eller ekstraordinært udbytte til aktionærer, rente til garantier eller beløb til medlemmer i gensidige selskaber.

§ 292. I forsikringsaktieselskaber kan uddeling af selskabets midler til aktionærerne ud over §§ 290 og 291 kun finde sted som udlodning i forbindelse med nedsættelse af aktiekapitalen eller selskabets opløsning, herunder ved likvidation. I gensidige selskaber kan uddeling til medlemmer i øvrigt kun ske i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler.

Stk. 2. Udbytte eller ekstraordinært udbytte til aktionærer, rente til garantier eller udbetaling til medlemmer i gensidige selskaber må ikke overstige, hvad der er forsvarligt under hensyn til selskabets og i moderselskaber koncernens økonomiske stilling.

§ 293. Et forsikringsselskab kan, såfremt vedtægterne indeholder bestemmelser herom, foretage henlæggelser til en sikkerhedsfond.

Stk. 2. Midler, der er henlagt til sikkerhedsfonden, kan ikke fraføres denne. Der kan ej heller foretages vedtægtsændringer med den virkning, at midler, der efter stk. 1 allerede er henlagt til sikkerhedsfonden, kan fraføres denne. Sikkerhedsfondens midler kan dog anvendes til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på anden måde til fordel for de forsikrede.

Særlige regler for gensidige skadeforsikringsselskaber med begrænset formål

§ 294. Bestemmelserne i §§ 295-303 omfatter gensidige skadeforsikringsselskaber, hvis vedtægter indeholder angivelse af

- 1) at selskabets formål er begrænset til at tegne forsikringer mod ulykke og sygdom således, at de forsikrede tillige er forsikringstagere, eller til at tegne forsikringer for husdyr,
- 2) at selskabet kun driver virksomhed her i landet,
- 3) at selskabet ikke tegner forsikringer for længere perioder end 1 år ad gangen,
- 4) at selskabet kun tegner direkte forsikringer,
- 5) det højeste beløb, som selskabet uden genforsikring kan overtage på enkelt risiko, eller bestemmelse om, at regler herom fastsættes af Finanstilsynet i forbindelse med udstedelse af tilladelse, samt
- 6) mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne.

Stk. 2. Et gensidigt skadesforsikringsselskab omfattes ikke af bestemmelserne i dette kapitel, såfremt

- 1) den årlige præmieindtægt overstiger et af Finanstilsynet fastsat beløb eller
- 2) mindre end halvdelen af den årlige præmieindtægt stammer fra fysiske personer, der er medlemmer af selskabet.

§ 295. Bestemmelserne i § 112, nr. 2, og § 126, stk. 2, samt aktieselskabslovens §§ 3 og 5, § 6, stk. 1 og 3-5, §§ 7-10 og § 11, stk. 1 og 3, finder ikke anvendelse ved stiftelse af selskaber, der omfattes af dette kapitel.

Stk. 2. Det kan i vedtægterne bestemmes, at der ikke skal ansættes en direktion.

§ 296. Indtegnning af medlemmer eller garanter kan ikke finde sted, inden udkast til vedtægter er affattet. Udkastet skal fremlægges ved indtegningen.

Stk. 2. Konstituerende generalforsamling skal afholdes senest 6 måneder efter, at indtegningen er påbegyndt, medmindre ingen medlemmer eller garanter er indtegnet. I sidstnævnte tilfælde bortfalder de ved tegning af selskabskapital påtagne forpligtelser, og indbetalte beløb tilbagebetales, dog med fradrag af afholdte udgifter, såfremt dette er betinget ved tegningen.

Stk. 3. Til konstituerende generalforsamling indkaldes de stemmeberettigede ifølge vedtægtsudkastet.

Stk. 4. Generalforsamlingen træffer med almindelig stemmeflerhed beslutning om godkendelse af vedtægterne og om, hvorvidt selskabet skal stiftes. Beslutning om ændring af vedtægtsudkastet kan træffes med almindelig stemmeflerhed uanset udkastets bestemmelser om ændringer efter stiftelsen. Beslutning om ændring, som ikke er angivet i indkaldelsen, kræver dog samtykke fra samtlige stemmeberettigede. Beslutning om stiftelse må ikke træffes, før vedtægterne er endeligt godkendt.

Stk. 5. Når selskabet er stiftet, vælges bestyrelse og revisorer efter vedtægternes bestemmelser herom.

§ 297. Selskabet skal anmeldes til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 2 måneder efter den konstituerende generalforsamling. Overskrides denne frist, bortfalder de ved tegningen af selskabskapitalen påtagne forpligtelser, jf. § 296, stk. 2, 2. pkt. Registrering kan herefter ikke finde sted.

Stk. 2. Senest samtidig med anmeldelsen til registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal selskabet indsende an-

søgning om tilladelse til Finanstilsynet. Med ansøgningen skal følge bekræftet udskrift af generalforsamlingsprotokollen.

§ 298. Den i § 18 nævnte driftsplan kan med Finanstilsynets tilladelse begrænses i åremål eller udelades, såfremt den ikke er nødvendig til bestemmelse af basiskapitalen. Finanstilsynet kan endvidere under hensyntagen til virksomhedens art og omfang tillade, at der ikke foreligger selskabskapital eller anden form for basiskapital.

§ 299. Har selskabet ingen direktion, udføres de hverv, der i lov eller i medfør af lov er henlagt til direktionen, af bestyrelsen.

§ 300. Medlemmer af bestyrelsen og af direktionen repræsenterer selskabet udadtil.

Stk. 2. Selskabet forpligtes ved retshandler, som på selskabets vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af et medlem af bestyrelsen eller af en direktør.

Stk. 3. Den tegningsret, som efter stk. 2 tilkommer det enkelte medlem af bestyrelsen og af direktionen, kan i vedtægterne begrænses således, at tegningsretten kun kan udøves af et eller flere bestemte medlemmer eller af flere i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke registreres.

Stk. 4. Prokura kan kun meddeles af bestyrelsen. § 66 finder ikke anvendelse.

§ 301. Gensidige skadeforsikringsselskaber, der omfattes af § 294, stk. 1, og som kun driver virksomhed inden for et snævert begrænset landområde, omfattes ikke af denne lovs bestemmelser, jf. dog stk. 2 og 3, såfremt de indtegnede forsikringer tilsammen ikke overstiger 3 mio. kr.

Stk. 2. Selskaber, der omfattes af stk. 1, skal dog betegne sig som gensidige. § 11, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Er et gensidigt skadeforsikringsselskab undergivet tilsyn i medfør af denne lov, forbliver selskabet under tilsyn, selv om det siden hen opfylder betingelserne for fritagelse efter stk. 1. Finanstilsynet kan dog fritage selskabet for tilsyn, såfremt selskabet fremsætter anmodning herom i henhold til en generalforsamlingsbeslutning.

§ 302. Finanstilsynet kan fritage et gensidigt skadeforsikringsselskab, der omfattes af § 294, stk. 1, fra denne lovs bestemmelser, såfremt

- 1) de samlede forsikringer ikke overstiger 6 mio. kr. og selskabets risiko på en enkelt forsikring ikke overstiger 3 pct. af selskabets samlede årlige præmieindtægt eller
- 2) selskabet kun tegner forsikringer inden for et begrænset landområde og alene for en enkelt forsikringsgren.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1, nr. 1, tages ikke hensyn til, i hvilket omfang selskabet har afdækket sin risiko ved genforsikring.

Stk. 3. Finanstilsynet kan anvende bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, selv om selskabet tegner forsikringer, som ikke er omfattet af § 294, stk. 1, nr. 1, når selskabet dog ikke tegner ansvarsforsikring, arbejdsskadeforsikring, motorkøretøjsforsikring, kautionsforsikring eller kreditforsikring.

Stk. 4. Et selskabs anmodning om fritagelse i henhold til stk. 1 skal være godkendt af generalforsamlingen.

§ 303. Fremsætter et gensidigt skadeforsikringsselskab, der omfattes af reglerne i dette kapitel, anmodning herom i henhold til generalforsamlingsbeslutning, kan Finanstilsynet bestemme, at selskabet skal være undergivet denne lov. Når sådan bestemmelse er truffet, kan dette kapitels bestemmelser dog på ny anvendes, såfremt Finanstilsynet tillader det.

Særlige regler om tværgående pensionskasser

§ 304. Ved tværgående pensionskasser forstås foreninger eller sammenslutninger,

- 1) hvis medlemmer enten er uddannet inden for bestemte uddannelsesområder eller er ansat i virksomheder af en bestemt art, og som har til formål som led i ansættelsesvilkårene eller som led i en anden tilknytning til en virksomhed at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmerne, eller
- 2) hvis medlemmer er selvstændige erhvervsdrivende inden for samme branche, og som har til formål at sikre pension efter ensartede regler for alle medlemmer.

§ 305. Bestemmelserne for gensidige livsforsikringsselskaber finder med de i stk. 2 nævnte undtagelser tilsvarende anvendelse for de tværgående pensionskasser.

Stk. 2. § 284, stk. 2-4, finder ikke anvendelse på tværgående pensionskasser.

§ 306. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om afgrænsning af de tværgående pensionskassers medlemskreds og aktiviteter.

Særlige regler om arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber

§ 307. Ved et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab forstås et livsforsikringsaktieselskab, der

- 1) direkte eller indirekte fuldt ud ejes af forsikringstagernes faglige organisationer, eventuelt i fællesskab med de relevante branchers arbejdsgiverorganisationer,
- 2) er etableret som følge af en overenskomstmæssig aftale og
- 3) ifølge vedtægterne ikke udbetaler udbytte til ejerne.

Stk. 2. Af selskabets vedtægter skal ud over det i stk. 1, nr. 3, nævnte fremgå, at selskabet er et »arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab«.

Stk. 3. Afståelse af aktier i selskabet til andre end den i stk. 1, nr. 1, nævnte kreds eller ændring af selskabets vedtægter vedrørende de i stk. 1, nr. 3, og stk. 2 nævnte forhold kan ikke ske uden Finanstilsynets godkendelse. Finanstilsynets godkendelse kan alene meddeles, såfremt afståelsen eller vedtægtsændringen skønnes at være i de forsikredes interesse.

Stk. 4. Af selskabets vedtægter skal tillige fremgå, hvorledes der skal forholdes med selskabets formue, når der ikke længere er forsikringsmæssige krav mod selskabet. Af vedtægtsbestemmelsen skal fremgå, at den skattefrit opsparede del af egenkapitalen skal anvendes til almenyttige eller velgørende formål.

Stk. 5. Overdrager selskabet sin forsikringsbestand, skal selskabet anvende den skattefrit opsparede del af egenkapitalen til fordel for de forsikrede. I tilfælde af overdragelse af en bestemt del af forsikringsbestanden er det alene den forholds-

mæssige andel af den skattefrit opsparede del af egenkapitalen, der skal anvendes til fordel for de forsikrede.

Afsnit IX

Udstedere af elektroniske penge

Kapitel 19

Udstedere af elektroniske penge

Indledende bestemmelser

§ 308. Virksomheder, der udøver virksomhed, som består i at udstede betalingsmidler i form af elektroniske penge, skal have tilladelse som udstedere af elektroniske penge. Ved elektroniske penge forstås en pengeværdi, som er repræsenteret ved et krav på udstederen, der er lagret på et elektronisk medium. Elektroniske penge må ikke udstedes til overkurs og skal være anerkendt som betalingsmiddel af andre foretagender end udstederen.

Stk. 2. Udstedere af elektroniske penge må bortset fra udstedelse af elektroniske penge alene drive virksomhed, der omfatter

- 1) levering af nært forbundne tjenester af finansiel eller anden art og
- 2) lagring på det elektroniske medium på vegne af andre selskaber eller offentlige institutioner.

Stk. 3. Udstedere af elektroniske penge og pengeinstitutter har eneret til at udstede elektroniske penge.

Stk. 4. En virksomhed, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

Stk. 5. Bortset fra stk. 7 finder bestemmelserne i dette kapitel ikke anvendelse på virksomheder, der udsteder elektroniske penge, hvis der maksimalt kan lagres 150 euro på det elektroniske medium og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) virksomhedens samlede finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb må på intet tidspunkt overstige 6 mio. euro, jf. stk. 6. De uindfriele elektroniske pengebeløb må ikke i gennemsnit overstige 5 mio. euro, jf. stk. 6.
- 2) de elektroniske penge, der udstedes af virksomheden, anerkendes kun som betalingsmiddel af koncernforbundne selskaber, eller
- 3) de elektroniske penge, der udstedes af virksomheden, anerkendes kun som betalingsmiddel af et begrænset antal selskaber, der klart kan identificeres ved deres beliggenhed på samme lokalitet eller i et andet begrænset lokalt område eller ved deres tætte finansielle eller forretningsmæssige forbindelse til virksomheden, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Ved beregning af de uindfriele elektroniske pengebeløb, jf. stk. 5, nr. 1, medregnes uindfriele elektroniske pengebeløb, som udstederen selv modtager som betalingsmiddel, ikke ved beregning af beløbene. Gennemsnittet, jf. stk. 5, nr. 1, beregnes som det vægtede gennemsnit af de seneste 6 måneders uindfriele elektroniske pengebeløb ultimo måneden. Som vægte anvendes summen af den seneste månedens elektroniske betalinger til andre foretagender end ud-

stederen divideret med summen af den seneste måneds totale anvendelse som betalingsmiddel af de forudbetalte midler.

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er omfattet af dette kapitel, jf. stk. 5, skal årligt redegøre for deres aktiviteter, herunder om størrelsen af de samlede finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb. Redegørelsen skal være modtaget i Finanstilsynet senest den 1. april.

§ 309. Udstedere af elektroniske penge må ikke udstede elektroniske penge med en højere værdi end 300 euro.

§ 310. Udstedere af elektroniske penge må ikke besidde kapitalandele i andre selskaber, medmindre disse selskaber udfører driftsmæssige eller andre accessoriske funktioner i forbindelse med elektroniske penge, der udstedes eller distribueres af den pågældende udsteder.

§ 311. Ihændeberen af elektroniske penge kan i gyldighedsperioden og i op til 1 år efter gyldighedsperiodens udløb anmode udstederen eller det udstedende pengeinstitut om at få restbeløbet indløst til pålydende i mønter og sedler eller ved overførsel til en konto i et pengeinstitut uden andre omkostninger end dem, der er nødvendige for at gennemføre transaktionen.

Stk. 2. Betingelserne for genindløselighed i henhold til stk. 1 skal klart fremgå af aftalen mellem udstederen og ihændeberen. I aftalen kan fastsættes, at beløb under 25 kr. ikke kan genindløses.

Tilladelse m.v.

§ 312. §§ 13-15 om tilladelse og § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, § 31, stk. 1, § 38, stk. 1, nr. 1-4, stk. 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4-7, § 39, stk. 1, 1. pkt., § 39, stk. 2, 1. pkt., og § 40 om udøvelse af virksomhed gennem en filial eller ved udbud af grænseoverskridende tjenesteydelser finder tilsvarende anvendelse for udstedere af elektroniske penge med de afvigelser, der er nævnt i denne lovs § 313.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse til at udstede elektroniske penge skal indeholde oplysninger om det forventede mål for de finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb efter 6 måneder.

§ 313. En udenlandsk udsteder af elektroniske penge, der ønsker at udøve virksomhed gennem en filial eller ved udbud af tjenesteydelser her i landet i overensstemmelse med § 312, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, og § 31, stk. 1, kan alene udstede elektroniske penge.

Stk. 2. En udsteder af elektroniske penge, der ønsker at udøve virksomhed gennem en filial, ved udbud af tjenesteydelser eller ved etablering af dattervirksomhed i overensstemmelse med § 312, jf. § 38, stk. 1, nr. 1-4, stk. 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4-7, § 39, stk. 1, 1. pkt., § 39, stk. 2, 1. pkt., og § 40 kan alene udstede elektroniske penge.

§ 314. Dette kapitals bestemmelser gælder for filialer af udstedere af elektroniske penge, der har hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i medfør af international aftale.

Stk. 2. Aktieselskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i stk. 1 nævnte filialer.

Ejerforhold

§ 315. § 5, stk. 3, og §§ 61-62 om erhvervelse og besiddelse af kvalificerede andele i finansielle virksomheder finder tilsvarende anvendelse for udstedere af elektroniske penge.

Ledelse

§ 316. §§ 70 og 71 om skriftlige retningslinjer for en finansiell virksomheds væsentligste aktivitetsområder m.m. finder tilsvarende anvendelse for udstedere af elektroniske penge.

Stk. 2. § 5, stk. 1, nr. 22-25, og § 72 a om finansielle virksomheders outsourcing finder tilsvarende anvendelse for udstedere af elektroniske penge.

Solvens

§ 317. Basiskapitalen for en udsteder af elektroniske penge skal til enhver tid udgøre mindst 2 pct. af det højeste af følgende beløb: Den aktuelle værdi eller de foregående 6 måneders gennemsnit af de samlede finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb. Gennemsnittet beregnes som det simple gennemsnit af de seneste 6 måneders uindfriele elektroniske pengebeløb ultimo måneden.

Stk. 2. Har en udsteder af elektroniske penge endnu ikke været i drift i 6 måneder inklusive den dag, hvor driften påbegyndes, skal basiskapitalen udgøre mindst 2 pct. af det højeste af følgende beløb: Den aktuelle værdi eller det beløb, der er fastsat som mål for de finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb efter 6 måneder, jf. § 312, stk. 2.

Stk. 3. Hvis et medlem af en udsteders bestyrelse, direktion eller revision må formode, at virksomheden ikke opfylder solvenskravet, jf. stk. 1 og 2, skal de pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan fastsætte en frist, inden for hvilken solvenskravet skal være opfyldt.

§ 318. Basiskapitalen for en udsteder af elektroniske penge beregnes som summen af indbetalt aktiekapital, overkurs ved emission og reserver.

Stk. 2. Kapitalen reduceres med virksomhedens beholdning af egne aktier, immaterielle aktiver og skatteaktiver samt årets løbende underskud.

§ 319. Udstedere af elektroniske penge skal ved udløbet af hvert halvår indberette solvensopgørelse til Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler herfor.

Midlernes anbringelse

§ 320. En udsteder af elektroniske penge skal som minimum anbringe midler svarende til virksomhedens finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb i følgende aktiver:

- 1) Kassebeholdning,
- 2) tilgodehavender hos eller garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A,
- 3) tilgodehavender hos eller garanteret af De Europæiske Fællesskaber,

- 4) tilgodehavender hos eller garanteret af danske regioner, danske kommuner, Grønlands hjemmestyre og Færøernes landsstyre eller sikret ved værdipapirer udstedt af danske regioner, danske kommuner, Grønlands hjemmestyre og Færøernes landsstyre inden for 90 pct. af værdipapirets markedsværdi,
- 5) tilgodehavender hos eller garanteret af regionale og lokale myndigheder i EØS-lande eller sikret ved værdipapirer udstedt af disse regionale og lokale myndigheder, hvor de kompetente myndigheder har givet nulvægt inden for 90 pct. af værdipapirets markedsværdi,
- 6) realkreditobligationer samt obligationer udstedt af Danmarks Skibskreditfond og
- 7) anfordringstilgodehavender hos pengeinstitutter i zone A.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for anbringelse af midler i andre aktiver end de i stk. 1 nævnte.

Stk. 3. Ved opgørelse af de anbragte midler, jf. stk. 1 og 2, medregnes aktivernes værdi med den mindste værdi af enten købsprisen eller markedsprisen.

Stk. 4. Hvis værdien af de samlede midler anbragt i de i stk. 1 og 2 nævnte aktiver bliver lavere end de finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb, skal Finanstilsynet påse, at udstederen træffer de nødvendige foranstaltninger for omgående at rette op på dette forhold. Finanstilsynet kan i disse tilfælde midlertidigt tillade, at virksomhedens finansielle forpligtelser i forbindelse med uindfriele elektroniske pengebeløb opfyldes ved hjælp af andre aktiver end de i stk. 1 og 2 omhandlede op til et beløb på maksimalt 5 pct. af disse forpligtelser eller virksomhedens basiskapital, dog således at det er det laveste af disse to beløb, der gælder.

§ 321. En udsteder af elektroniske penges beholdning af midler anbragt i aktiver omfattet af § 320, stk. 1, nr. 6 og 7, må ikke overstige virksomhedens basiskapital med mere end 20 gange.

Stk. 2. En udsteders beholdning af midler anbragt i aktiver omfattet af § 320, stk. 1, nr. 6, må maksimalt udgøre 250 pct. af virksomhedens basiskapital pr. emittent.

Stk. 3. En udsteders beholdning af midler anbragt i aktiver omfattet af § 320, stk. 1, nr. 7, må maksimalt udgøre 125 pct. af udstederens basiskapital pr. institut. Der kan dog højst placeres indtil 25 pct. af pengeinstituttets basiskapital.

§ 322. Hvis en udsteder af elektroniske penges renterisiko er større end 10 pct. af basiskapitalen eller valutaindikator 1 er større end 10 pct. af basiskapitalen, fastsætter Finanstilsynet nærmere regler om vægtning af markedsrisici. Renterisiko og valutaindikator 1 beregnes som for pengeinstitutter.

Stk. 2. Udstedere af elektroniske penge kan alene anvende afledte finansielle instrumenter med henblik på at reducere markedsrisici.

§ 323. Udstedere af elektroniske penge skal ved udløbet af hvert halvår indberette opgørelse for midlernes anbringelse til Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler herfor.

Regnskab og revision

§ 324. Årsregnskabsloven finder anvendelse for udstedere af elektroniske penge med de afvigelser, der er nævnt i § 75, § 199, stk. 1-7, og § 200 om regnskabsåret, revisorer og oplysningspligt.

Stk. 2. Regnskabsåret skal følge kalenderåret. Første regnskabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

§ 325. Udstedere af elektroniske penge skal ved udløbet af hvert halvår foretage regnskabsindberetninger til Finanstilsynet. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler herfor.

§ 326. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse for udstedere af elektroniske penge. Herunder kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Inddragelse af tilladelse og ophør

§ 327. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som udsteder af elektroniske penge, hvis virksomheden anmoder herom.

Stk. 2. Finanstilsynet kan inddrage en udsteder af elektroniske penges tilladelse,

- 1) hvis virksomheden ikke påbegyndes senest 12 måneder efter tilladelsens meddelelse,
- 2) hvis virksomheden ikke udøves i en periode på over 6 måneder,
- 3) hvis udstederen gør sig skyldig i grov eller gentaget overtrædelse af bestemmelser i dette kapitel eller af forskrifter udstedt i medfør af loven eller
- 4) i de i § 14, stk. 1, nr. 2-7, nævnte tilfælde.

Stk. 3. Opfylder udstederen ikke solvenskravet i § 317, og har virksomheden ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for den i medfør af § 317, stk. 3, fastsatte frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan bestemme, at bestyrelsen inden for en nærmere angivet frist uanset vedtægternes bestemmelse herom skal indkalde generalforsamlingen og redegøre for virksomhedens økonomiske forhold.

§ 328. Opfylder en udsteder af elektroniske penges basiskapital ikke kapitalkravet på tilladelsestidspunktet i henhold til § 308, stk. 4, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe basiskapitalen op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen.

§ 329. Inddrages tilladelsen til en udsteder af elektroniske penge, skal virksomheden afvikles. Anden virksomhed må ikke optages, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Sker afviklingen på anden måde end ved likvidation eller konkurs eller i henhold til § 331, skal afviklingens form, indhold og gennemførelse godkendes af Finanstilsynet.

§ 330. § 228, § 231, stk. 1, § 234, stk. 1-3, og §§ 238 og 243 om inddragelse af tilladelse og ophør finder tilsvarende anvendelse for udstedere af elektroniske penge.

Fusion m.v.

§ 331. Et pengeinstitut eller en udsteder af elektroniske penge må ikke uden Finanstilsynets tilladelse sammenlægges med en udsteder af elektroniske penge.

Videregivelse af oplysninger

§ 332. § 117 finder tilsvarende anvendelse for udstedere af elektroniske penge.

Øvrige bestemmelser

§ 333. Kapitel 21 om tilsyn, kapitel 22 om afgifter og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for udstedere af elektroniske penge.

Afsnit IX a**Penge- og Pensionspanelet**

Kapitel 19 a

Penge- og Pensionspanelet

§ 333 a. Økonomi- og erhvervsministeren nedsætter Penge- og Pensionspanelet, som består af en formand og 8 medlemmer. Formanden skal have særligt kendskab til forbrugeraf-færd.

Stk. 2. Panelet udpeges efter følgende indstilling:

- 1) 1 medlem indstilles af Finansrådet og Børsmæglerfor-eningen i Danmark.
- 2) 1 medlem indstilles af Forsikring & Pension.
- 3) 1 medlem indstilles af Realkreditrådet og Realkreditfor-eningen i forening eller hver for sig.
- 4) 1 medlem indstilles af InvesteringsForeningsRådet.
- 5) 1 medlem indstilles af Landsorganisationen i Danmark, Akademikernes Centralorganisation og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd.
- 6) 1 medlem indstilles af Dansk Aktionærforening.
- 7) 2 medlemmer indstilles af Forbrugerrådet.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger Penge- og Pensionspanelets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Panelets formand og medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 4. For hvert medlem udpeges en suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter Penge- og Pensionspanelets forretningsorden.

§ 333 b. Penge- og Pensionspanelet har til formål på en objektiv måde at fremme forbrugernes interesse for og viden om finansielle produkter og ydelser.

Stk. 2. Panelet skal

- 1) udarbejde objektiv forbrugerinformation om finansielle produkter og ydelser,
- 2) foretage og offentliggøre test af finansielle produkter og ydelser, herunder test foretaget ved brug af anonym in-formationssindsamling, og
- 3) iværksætte og offentliggøre undersøgelser om forbru-gerforhold på det finansielle område.

Stk. 3. Penge- og Pensionspanelets sekretariatsbistand stil-les til rådighed af Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Afsnit X**Sparevirksomheder**

Kapitel 20

*Sparevirksomheder**Tilladelse til sparevirksomheder*

§ 334. Virksomheder, der udøver virksomhed, som består i erhvervsmæssigt eller som et væsentligt led i deres drift at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales fra offentligheden, og som anbringer de således modtagne midler på anden måde end ved indsættelse i et pengeinstitut, skal have tilladelse som sparevirksomhed, hvis virksomheden ikke er

- 1) omfattet af § 7, stk. 1,
- 2) omfattet af § 8, stk. 1,
- 3) omfattet af § 11, stk. 1, eller
- 4) oprettet i henhold til særlig lov, eller hvis oprettelse ikke er godkendt i henhold til særlig lov.

Stk. 2. Virksomheder, der søger om tilladelse efter stk. 1, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

§ 335. §§ 13 og 14 finder tilsvarende anvendelse for spa-revirksomheder.

§ 336. § 15 finder tilsvarende anvendelse på sparevirksom-heder.

Stk. 2. For sparevirksomheder, der ikke er aktieselskaber, gælder aktieselskabslovens bestemmelser om anmeldelse og registrering m.m. tilsvarende.

Ledelse

§ 337. §§ 70, 71 og 75 finder tilsvarende anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. § 5, stk. 1, nr. 22-25, og § 72 a om finansielle virk-somheders outsourcing finder tilsvarende anvendelse for spa-revirksomheder.

§ 338. Vedtægterne skal angive indskydernes rettigheder og forpligtelser samt indeholde regler om virksomhedens or-ganisation og ledelse m.v. og om midlernes anbringelse.

Kapital

§ 339. Sparevirksomheder skal have en egenkapital, der mindst udgør et beløb svarende til 1 mio. euro.

Regnskab

§ 340. Regnskabsåret skal følge kalenderåret. Første regn-skabsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum, dog højst 18 måneder.

§ 341. Sparevirksomhedens reviderede og godkendte års-rapport skal indsendes til Finanstilsynet i to eksemplarer uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse. Årsrapporten skal være modtaget i Finanstilsynet senest 4 måneder efter regn-skabsårets afslutning.

Stk. 2. Sparevirksomheder skal have mindst én statsautori-seret revisor.

Stk. 3. En kopi af den eksterne revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for sparevirksomheder om regnskab og revision.

Inddragelse af tilladelse og ophør

§ 342. Finder Finanstilsynet, at fortsættelse af en af denne lov omfattet sparevirksomhed på det foreliggende grundlag vil være utilbørlig af hensyn til indskydernes interesser, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen.

Stk. 2. De for pengeinstitutter gældende bestemmelser om inddragelse af tilladelse og ophør finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på sparevirksomheder.

Øvrige bestemmelser

§ 343. Kapitel 21 om tilsyn, kapitel 22 om afgifter og kapitel 23 om delegations- og klagebestemmelser finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på sparevirksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om minimumskrav til indholdet af kontrakter for særlige risikoafdækningsvirksomheder.

Afsnit X a

Investeringsrådgivere

Kapitel 20 a

Investeringsrådgivere

Anvendelsesområde

§ 343 a. Virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, jf. § 343 b, skal have tilladelse som investeringsrådgiver.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende:

- 1) Finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1.
- 2) Kollektive investeringsordninger reguleret af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og investeringsinstitutter og pensionskasser, hvad enten de er koordineret på fællesskabsplan eller ej, samt depositarer og ledere af sådanne institutter.
- 3) Rådgivning, der ydes til en modervirksomhed, dattervirksomhed eller et af moderselskabets datterselskaber (datterselskab).
- 4) Rådgivning, der kun ydes lejlighedsvis i forbindelse med erhvervsmæssig virksomhed, hvis denne anden virksomhed er reguleret ved lov eller andre fagets bestemmelser og disse bestemmelser ikke udelukker, at der ydes rådgivning.
- 5) Rådgivning, der alene vedrører medarbejderordninger.
- 6) Rådgivning, der ikke honoreres særskilt.
- 7) Det administrerende selskab i et forsikringsadministrationsfællesskab.

Stk. 3. Investeringsrådgivning efter stk. 1 kan udøves af aktieselskaber, partnerselskaber, anpartsselskaber, kommanditselskaber, interessentselskaber og enkeltmandsvirksomheder.

§ 343 b. Ved investeringsrådgivning forstås personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investere-

ringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 5.

Tilladelse

§ 343 c. Finanstilsynet skal give tilladelse til udøvelse af investeringsrådgivning, når

- 1) medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion opfylder kravene i § 64,
- 2) virksomheden har tegnet en ansvarsforsikring, der dækker hele Fællesskabet, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse med en dækning på mindst 1 mio. euro for hvert erstatningskrav, dog mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav,
- 3) virksomhedens forretningsgange og administrative forhold er forsvarlige,
- 4) virksomheden har hovedkontor og hjemsted i Danmark,
- 5) ejerne af kvalificerede andele opfylder kravene i §§ 61-62 og
- 6) betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 4 og 5, er opfyldt.

Stk. 2. En ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal indeholde

- 1) alle oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i stk. 1 er opfyldt,
- 2) oplysninger om, i hvilke medlemsstater inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der ønskes udøvet aktivitet, og
- 3) oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele og virksomhedens organisation.

Stk. 3. § 14, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når Finanstilsynet har meddelt tilladelse efter stk. 1, foretager Erhvervs- og Selskabsstyrelsen de nødvendige registreringer.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1, nr. 2, nævnte ansvarsforsikring.

§ 343 d. Investeringsrådgivere kan udøve investeringsrådgivning og virksomhed, der er accessorisk hertil, jf. bilag 4, afsnit B, nr. 3, 1. led.

Udenlandske investeringsrådgivere

§ 343 e. § 30, stk. 1, 4 og 10, og § 31, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller fra et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Danske investeringsrådgivere i udlandet

§ 343 f. § 38, stk. 1, nr. 1-4, stk. 2, 4, 5 og 6, og § 39, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere her i landet, der ønsker at udøve investeringsrådgivning i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Samtidig med fremsendelse af oplysninger i medfør af § 38, stk. 2, oplyser Finanstilsynet, at investeringsrådgiveren ikke er dækket af en garantiordning her i landet og baggrunden herfor.

Stk. 3. En investeringsrådgiver er forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandet enhver ændring af de i § 39,

stk. 1 og 2, nævnte forhold, senest 1 måned før ændringen foretages. Hvis det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen, senest 1 måned før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt.

God skik

§ 343 g. § 43, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Ledelse og ejerforhold

§ 343 h. §§ 61-63 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

§ 343 i. § 64, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når investeringsrådgivning ikke drives i selskabsform.

§ 343 j. En investeringsrådgiver skal organisere og indrette virksomheden på en måde, der sikrer, at risikoen for interessekonflikter mellem rådgiveren og kunden begrænses mest muligt.

Inddragelse af tilladelse

§ 343 k. § 223 og § 224, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Stk. 2. Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen, hvis der ikke længere er tegnet en ansvarsforsikring, jf. § 343 c, stk. 1, nr. 2.

§ 343 l. En investeringsrådgivers tilladelse bortfalder, når investeringsrådgiveren erklæres konkurs eller investeringsvirksomheden ophører på anden måde.

Stk. 2. Drives investeringsrådgivning i enkeltmandsvirksomhed, bortfalder tilladelsen, når investeringsrådgiveren dør.

Tilsyn

§ 343 m. § 344, stk. 1, § 345, § 346, § 348, stk. 2, og §§ 351, 352 og 354-356 finder tilsvarende anvendelse for investeringsrådgivere.

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2.

§ 343 n. Virksomheder, der yder investeringsrådgivning, skal en gang om året indsende erklæring om, at virksomheden opfylder betingelserne for at få tilladelse efter § 343 c.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede erklæring skal være underskrevet af selskabets bestyrelse og direktion. Hvis virksomheden ikke drives i selskabsform, skal erklæringen underskrives af den daglige ledelse.

Afsnit XI

Tilsyn og Afgifter

Kapitel 21

Tilsyn m.v.

Generelle regler om tilsyn

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 77, stk. 1 og 2. Dog påser Erhvervs- og Selskabsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Fondsrådet kontrollerer med Finanstilsynet som sekretariat, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 samt i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2 og 3, og § 83 b. Fondsrådet udøver i den forbindelse beføjelserne i medfør af § 197.

Stk. 2. For filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, fører Finanstilsynet i overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver tilsyn med likviditeten i filialerne.

Stk. 3. Finanstilsynet deltager i arbejdet i de europæiske tilsynskomiteer og anvender som udgangspunkt de standarder og vejledninger, som tilsynskomiteerne udarbejder.

Stk. 4. Hvis et penge- eller realkreditinstitut eller et fondsmægler- eller investeringsforvaltningsselskab er datterselskab af et kreditinstitut, investeringselskab eller administrationselskab med hjemsted i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan Finanstilsynet ved aftale overdrage ansvaret for tilsynet med penge- eller realkreditinstitutets, fondsmægler- eller investeringsforvaltningsselskabets eller koncernens solvens og store engagementer til den myndighed, der fører det konsoliderede tilsyn med virksomhedens udenlandske modervirksomhed.

Stk. 5. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed således, at den tilsynsmæssige indsats står i forhold til risikoen for eller skadevirkningerne af overtrædelser af den finansielle lovgivning. Finanstilsynet gennemgår hvert år solvensbehovet hos de penge- og realkreditinstitutter, der har en arbejdende kapital på mere end 250 mio. kr. Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 5. ⁴⁾ Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand.

Stk. 6. ⁵⁾ Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Finanstilsynets procedurer i overensstemmelse med bestemmelser herom fastsat i fællesskabsretlige regler.

§ 345. Økonomi- og erhvervsministeren nedsætter Det Finansielle Virksomhedsråd, som består af 8 medlemmer. Rådet sammensættes således:

1) En formand med juridisk eller finansiell indsigt.

- 2) En næstformand med juridisk indsigt.
- 3) Et medlem med økonomisk finansiel indsigt, som indstilles af Danmarks Nationalbank.
- 4) En forbrugerrepræsentant, som indstilles af Forbrugerrådet.
- 5) En repræsentant for erhvervslivet, som indstilles af DI, Danmarks Rederiforening, Dansk Erhverv, Håndværksrådet og Landbrugsraadet i forening.
- 6) En repræsentant for realkreditinstitutterne, som indstilles af Realkreditrådet og Realkreditforeningen i forening eller hver for sig.
- 7) En repræsentant for pengeinstitutterne m.v., som indstilles af Finansrådet, Den Danske Børsmæglerforening, Den Danske Fondsmæglerforening og InvesteringsForeningsRådet i forening.
- 8) En repræsentant for forsikringsselskaberne m.v., som indstilles af Forsikring & Pension, Foreningen af Firmapensionskasser, Forsikringsmæglernes Brancheforening, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark og Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond i forening.

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd

- 1) træffer bortset fra § 43 og bortset fra sager vedrørende overholdelsen af §§ 183-193 og regler udstedt i medfør af § 196 for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, afgørelser i tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder,
- 2) rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler og i forbindelse med principielle sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning samt i tilsynssager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder i henhold til § 43 samt
- 3) bistår Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger rådets medlemmer for op til 4 år ad gangen. Medlemmerne kan genudpeges.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger for hvert medlem en suppleant. Ved et medlems forfald deltager suppleanten på medlemmets vegne.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger to særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 4-6, og op til fire særligt sagkyndige for hvert medlem udpeget efter stk. 1, nr. 7 og 8. Økonomi- og erhvervsministeren udarbejder i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden, jf. stk. 12, en liste over de organisationer, der har ret til at indstille særligt sagkyndige. De særligt sagkyndige kan efter formandens beslutning deltage i rådets møder uden stemmeret. Dog kan der højst deltage to særligt sagkyndige for hvert medlem ved behandling af de enkelte sager på rådsmøderne.

Stk. 6. Færøernes landsstyre og Grønlands landsstyre udpeger hver en særligt sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i rådets møder uden stemmeret.

Stk. 7. Suppleanter og særligt sagkyndige udpeget efter stk. 4 eller 5 udpeges for en periode, der svarer til perioden for det medlem af rådet, som den pågældende er udpeget for. Særligt sagkyndige udpeget efter stk. 6 udpeges for op til 4 år ad gangen. Suppleanter og særligt sagkyndige kan genudpeges.

Stk. 8. Ved rådets behandling af sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning, jf. stk. 2, nr. 2, indkaldes Forbrugerombudsmanden til at deltage i det pågældende dagsordenspunkt. Forbrugerombudsmanden har i sager om redelig forretningsskik og god praksis og prisoplysning samme beføjelser som rådets medlemmer.

Stk. 9. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til partshøring hele udkastet til afgørelse. Fristen for afgivelse af udtalelse skal udgøre mindst 3 uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for Det Finansielle Virksomhedsråd eller afgørelsen er af særligt hastende karakter.

Stk. 10. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmerne og suppleanterne af rådet samt de særligt sagkyndige. 1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 11. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 12. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter rådets forretningsorden, herunder regler om mulighed for foretræde for rådet.

§ 345 a. Økonomi- og erhvervsministeren godkender satser for gebyrer, indskud og løbende bidrag til administration og reservefondsofbygning m.v. for lån, der finansieres med realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer eller særligt dækkede obligationer, og hvortil der ydes statsstøtte, bortset fra lån inden for jordbrugsområdet.

§ 346. Finanstilsynet skal undersøge de finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed. Finanstilsynet kan endvidere foretage inspektionsbesøg i sparevirksomheder.

Stk. 2. Efter inspektion i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed skal der afholdes et møde med deltagelse af virksomhedens bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, ekstern revisor og den interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 3. Væsentlige konklusioner skal efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, ekstern revisor og den interne revisionschef.

Stk. 4. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske finansielle virksomheder med hjemsted i det pågældende land. For så vidt angår forsikringsselskaber, deltager Finanstilsynet i den i 1. pkt. nævnte inspektion eller kan efter anmodning fra tilsyns-

myndigheden i filialens hjemland på dennes vegne i særlige tilfælde foretage inspektion af filialen alene. For så vidt angår investeringsselskaber og administrationsselskaber, kan Finanstilsynet efter anmodning fra tilsynsmyndigheden i filialens hjemland foretage den i 1. pkt. nævnte inspektion i filialen.

Stk. 5. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan med Finanstilsynets tilladelse foretage verifikation af oplysninger afgivet af de her i landet beliggende finansielle holdingvirksomheder, finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk finansiell virksomhed, der er underlagt supplerende tilsyn af den pågældende tilsynsmyndighed efter bestemmelser fastsat i direktiver på det finansielle område.

§ 347. De finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed. I overensstemmelse med bestemmelser fastsat i direktiver gælder dette tilsvarende for udenlandske kreditinstitutter, administrationsselskaber og investeringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet gennem etablering af filial eller udbud af finansielle tjenesteydelser.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en finansiell virksomhed og dens filialer eller en finansiell holdingvirksomhed med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

Stk. 3. I det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af en finansiell virksomheds eller en finansiell holdingvirksomheds økonomiske stilling, kan Finanstilsynet indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed eller den finansielle holdingvirksomhed har særlig direkte eller indirekte forbindelse.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 5. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på indhentelse af oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter stk. 1-4 til brug for de i § 354, stk. 6, nr. 17 og 21, nævnte myndigheder.

§ 347 a. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af instituttet.

§ 348. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 43, stk. 1 og 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkræve-

de beløb. Markedsføringslovens § 20, § 22, stk. 2, § 23, stk. 1, § 27, stk. 1, og § 28 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter denne bestemmelse. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med §§ 43, 57 og 72. Finanstilsynet kan i den forbindelse foretage inspektionsbesøg i filialer af administrationsselskaber og investeringsselskaber.

§ 348 a. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt § 43, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 43, stk. 2.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset § 354 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

§ 349. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomheds ledelse at lade udarbejde en redegørelse for virksomhedens økonomiske stilling og fremtidsudsigter. Virksomhedens bestyrelse, direktion, den ansvarshavende aktuar, ekstern revisor og den interne revisionschef skal ved underskrift på påbuddet over for Finanstilsynet bekræfte at være gjort bekendt med indholdet af henvendelsen.

Stk. 2. Redegørelsen skal

- 1) være vedlagt en udtalelse fra virksomhedens eksterne revisor, medmindre redegørelsen som helhed er udarbejdet af denne,
- 2) forelægges virksomhedens bestyrelse til godkendelse og
- 3) indsendes i kopi til Finanstilsynet.

§ 350. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed inden for en af tilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis

- 1) virksomhedens økonomiske stilling er således forringet, at indskydernes, de forsikredes, obligationsejernes, investeringsforeningernes, specialforeningernes, godkendte fåmandsforeningers, hedgeforeningers, andre kollektive investeringsordningers eller øvrige investoreres interesser er udsat for fare, eller
- 2) der er en betydelig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling udvikler sig således, at instituttet vil miste sin tilladelse.

Stk. 2. Er de påbudte foranstaltninger ikke foretaget inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse.

Stk. 3. For forsikringsselskaber gælder endvidere §§ 248-252.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for en koncern, hvor modervirksomheden er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed, hvis der er betydelig risiko for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalkravet til koncernen.

§ 351. Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for

en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2, ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren i en straffesag om overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 64, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af den finansielle virksomhed og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har den finansielle virksomhed ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og 3.

§ 352. Finanstilsynet kan selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, samt offentliggøre resultaterne af disse.

§ 352 a. Når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse for forløbet op til konkursen. Redegørelsen skal blandt andet beskrive Finanstilsynets rolle under dette forløb.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre den i stk. 1 nævnte redegørelse. I forbindelse med offentliggørelsen finder § 354 ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kunde-

forhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde den pågældende finansielle virksomhed.

§ 353. Finanstilsynet afgiver i samarbejde med Forbrugerstyrelsen årligt til økonomi- og erhvervsministeren en rapport over status for udstedelse af regler om god skik samt regler om prisoplysning og om erfaringerne med reglernes anvendelse, jf. § 43, stk. 2 og 3.

§ 354. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de i stk. 1 nævnte personer til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør af denne bestemmelse,
- 2) hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45,
- 3) tegning af kapitalindskud, jf. § 46,
- 4) forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 2,
- 5) dækning af Garantifonden for Indskydere og Investorer, jf. § 51,
- 6) depotselskabers uafhængighed, jf. § 52,
- 7) nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1,
- 8) aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2,
- 9) forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1,
- 10) information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56,
- 11) opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1,
- 12) pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og
- 13) forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Stk. 6. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd.

- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.
- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 7) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 8) Folketingets stående udvalg vedrørende en finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 10) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde en kriseramt finansiell virksomhed, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor.
- 11) De af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt.
- 12) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved den finansielle virksomheds likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en finansiell virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 13) Institutioner, der forvalter indskyder-, investor- eller forsikringsgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 14) Afviklingsselskabet, jf. kapitel 2 i lov om finansiell stabilitet.
- 15) Økonomi- og Erhvervsministeriet i sager om behandling af ansøgninger om statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.
- 16) Danmarks Nationalbank, udenlandske centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 17) En institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing.
- 18) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 19) Organer i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for kontrol med overholdelsen af reglerne for finansiell information fra udstedere af værdipapirer, der er optaget på et reguleret marked.
- 20) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af en finansiell virksomhed.
- 21) Det Europæiske Banktilsynsudvalg, Banktilsynskomiteen i den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg samt organer etableret af disse udvalg, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.
- 22) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter eller med kapitalmarkederne og organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber, jf. dog stk. 10 og 11.
- 23) Told- og skatteforvaltningen i sager omfattet af skattekontrolloven § 6 D, stk. 2.
- 24) Revisortilsynet og Revisornævnet til varetagelsen af deres opgaver.
- 25) Den færøske landsstyremand for finansansliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder på Færøerne.
- 26) Det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af finansielle virksomheder i Grønland.
- 27) Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende en færøsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af færøske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

28) Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende en grønlandsk finansiell virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske finansielle virksomheder, når der træffes beslutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

Stk. 7. Alle, der i henhold til stk. 5 og 6 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 8. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 9. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 8, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. For realkreditinstitutter gælder begrænsningen dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. juni 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 27, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 6, nr. 28, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 10. Videregivelse efter stk. 6, nr. 22, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 11. Videregivelse efter stk. 6, nr. 22, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Stk. 12. Har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere finansielle virksomheder, kan Finanstilsynet give de pågældende virksomheder underretning herom.

§ 354 a. Afgørelser truffet i henhold til § 344, stk. 1, 3. pkt., og § 345, stk. 2, nr. 1, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder,

der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

§ 354 b. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af følgende bestemmelser:

- 1) God skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf,
- 2) hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45,
- 3) tegning af kapitalindskud, jf. § 46,
- 4) forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 2,
- 5) dækning af Garantifonden for Indskydere og Investorer, jf. § 51,
- 6) depotselskabers uafhængighed, jf. § 52,
- 7) nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1,
- 8) aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2,
- 9) forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1,
- 10) information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56,
- 11) opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1,
- 12) pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og
- 13) forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiell virksomhed uden tilladelse, jf. §§ 7-11, 308 og 334.

§ 355. Som part i forhold til Finanstilsynet anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse truffet i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov retter sig mod, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end virksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Modervirksomheden, hvor denne er en finansiell holdingvirksomhed eller en finansiell virksomhed.
- 2) Virksomheder, med hvilke en finansiell virksomhed har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor tilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 347, stk. 3.

- 3) En fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 347, stk. 4.
- 4) En person som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse i medfør af § 64, stk. 1 og 2.
- 5) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelse, jf. §§ 61, 61 a og 61 b, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 62, stk. 1-3.
- 6) Revisor i en finansiel virksomhed, når Finanstilsynet afsætter denne eller påbyder denne at give oplysninger om virksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i den finansielle virksomhed, som revisor reviderer, jf. § 199, stk. 4-6 og 8.
- 7) Virksomheder, hvortil et pengeinstitut, fondsmægler-selskab, investeringsforvaltningsselskab eller realkreditinstitut har en sådan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i konsolideringen, jf. § 177, stk. 1.
- 8) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitut-, fondsmægler-, investeringsforvaltnings-, værdipapirhandler-, realkredit-, forsikrings- eller livsforsikringsvirksomhed, jf. § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, § 11, stk. 1, og § 14, eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 14, stk. 4.
- 9) Et medlem af en finansiel virksomheds bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når tilsynet nægter en finansiel virksomhed tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. § 14, stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2, § 224 og § 225, stk. 1.
- 10) Virksomheder, som tilsynet finder har snævre forbindelser til en finansiel virksomhed, når tilladelse nægtes eller inddrages efter § 14, stk. 1, nr. 4 og 5, og § 224.
- 11) Den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ord, der er omfattet af finansielle virksomheders eneret til navn, jf. § 7, stk. 5, § 8, stk. 5, § 9, stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt., og § 11, stk. 3.
- 12) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, 3 og 4, § 8, stk. 1 og 3, § 9, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1 og 3, og § 11, stk. 1, uden tilladelse.
- 13) Den, over for hvem Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende kan tilbyde investeringsservice uden tilladelse, jf. § 9, stk. 11.
- 14) Investeringsforeninger, specialforeninger, fåmandsforeninger og andre kollektive investeringsordninger, når Finanstilsynet træffer afgørelse i en sag vedrørende det investeringsforvaltningsselskab, som administrerer investeringsforeningen, specialforeningen, fåmandsforeningen eller den kollektive investeringsordning.

- 15) Den ansvarshavende aktuar, når denne ikke har opfyldt sin oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 108, stk. 5, 1. pkt.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en ansvarshavende aktuar, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed, en udenlandsk finansiel virksomhed eller en udenlandsk finansiel holdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for en likvidator og en administrator af en livsforsikringsbestand.

Stk. 4. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i tilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i denne lovs kapitel 13 og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

Stk. 5. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser er truffet efter den 8. oktober 1998, for realkreditinstitutter dog efter den 20. oktober 1998. For så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004. For investeringsforvaltningsselskaber er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 4 er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelse er truffet efter den 1. juli 2009.

Stk. 6. Finanstilsynet kan, når tilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 9, give visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end de i stk. 2 og 3 nævnte. Partsbeføjelser kan alene gives, for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser skal gives under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de virksomheder, der er under tilsyn. Partsbeføjelserne er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004.

§ 356. Medarbejderne i Finanstilsynet må ikke være medlem af direktion, bestyrelse eller repræsentantskab eller være ansat i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller i disses organisationer. De må heller ikke uden tilladelse fra økonomi- og erhvervsministeren eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed. De kan dog eje, drive og deltage i administrationen af fast ejendom.

Stk. 2. Medarbejdere i Finanstilsynet må ikke for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger, jf. § 77, stk. 1. Økonomi- og erhvervsministeren skal for Finanstilsynets direktør, vicedirektører og dermed ligestillede medarbejdere retningslinjer om indberetning af formuedispositioner.

Stk. 3. Direktøren for Finanstilsynet må ikke uden økonomi- og erhvervsministerens tilladelse indgå engagement med eller stille sikkerhed over for finansielle virksomheder. For andre medarbejdere i Finanstilsynet udarbejder økonomi- og erhvervsministeren nærmere retningslinjer for godkendelse af

engagementer med og sikkerhedsstillelser over for finansielle virksomheder. Retningslinjerne kan foreskrive forskellige godkendelsesprocedurer for de enkelte medarbejderkategorier.

Frister

§ 357. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dags- som uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.

Særlige regler for forsikringsselskaber om tilsyn

§ 358. Beslutning om, at nye aktier skal kunne indbetales ved konvertering af gæld i medfør af aktieselskabslovens § 33 a, skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 359. Forsikringsselskaber, filialer af udenlandske selskaber, som har fået tilladelse af Finanstilsynet, og de af denne lov omfattede pensionskasser registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Kapitel 22

Afgifter

§ 360. Finanstilsynets bevilling fratrukket salg af varer og tjenesteydelser samt renteindtægter dækkes af afgifter fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 361-370.

Stk. 2. Finanstilsynets bevilling som opgjort efter stk. 1 dækkes endvidere af afgifter fra de almennyttige organisationer, som i medfør af § 16, stk. 4, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme har anmodet om registrering hos Finanstilsynet, jf. § 361, stk. 1, nr. 22.

§ 361. Følgende virksomheder betaler årligt et grundbeløb i afgift til Finanstilsynet:

- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler 510.000 kr.
- 2) ATP-fonden (tillægspension, midlertidig pensionsopsparing og særlig pensionsopsparing) betaler 1.180.000 kr.
- 3) Operatører af regulerede markeder og alternative markedspladser betaler et grundbeløb på 12.000 kr. pr.

selskab, hvis værdipapirer er optaget til handel ultimo det foregående år.

- 4) FUTOP Clearingcentralen A/S betaler 250.000 kr.
- 5) Garantifonden for indskydere og investorer betaler 95.000 kr.
- 6) Hver finansiell holdingvirksomhed betaler 5.000 kr.
- 7) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder betaler 10.000 kr. pr. serie.
- 8) Hver udsteder af elektroniske penge betaler 10.000 kr.
- 9) Lønmodtagernes Dyrtdsfond betaler 670.000 kr.
- 10) Værdipapircentralen A/S betaler 1.840.000 kr.
- 11) Garantifonden for skadesforsikringsselskaber betaler 50.000 kr.
- 12) Finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og hvis markedsværdi af de handlede værdipapirer er på 1 mia. kr. eller derover ved udgangen af året, betaler 40.000 kr. årligt. Hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på 250 mio. kr. og derover, men under 1 mia. kr. ved udgangen af året, betales 20.000 kr. årligt, og hvis markedsværdien af de handlede værdipapirer er på under 250 mio. kr. ved udgangen af året betales 10.000 kr. årligt. Afdelinger af investeringsforeninger og specialforeninger, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, betaler 5.000 kr. årligt.
- 13) Genforsikringsmæglerselskaber betaler 15.000 kr.
- 14) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om Finanstilsynets godkendelse af et prospekt i henhold til kapitel 6 i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 25.000 kr. i afgift pr. anmodning.
- 15) Fysiske eller juridiske personer, som anmoder om optagelse i et register for kvalificerede investorer, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 23, stk. 8, betaler 1.000 kr. pr. anmodning.
- 16) Virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme betaler 2.000 kr.
- 17) Udstedere, som er forpligtet til at sende oplysninger til Finanstilsynet efter § 27 a, stk. 2 og 3, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler 8.250 kr. årligt.
- 18) Udstedere, som anmoder om Finanstilsynets officielle notering af aktier, aktiecertifikater eller obligationer, betaler 15.000 kr. i afgift pr. anmodning. De pågældende udstedere betaler herefter 2.000 kr. årligt, så længe værdipapiret er officielt noteret.
- 19) Hver operatør af et reguleret marked, der har tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter, betaler 15.000 kr. årligt.
- 20) Investeringsrådgivere betaler 10.000 kr. årligt.
- 21) Professionelle foreninger betaler 10.000 kr. pr. forening og 3.000 kr. pr. afdeling.
- 22) Organisationer med et almennyttigt formål, som anmoder om optagelse i et register for almennyttige organisationer, som kan modtage pengeoverførsler på op til 150 euro uden oplysningskrav i forbindelse med pengeoverførsler, jf. lov om forebyggende foranstaltninger

mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme § 16, stk. 4, betaler 900 kr. pr. anmodning.

- 23) Værdipapirhandlere, som er forpligtet til at indberette transaktioner med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked til Finanstilsynet efter § 33, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v., betaler årligt
- 2.000 kr. for op til 10.000 transaktioner,
 - 10.000 kr. for mellem 10.000 og 100.000 transaktioner,
 - 65.000 kr. for mellem 100.000 og 1 mio. transaktioner og
 - 275.000 kr. for over 1 mio. transaktioner.

Stk. 2. Grundbeløb, jf. stk. 1, reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

§ 362. Fondsmæglerselskaber betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 15.000 kr.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 15.000 kr.

Stk. 3. Forsikringsmæglerselskaber betaler årligt 4,0 promille af deres provision og andre vederlag. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 4. Filialer af udenlandske kreditinstitutter betaler årligt 0,006 promille af deres samlede balance plus garantier. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Stk. 5. Hedgeforeninger betaler årligt 25.000 kr. pr. forening eller pr. afdeling plus 0,02 promille af deres samlede balance.

§ 363. Pengeinstitutter, virksomheder omfattet af lov om et skibsfinansieringsinstitut, andre sparevirksomheder end de i § 361, stk. 1, nr. 7, nævnte og Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter betaler årligt 49,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede gælds- og garantiforpligtelser. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 364. Realkreditinstitutter betaler årligt 13,2 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 365. Forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser betaler årligt 18,3 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften opdeles i to lige store dele. Den ene del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bruttopræmier og medlemsbidrag. Den anden del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance reduceret med basiskapital. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

§ 366. Forsikringsselskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed, betaler årligt 14,7 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede direkte og indirekte bruttopræmieindtægter plus bruttoerstatninger, idet der ses bort fra negative præmieindtægter. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr. De forsikringsselskaber, som er omfattet af § 294, betaler dog en minimumsafgift på 800 kr.

§ 367. Investeringsforeninger, specialforeninger og fåmandsforeninger betaler årligt 4,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 361 og 362.

Stk. 2. Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. forening plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.

§ 368. Beregning af afgifter fra virksomheder omfattet af §§ 362-367 foretages på grundlag af oplysninger i den for seneste regnskabsår aflagte årsrapport eller i mangel af en sådan den senest indsendte regnskabsindberetning. For så vidt angår forsikringsmæglerselskaber, foregår beregningen på grundlag af den senest indsendte indtægtsspecifikation.

Stk. 2. Fuld afgiftspligt påhviler enhver virksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Hvis to eller flere virksomheder under Finanstilsynets tilsyn sammenlægges, betaler den fortsættende virksomhed den ophørte virksomheds afgift.

Stk. 4. Hvis en virksomhed ophører med at være under tilsyn på anden måde end ved sammenlægning, fastsættes afgiften for det kalenderår, hvori virksomheden ophører, på følgende måde:

- 1) Virksomheder omfattet af § 361 betaler grundbeløbet.
- 2) Virksomheder omfattet af § 362 betaler den fastsatte promille i forhold til afgiftsgrundlaget i det foregående års årsrapport eller indtægtsspecifikation. Hvis ikke det foregående års årsregnskab eller indtægtsspecifikation er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning eller indtægtsspecifikation.
- 3) Virksomheder omfattet af §§ 363-367 betaler procenten fra den seneste afgiftsopkrævning i forhold til afgiftsgrundlaget i det seneste års årsrapport. Hvis ikke det seneste års årsrapport er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde godkende, at afgiftsbetalingen afventer den samlede afgiftsberegning.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde nedsætte afgiften.

§ 369. Afgifterne for det pågældende år opkræves primo december med betalingsfrist ultimo året.

§ 370. Overskud og underskud reguleres over en opspæringskonto.

Stk. 2. En eventuel difference mellem den opkrævede afgift og den faktisk indbetalte afgift overføres som et samlet beløb til afgiftsopkrævning det efterfølgende finansår.

Afsnit XII

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Kapitel 23

Delegations- og klagebestemmelser

§ 371. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine be-
føjelser efter loven til Finanstilsynet, kan ministeren fastsætte
regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan ind-
bringes for anden administrativ myndighed.

§ 372. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervs-
og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller regler udstedt i
medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, ind-
bringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgø-
relsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i forbindelse med
forhold omfattet af § 246, der ønskes påklaget, skal indbringes
for Erhvervsankenævnet senest 24 timer efter, at afgørelsen er
meddelt den pågældende.

Stk. 3. Omgøres en af Finanstilsynet truffet afgørelse, der
går ud på, at et forsikringsselskab skal træde i likvidation, eller
at dets livsforsikringsbestand tages under administration, skal
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen straks registrere dette. Finans-
tilsynet skal, såfremt selskabet ejer faste ejendomme, drage
omsorg for fornøden tinglysning.

Kapitel 24

Straffebestemmelser

§ 373. Overtrædelse af § 7, stk. 1-6, § 8, stk. 1 og 3-6, § 9,
stk. 1-3 og 5-7, § 10, stk. 1-4, § 11, stk. 1-4, § 16 a, stk. 2, § 16
b, stk. 2, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 25, 2. pkt., §§ 27 og 28, § 31,
stk. 7, 8 og 10, § 33, stk. 1, §§ 36 og 38, § 39, stk. 1, 3, 4 og
6, §§ 40 og 44-46, § 49, stk. 1 og 2, §§ 52 og 53, § 61, stk. 1,
§§ 61 b og 61 c, § 63, stk. 1, 2 og 4, § 64, stk. 3, jf. stk. 2, nr.
1 og 2, §§ 65-67, § 74, stk. 1 og 3, §§ 75, 76 og 78, § 92, § 101,
stk. 1, 2 og 4, § 102, stk. 2 og 3, §§ 103-106 og 117, § 118,
stk. 4, § 119, § 120, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 124, stk. 1-4, 7
og 8, § 125, stk. 1-3, 5 og 7, § 126, stk. 1, 2 og 8, § 129, stk. 9,
§ 134, nr. 7, § 138, nr. 8, § 145, stk. 1-3 og stk. 4, 1. pkt., § 146,
stk. 1, § 147, stk. 1, § 149, stk. 1 og 3, §§ 150-152, § 153,
stk. 1, §§ 154 og 170-175, § 182, stk. 1 og 2, § 194, § 195,
stk. 1-3, §§ 200-203, § 204, stk. 1, § 217, § 218, stk. 1, 1. og
2. pkt., § 226, stk. 1, 2 og 5, § 227, § 308, stk. 1, 2 og 7, §§ 309
og 310, § 317, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., § 320, stk. 1, § 321,
§ 322, stk. 2, §§ 329, 331 og 334, § 343 a, stk. 1, § 343 f, stk. 3,
§ 343 j, §§ 377, 379 og 381 og § 404, stk. 1, 2, 4 og 5, straffes
med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere
straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3,
§ 46 a, § 50, stk. 1, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 57 a, stk. 1, § 70,
§ 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 2 og stk. 3, 3. pkt., § 73, stk. 1, 1.
pkt., og stk. 2, §§ 77, 77 a og 77 b, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt.,
og stk. 3, 7 og 8, § 108, stk. 1-6, § 121, stk. 1, §§ 122 og 123,
§ 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 c, stk. 2, § 152 d, stk. 1 og 2,

§ 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2 og 4,
§§ 158, 159 og 167, § 183, stk. 1, 1. pkt., § 183, stk. 5, § 184,
stk. 1, § 185, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188,
stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189-191, § 192, 1.
pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, og § 199, stk. 2 og 5, samt
artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale
regnskabsstandarder straffes med bøde. På samme måde straf-
fes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3. Med bøde straffes en finansiell virksomhed eller en
finansiell holdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud,
der er givet i medfør af § 348, stk. 2, 1. pkt., eller § 350, stk. 1,
og overtrædelser af aktieselskabslovens § 52, stk. 1. Med bøde
straffes endvidere den, som ikke efterkommer et påbud, der er
givet i medfør af § 351, stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.

Stk. 4. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes
straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer)
strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Undlader et medlem af en finansiell virksomheds eller
en finansiell holdingvirksomheds bestyrelse eller direktion at
træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nær-
liggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes vedkom-
mende med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, for så vidt
højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Til-
svarende gælder et medlem af bestyrelsen eller direktionen i
en sparevirksomhed eller i en udsteder af elektroniske penge.

Stk. 7. Personer, der er knyttet til en finansiell virksomhed,
og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om for-
hold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til
offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, de
forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i den
finansielle virksomhed, eller som gør sig skyldig i grov eller
ofte gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan med-
føre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede
eller obligationsejerne eller andre investorer i den finansielle
virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder,
for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lov-
givning. Tilsvarende gælder personer knyttet til en sparevirk-
somhed eller en udsteder af elektroniske penge.

Stk. 8. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens be-
stemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

§ 374. Undlader en finansiell virksomheds bestyrelse, di-
rektion, eksterne revisor, interne revisionschef, ansvarsha-
vende aktuar, likvidator, generalagent, filialbestyrer eller
repræsentantskab i rette tid at efterkomme de pligter, der efter
loven eller regler udstedt i medfør af loven påhviler dem over
for Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan
Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller
ugentlige bøder.

Stk. 2. Undlader en virksomhed som nævnt i § 347, stk. 3
og 4, at opfylde de pligter, som efter loven påhviler virksom-
heden, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge virk-
somheden som sådan eller de for virksomheden ansvarlige
personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 3. Undlader en finansiel virksomhed at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., kan virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Stk. 4. Såfremt en finansiel virksomhed eller en finansiel holdingvirksomhed, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, ikke opfylder sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 183-193 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 196, kan Fondsrådet give den pågældende virksomhed påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger. Skønnes det hensigtsmæssigt, kan Fondsrådet selv offentliggøre de pågældende oplysninger, offentliggøre påbuddet eller suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra handel på et reguleret marked.

Stk. 5. Den finansielle virksomhed eller finansielle holdingvirksomhed, der ikke efterlever et påbud fra Fondsrådet eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Fondsrådet, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på Fondsrådet ved Fondsrådets kontrol efter § 344, stk. 1, 3. pkt.

Kapitel 25

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser, ændringer i anden lovgivning, Færøerne og Grønland

Ikrafttræden

§ 375. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 167, § 169, stk. 1, nr. 4, § 271, § 278, stk. 4, § 373, stk. 2, § 380 og § 425, nr. 31, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Lovens § 57 træder i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens §§ 183-198.

Stk. 4. Uanset § 199, stk. 1, og § 376 forbliver kravet om, at visse finansielle virksomheder skal have mindst to revisorer, jf. § 34, stk. 1, i lov om banker og sparekasser m.v., § 23, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber, § 179, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed samt § 90, stk. 1, i realkreditloven, i kraft for regnskabsår, der påbegyndes den 1. januar 2004.

Stk. 5. § 430, nr. 6, har virkning for omdannelser, der finder sted den 1. januar 2004 eller senere.

§ 376. Følgende love og bestemmelser ophæves:

- 1) Lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 7. august 2002.
- 2) Lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 214 af 25. marts 2003, jf. dog §§ 377 og 378.
- 3) Lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 787 af 19. september 2002.
- 4) Lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 147 af 7. marts 2003, jf. dog §§ 379 og 380.
- 5) § 1, stk. 1-3, §§ 2, 4-20, 46, 50, 51, 53-53 i, 60-95 og 98 a, § 100, stk. 1-3, §§ 100 a og 101 og § 102, stk. 1, i realkreditloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 20. januar 2003, jf. dog §§ 381 og 382.

6) Lov om udstedere af elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 7. august 2002.

7) Lov om sparevirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 655 af 7. august 2002.

8) § 6 i lov nr. 1090 af 17. december 2002 om fremme af privat udlejningsbyggeri.

Stk. 2. Bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af de i stk. 1 nævnte love, opretholdes, indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser udstedt i medfør af denne lov.

Overgangsbestemmelser

§ 377. (Udeladt)

§ 378. (Udeladt)

§ 379. (Udeladt)

§ 380. (Udeladt)

§ 381. (Udeladt)

§ 382. (Udeladt)

§ 383. (Udeladt)

§ 384. Indtil den 1. januar 2006 finder § 123 kun anvendelse på kundeforhold etableret efter den 1. januar 2002, eller hvis kunden indgår nye aftaler med den finansielle virksomhed.

§ 385. For kundeforhold etableret før den 1. januar 2002 kan sædvanlige oplysninger om kundeforhold indtil den 1. januar 2006 videregives til koncernforbundne finansielle virksomheder, medmindre kunden indgår nye aftaler med den finansielle virksomhed eller kunden fremsætter indsigelse herimod. Kunden skal i forbindelse med udsendelse af de årlige meddelelser efter § 123 oplyses om retten til at gøre indsigelse efter 1. pkt.

§ 386. § 7, stk. 5 og 6, finder ikke anvendelse på Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk.

Stk. 2. Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk skal senest den 1. juli 2004 opfylde likviditetskravet i § 152.

§ 387. Uanset bestemmelsen i § 13, stk. 1, kan banker, hvis aktiekapital ved lovens ikrafttræden var inddelt i aktieklasser med forskellig stemmeret, bevare de vedtægtsbestemmelser, som gælder herom.

§ 388. Banker og sparekasser, der lovligt har påbegyndt virksomhed før den 28. maj 1980, kan fortsætte virksomheden uden tilladelse. Nedlæggelse af forbud mod fortsat virksomhed sidestilles med inddragelse af tilladelse i henhold til § 225.

§ 389. Virksomheder, der før den 1. maj 1985 var omfattet af § 13, stk. 2, i lov nr. 156 af 2. maj 1934, og som har drevet virksomhed inden den 1. januar 1983, kan fortsætte virksomheden uden tilladelse, såfremt de var anmeldt til Finanstilsynet inden den 1. oktober 1985 som

1) andelskasser, jf. §§ 9-13, eller

2) spare- og udlånsvirksomheder, jf. §§ 17 og 18.

Stk. 2. Uanset § 341, stk. 2, skal virksomheder, der indtil ophævelsen af lov nr. 156 af 2. maj 1934 med senere ændringer var omfattet af denne lov, have mindst én statsautoriseret eller registreret revisor.

§ 390. En andelskasse, hvis andelskapital er lavere end 25 mio. kr., kan ikke nedsætte andelskapitalen uden tilladelse fra tilsynet.

§ 391. Anbringelse af midler i aktiver, der ikke er omfattet af §§ 50 og 51, medfører ikke, at aktiverne skal afhændes, hvis aktiverne var i beholdningen den 31. december 1992.

§ 392. Uanset § 26 kan pengeinstitutter, der den 1. juni 2000 drev anden erhvervsvirksomhed sammen med pengeinstitutter, forsikringsselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med pengeinstituttet, fortsætte denne drift, hvis instituttet inden den 30. juni 2000 har underrettet Finanstilsynet herom.

§ 393. § 234, stk. 2, der præciserer, at efterstillet kapital ikke indgår ved bedømmelsen af, om et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller et investeringsforvaltningsselskab er insolvent, gælder kun for efterstillet kapital, der er udstedt efter den 1. juli 2001.

§ 394. § 48, stk. 4-6, finder anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået den 1. juli 2002 eller senere.

Stk. 2. § 48, stk. 4-7, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået før den 1. juli 2002. § 48, stk. 1-3, finder kun anvendelse, hvis de pågældende ydelser er forfaldne efter lovens ikrafttræden.

§ 395. Retningslinjer, som er aftalt i medfør af markedsføringslovens § 17 inden denne lovs ikrafttræden, finder fortsat anvendelse for finansielle virksomheder, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt af økonomi- og erhvervsministeren i medfør af § 43, stk. 2, i denne lov.

§ 396. Vedtægtsbestemmelser, som er stadfæstet eller sat i kraft inden den 18. december 1980, og som afviger fra reglerne i § 111 eller reglerne i aktieselskabslovens § 59, stk. 1-3, bevarer deres gyldighed.

§ 397. Gensidige skadeforsikringsselskaber, der omfattes af § 294, stk. 1, men som den 1. oktober 1981 var undergivet tilsyn i henhold til § 120, stk. 1 og 3, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 27. oktober 1975, kan kun fritages for tilsyn i overensstemmelse med reglerne i § 301, stk. 3.

§ 398. Vedtægtsbestemmelser om aktiernes omsættelighed, der var gældende før den 1. oktober 1981, bevarer deres gyldighed.

§ 399. Aktieselskabslovens § 67, stk. 1, hvorefter enhver aktie skal give stemmeret, finder ikke anvendelse på aktier, der er tegnet inden den 1. oktober 1981, og til hvilke der på dette tidspunkt ikke er knyttet stemmeret.

Stk. 2. Aktieselskabslovens § 67, stk. 1, finder ikke anvendelse på aktier, der er tegnet før den 1. oktober 1981, og hvis stemmевærdi overstiger 10 gange stemmевærdien af nogen anden aktie eller noget andet aktiebeløb af samme størrelse.

§ 400. Forsikringsselskaber, der den 1. oktober 1981 ikke havde en fuldt indbetalt selskabskapital, kan opretholde denne ordning.

Stk. 2. I de af stk. 1 omfattede forsikringsselskaber må en aktionær eller garant ikke hæfte for indbetaling på aktier eller garantiandele til et større samlet beløb end 5 pct. af aktie- eller garantikapitalen eller for større beløb end 50.000 kr., medmindre der stilles en af Finanstilsynet godkendt sikkerhed for beløb herudover.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage fra reglen i stk. 2.

Stk. 4. Overdragelsen af en ikke fuldt indbetalt aktie eller garantiandel i forsikringsselskaber omfattet af stk. 1 kan kun finde sted med bestyrelsens godkendelse. Sådant godkendelse må ikke meddeles, medmindre det må antages, at erhververen vil være i stand til at erlægge de fremtidige indbetalinger, eller medmindre betryggende sikkerhed stilles. Stilles betryggende sikkerhed, kan godkendelse ikke nægtes, medmindre den ønskede overdragelse strider imod andre gyldigt fastsatte regler om indskrænkning i aktiernes eller garantiandelens omsættelighed.

Stk. 5. Når bestyrelsen har godkendt overdragelsen og erhververen har udstedt forskrivning for det ikke indbetalte beløb, bortfalder overdragerens forpligtelser.

Stk. 6. Foretager en aktionær eller garant i forsikringsselskaber omfattet af stk. 1 ikke i rette tid en aktionær eller garanten påhvillende indbetaling, er aktionæren eller garanten, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet, pligtig fra forfaldsdagen at betale en årlig rente af det skyldige beløb svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Stk. 7. Selskabet skal, hvis betaling efter stk. 7 ikke sker rettidigt, uden ugrundet ophold søge sig fyldestgjort for det skyldige beløb enten ved et søgsmål eller ved for aktionærens eller garantens regning, og så vidt muligt efter 4 ugers varsel til aktionæren eller garanten, at søge aktien eller garantiandelen afhændet med forpligtelse for erhververen til at yde de manglende indbetalinger med påløbne renter. Afhændelsen skal ske gennem et børsrådgiverselskab, et kreditinstitut, der har særlig tilladelse, eller et pengeinstitut eller ved offentlig auktion. Medfører afhændelsen udstedelse af nyt aktiebrev eller interimsbevis, skal aktiebrevet eller interimsbeviset foruden at angive sit øjemed gengive indholdet af det gamle aktiebrev eller interimsbeviset samt underskrives af bestyrelsen. Dog kan interimsbeviser underskrives af en af bestyrelsen befuldmægtiget.

Stk. 8. Viser det sig, at det skyldige beløb ikke kan inddrives på nogen af de anførte måder, skal aktien eller garantiandelen annulleres, og kapitalen anses da for nedsat med et til aktiens eller garantiandelens pålydende svarende beløb. Det beløb, der er indbetalt, henlægges til en fond, som ikke uden Finanstilsynets samtykke må formindskes.

Stk. 9. Kapitalens nedsættelse skal anmeldes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Endvidere skal der til Finanstilsynet indsendes bevis for, at betingelserne for aktiens eller garantiandelens annulation har været til stede.

§ 401. Engagementer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 lovligt var indgået mellem den valgte revision eller en intern revisions- eller vicerevisionschef eller ansatte i Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagernes Dyrtdsfond og det forsikringsselskab, pengeinstitut eller realkre-

ditinstitut, den værdipapirhandler, det fondsmæglerselskab eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor vedkommende person er ansat, kan fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Interne revisions- og vicerevisionschefer kan uanset forbuddet i § 77, stk. 10, opretholde og udnytte økonomiske interesser, som vedkommende ejer ved lovens ikrafttræden.

§ 402. Regler fastsat i medfør af lovens § 72, stk. 5, om fondsmæglerselskabers og investeringselskabers placering af kunders midler på en særlig kundekonto finder tilsvarende anvendelse på kunders midler, der er modtaget før den 1. juni 2000.

Stk. 2. Konkurslovens regler om omstødelse finder tilsvarende anvendelse på kunders midler, der i medfør af stk. 1 overføres til en særlig kundekonto.

§ 403. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som ved lovens ikrafttræden udfører aktiviteter eller forventer sædvanligvis at udføre aktiviteter, som kræver tilladelse i medfør af § 9, stk. 1, jf. § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, kan fortsætte disse aktiviteter, hvis de inden den 1. juli 2004 anmelder aktiviteterne til Finanstilsynet. Finanstilsynet meddeler i henhold til § 9, stk. 1, tilladelse til de anmeldte aktiviteter.

Stk. 2. Instituttet kan i perioden efter anmeldelsen og frem til, at Finanstilsynet har meddelt tilladelse i medfør af § 9, stk. 1, fortsætte med at udføre de anmeldte aktiviteter.

Stk. 3. Pengeinstitutter omfattet af § 124, stk. 2, der meddeles tilladelse efter stk. 1, skal alene opfylde det kapitalkrav, der var gældende for pengeinstituttet på tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 404. Administrationsselskaber, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er godkendt som administrationsselskab for en eller flere investeringsforeninger og specialforeninger, skal senest 6 måneder efter, at loven er trådt i kraft, have indgivet en ansøgning om tilladelse til at administrere investeringsforeninger og specialforeninger til Finanstilsynet. Administrationsselskabet kan herefter fortsætte sin virksomhed her i landet uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte administrationsselskaber, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke opfylder det i § 10, stk. 5, nævnte krav til aktiekapitalen, skal senest den 13. februar 2007 opfylde kapitalkravene i henhold til § 127.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte administrationsselskaber skal have en basiskapital, der altid udgør et beløb svarende til det, administrationsselskabet havde på det tidspunkt, hvor loven trådte i kraft, dog mindst 500.000 kr. eller det beløb, som administrationsselskabet skulle have haft ved opfyldelse af § 127, hvis dette beløb er mindre end administrationsselskabets egenkapital på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Falder basiskapitalen for disse administrationsselskaber til under det i 1. pkt. nævnte beløb, kan Finanstilsynet fastsætte en frist til at bringe basiskapitalen op på det nævnte minimumsbeløb eller straks inddrage tilladelsen.

Stk. 4. Overtages kontrollen med et investeringsforvaltningsselskab, der er omfattet af stk. 3, af en anden fysisk eller juridisk person, skal investeringsforvaltningsselskabets basi-

skapital senest 3 måneder efter overtagelsestidspunktet opfylde kapitalkravet i henhold til § 127.

Stk. 5. Ved fusion mellem de i stk. 3 nævnte investeringsforvaltningsselskaber skal det nye investeringsforvaltningsselskab til enhver tid opfylde det kapitalkrav, som svarer til summen af de fusionerende investeringsforvaltningsselskabers egenkapital. Det nye investeringsforvaltningsselskab skal senest den 13. februar 2007 opfylde kapitalkravet i henhold til § 127.

Stk. 6. Administrationsselskaber, der alene administrerer specialforeninger ved lovens ikrafttræden, kan fortsætte hermed. Lovens bestemmelser vedrørende investeringsforvaltningsselskaber finder med undtagelse af § 10, stk. 2, tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte administrationsselskaber. Ønsker et administrationsselskab at administrere investeringsforeninger, skal selskabet omdannes til et investeringsforvaltningsselskab.

§ 404 a. (Udeladt)

§ 405. Virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har tilladelse til at drive virksomhed som udsteder af forudbetalte betalingskort, og som opfylder denne lovs bestemmelser, kan drive virksomhed som udsteder af elektroniske penge.

§ 406. Det i § 339 nævnte kapitalkrav gælder ikke for sparevirksomheder, der er meddelt tilladelse før den 1. januar 2004, og hvis egenkapital på dette tidspunkt ikke opfylder kapitalkravet i § 339.

Stk. 2. Hvis de i stk. 1 nævnte sparevirksomheders egenkapital falder under det beløb, der er nået den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe egenkapitalen op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen.

Stk. 3. Overtages kontrollen af en sparevirksomhed, der er omfattet af stk. 1, af en anden fysisk eller juridisk person, skal sparevirksomhedens egenkapital senest 3 måneder efter overtagelsestidspunktet opfylde kapitalkravet i henhold til § 339.

§ 407. Kapital udstedt i medfør af bank- og sparekasselovens § 22, stk. 1 og 2, realkreditlovens § 53 i, stk. 1 og 2, og fondsmæglerlovens § 18, stk. 1 og 2, inden den 1. januar 2004 kan uanset § 132, stk. 1, nr. 12 og 13, og § 136, stk. 1, 3 og 5, indgå i basiskapitalen.

Stk. 2. For pengeinstitutter, der har udstedt kapital i medfør af bank- og sparekasselovens § 22, stk. 2, inden den 1. januar 2004, kan Finanstilsynet, såfremt pengeinstituttet ikke opfylder solvenskravet i § 124, stk. 1, nr. 1, bestemme, at bestyrelsen inden for en nærmere angivet frist uanset vedtægternes bestemmelse herom skal indkalde den efter vedtægterne øverste myndighed og redegøre for pengeinstituttets økonomiske forhold.

§ 408. For de forsikringsklasser, som et forsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse har fået koncession til på tidspunktet for ændringen af bekendtgørelse nr. 84 af 6. februar 2003 om kapitalgrundlag og driftsplaner for forsikringselskabers ikrafttræden, træder bestemmelsen i § 126, stk. 1, nr. 6-8, om minimumskapitalkravet for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser først i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. Inden udløbet af fristen i stk. 1 kan Finanstilsynet efter ansøgning tillade, at fristen i stk. 1 forlænges til den 1. januar 2009.

Stk. 3. Indtil bestemmelsen i § 126, stk. 1, nr. 6-8, træder i kraft, udgør minimumskapitalkravet følgende:

- 1) for forsikringselskaber, som driver livsforsikringsvirksomhed: 0,8 mio. euro for aktieselskaber og 0,6 mio. euro for gensidige selskaber og tværgående pensionskasser, og
- 2) for forsikringselskaber, som driver skadeforsikringsvirksomhed:
 - a) for forsikringsklasse 14 og 15: 1,4 mio. euro for aktieselskaber og 1,05 mio. euro for gensidige selskaber,
 - b) for forsikringsklasse 10-13: 0,4 mio. euro for aktieselskaber og 0,3 mio. euro for gensidige selskaber,
 - c) for forsikringsklasse 1-8, 16 og 18: 0,3 mio. euro for aktieselskaber og 0,225 mio. euro for gensidige selskaber, og
 - d) for forsikringsklasse 9 og 17: 0,2 mio. euro for aktieselskaber og 0,15 mio. euro for gensidige selskaber.

§ 409. Indtil den 1. januar 2007 kan gensidige skadeforsikringselskaber medregne tillæg for mulig tillægspræmie, jf. § 135, stk. 1, nr. 6, uden ansøgning til Finanstilsynet.

Stk. 2. Tillæg for mulig tillægspræmie kan maksimalt medregnes med det beløb, der svarer til det beløb, hvormed det blev medregnet i basiskapitalen ved udgangen af 2001.

Stk. 3. Tillæg for mulig tillægspræmie kan medregnes til og med 2008.

§ 410. § 147, stk. 1, i denne lov, finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier (andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før den 8. oktober 1998.

Stk. 2. Aktiver omfattet af stk. 1 kan ikke opskrives til en højere bogført værdi end den bogførte værdi, aktiverne havde den 8. oktober 1998.

§ 411. § 147, stk. 1, i denne lov, finder ikke anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier (andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før datoen for lovforslagets fremsættelse for Folketinget den 12. marts 2003.

Stk. 2. Aktiver omfattet af stk. 1 kan ikke opskrives til en højere bogført værdi end den bogførte værdi på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse for Folketinget den 12. marts 2003.

§ 412. Banker, som ved lovens ikrafttræden har ordninger, hvorved aktionærerne udøver deres stemmeret på generalforsamlingen gennem delegerede i medfør af § 8 a i lov om banker og sparekasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 7. august 2002, kan fortsætte hermed.

§ 413. (Udeladt)

§ 414. Personer, der ved lovens ikrafttræden ikke er omfattet af forbuddet i § 19, stk. 1, i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uanset bestemmelserne i § 77, stk. 3, § 425, nr. 15, og

§ 426, nr. 9, opretholde dispositioner foretaget inden den 1. januar 2004.

§ 415. Personer omfattet af § 80, stk. 1, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden bestyrelsens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 engagement med den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Personer omfattet af § 80, stk. 2, der ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, eller som ved lovens ikrafttræden ikke var omfattet af § 24 i lov nr. 660 af 7. august 2002, kan uden direktionens tilladelse fortsætte hermed, såfremt det pågældende hverv anmeldes til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Har den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 engagement med den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 3. Med virksomheder, hvori personer omfattet af § 80, stk. 1 og 2, ved lovens ikrafttræden havde hverv i medfør af §§ 28, 29, 34 og 35 i lov nr. 660 af 7. august 2002, som den finansielle virksomhed den 1. januar 2004 havde engagement med, kan det pr. 1. januar 2004 bevilgede engagement uanset § 80, stk. 4, fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder tilsvarende for personer omfattet af § 425, nr. 5, og § 426, nr. 11.

§ 416. For aktiver erhvervet før datoen for lovforslagets fremsættelse for Folketinget, den 12. marts 2003, finder § 163, stk. 1, nr. 4, ikke anvendelse.

§ 417. (Udeladt)

Ændringer i anden lovgivning

§ 418. (Udeladt)

§ 419. (Udeladt)

§ 420. (Udeladt)

§ 421. (Udeladt)

§ 422. (Udeladt)

§ 423. (Udeladt)

§ 424. (Udeladt)

§ 425. (Udeladt)

§ 426. (Udeladt)

§ 427. (Udeladt)

§ 428. (Udeladt)

§ 429. (Udeladt)

§ 430. (Udeladt)

§ 431. (Udeladt)

§ 432. (Udeladt)

§ 433. (Udeladt)

§ 434. (Udeladt)

§ 435. (Udeladt)

§ 436. (Udeladt)

§ 437. (Udeladt)

§ 437 a. (Udeladt)

§ 437 b. (Udeladt)

Færøerne og Grønland

§ 438. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, for så vidt angår forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed.

Stk. 3. Tilsvarende gælder §§ 420 og 421.

Stk. 4. § 419 kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 903 af 17. november 2003 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 5

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁶⁾

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Lov nr. 1171 af 19. december 2003 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. § 3, nr. 6, 20-23, 27 og 29, træder i kraft den 1. januar 2005.

§ 7

(Udeladt)

§ 8

(Udeladt)

§ 9

De bestyrelsesmedlemmer, der ved lovens ikrafttræden har hverv eller ansættelser, som er omfattet af forbuddene i § 98 som affattet ved denne lovs § 3, nr. 13, kan fortsætte som bestyrelsesmedlemmer i investeringsforvaltningsselskabet indtil udløbet af den periode, hvor de er valgt, hvorefter de ikke kan genvælges.

Stk. 2. De direktører og andre ledende medarbejdere, der ved lovens ikrafttræden har bestyrelsesposter, som er omfattet af forbuddene i § 99, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 15, kan fortsætte som bestyrelsesmedlemmer indtil udløbet

af den periode, hvor de er valgt, hvorefter de ikke kan genvælges.

Stk. 3. De direktører og andre ledende medarbejdere, der ved lovens ikrafttræden lovligt har et ansættelsesforhold, som er omfattet af forbuddene i § 99, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 15, kan efter anmeldelse til Finanstilsynet fortsætte en sådan ansættelse.

§ 10

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvis for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 kan ikke sættes i kraft på Færøerne, for så vidt angår forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed.

Lov nr. 365 af 19. maj 2004 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. § 1, nr. 5, træder i kraft den 8. oktober 2004.

§ 7

(Udeladt)

§ 8

Lovens §§ 1 og 5 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvis for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1 kan ikke sættes i kraft på Færøerne, for så vidt angår forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed.

Stk. 3. (Udeladt)

Lov nr. 490 af 9. juni 2004 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende⁷⁾, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

§ 7

(Udeladt)

Lov nr. 491 af 9. juni 2004 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. januar 2005, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. § 1, nr. 4, 7-10, 13, 30, 34, 37 og 41, § 2, nr. 1-3, 12 og 13, § 3, nr. 1 og 2, § 4, nr. 5, og § 5 træder i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1383 af 20. december 2004 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 17

Loven træder i kraft den 1. januar 2005, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Uanset § 1, nr. 17, kan et forsikringsselskab indtil den 1. juli 2005 opretholde forsikringsformidlingsaftaler, der er indgået før den 1. januar 2005.

Stk. 3. Uanset § 1, nr. 50⁸⁾, kan en person, der ved lovens ikrafttræden lovligt er valgt som revisor for en finansiel virksomhed, og som ikke er statsautoriseret eller registreret revisor, fortsætte hvervet som revisor indtil udløbet af den periode, for hvilken den pågældende revisor er valgt.

Stk. 4. (Udeladt)

§ 18

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 3 og 4 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvis for Grønland og Færøerne med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. (Udeladt)

Lov nr. 1460 af 22. december 2004 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

(Udeladt)

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 3, 8-12, 14, 18-20, 22-24 og 30, samt § 2 træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft helt eller delvis for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 387 af 30. maj 2005 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Ministeren kan herunder fastsætte, at loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.⁹⁾

§ 7

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, men §§ 1, 2 og 6 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse lands-

dele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 411 af 1. juni 2005 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. Lovens § 2, nr. 12¹⁰⁾, har virkning fra den 1. januar 2005.

§ 7

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 85

Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

§ 86

(Udeladt)

Lov nr. 1428 af 21. december 2005 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. januar 2006.

§ 7

(Udeladt)

§ 8

(Udeladt)

§ 9

(Udeladt)

§ 10

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1, 3 og 4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 116 af 27. februar 2006 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Loven træder i kraft den 1. marts 2006.

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 527 af 7. juni 2006 har følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 43, og §§ 2 og 3 træder i kraft den 1. juli 2006.

§ 5

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan først anvende den mere avancerede interne metode til opgørelse af risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen og de interne metoder til opgørelse af operationelle risici, jf. § 1, nr. 23, fra den 1. januar 2008.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber kan frem til den 1. januar 2008 i stedet for standardmetoden til opgørelse af risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen anvende metoden til opgørelse af risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen, der var tilladt efter regler, der var gældende den 31. december 2006, med de ændringer, der følger af regler fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber, der anvender interne metoder til opgørelse af risikovægtede poster uden for handelsbeholdningen eller interne metoder til opgørelse af operationelle risici, jf. § 1, nr. 23, skal i 2007, 2008 og 2009 have en basiskapital, der udgør henholdsvis mindst 95 pct., 90 pct. og 80 pct. af solvenskravet opgjort i overensstemmelse med de regler, der var gældende den 31. december 2006, eller regler fastsat i medfør af stk. 4.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for den i stk. 2 nævnte opgørelse samt for den i stk. 3 nævnte opgørelse af solvenskravet på henholdsvis 95 pct., 90 pct. og 80 pct.

Stk. 5. Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 2-4, i lov om finansiell virksomhed, kan efter tilladelse fra Finanstilsynet frem til den 31. december 2011 opføre de risikovægtede poster eksklusive risikovægtede poster for operationel risiko, hvis handelsbeholdningen ikke overstiger 50 mio. euro, og hvis det gennemsnitlige antal ansatte ikke overstiger 100 i løbet af regnskabsåret. I stedet kan solvenskravet opgøres som den laveste værdi af

- 1) solvenskravet for operationel risiko eller
- 2) det højeste af følgende beløb:
 - a) Solvenskravet, jf. § 125, stk. 2, nr. 1, eksklusive solvenskravet for operationel risiko.
 - b) Solvenskravet, jf. § 125, stk. 5.

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de

afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 108 af 7. februar 2007 har følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 21

(Udeladt)

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. § 1, nr. 88, § 3, nr. 1, 3, 11, 24, 27, 30, 40-43, 58, 61, 62, 68, 69, 76, 81, 83, 85 og 86, § 6, nr. 1-9, § 7, § 8, nr. 3, 8 og 9, § 9, nr. 6 og 7, § 10, nr. 6, og §§ 11-15 træder i kraft den 15. februar 2007.

Stk. 4. § 1, nr. 2, 3, 54-60, 62, 63, 90, 93, 94, 105-109, 116, 118 og 119, § 3, nr. 74, og § 4 træder i kraft den 1. juni 2007.

Stk. 5. (Udeladt)

Stk. 6. § 1, nr. 88, § 3, nr. 62, § 11, nr. 1, § 12, nr. 12, og § 13, nr. 2, har virkning fra den 1. januar 2006.

Stk. 7. (Udeladt)

§ 22

(Udeladt)

§ 23

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-6, 13 og 14 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Lov nr. 397 af 30. april 2007 har følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

§ 7

De ved lovens ikrafttræden godkendte fåmandsforeninger kan på en generalforsamling senest den 30. juni 2008 beslutte at omdanne fåmandsforeningen til en i forvejen stiftet professionel forening. Beslutning om omdannelse træffes med det flertal, der kræves til vedtægtsændring.

Stk. 2. Ved omdannelsen overdrages fåmandsforeningens aktiver og forpligtelser som helhed til den professionelle forening. Overdragelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 3. Aktieselskabslovens §§ 134-134 i finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på fåmandsforeningen, når generalforsamlingen har truffet beslutning om omdannelse til professionel forening.

Stk. 4. Omdannelsen anses som sket, når vedtægterne er ændret og omdannelsen er registreret og bekendtgjort i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens edb-informationssystem.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 5 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 576 af 6. juni 2007 har følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 12

Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. § 1, nr. 18, 20-24 og 42, § 6, nr. 1 og 6-8, § 7, nr. 1, 6 og 7, og § 8, nr. 5 og 6, træder i kraft den 1. november 2007.

§ 13

§ 126, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 13, gælder ikke for forsikrings-selskaber, der udøver genforsikringsvirksomhed, og som den 1. juli 2007 er ophørt med at indgå nye genforsikringskontrakter og udelukkende forvalter deres eksisterende portefølje med henblik på at indstille deres virksomhed.

Stk. 2. Bestemmelsen i aktieselskabslovens § 69 b som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, får dog først virkning for det enkelte selskab fra den førstkommande generalforsamling, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

§ 14

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1-4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. (Udeladt)

Lov nr. 577 af 6. juni 2007 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 12

Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

§ 13

For lån omfattet af § 152 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, er lånegrænsen 70 pct., hvis lånet tilbydes før den 1. juli 2009.

§ 14

(Udeladt)

§ 15

(Udeladt)

§ 16

(Udeladt)

§ 17

(Udeladt)

§ 18

Lovens §§ 1 og 3-11 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. §§ 1, 3, 4 og 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. (Udeladt)

Lov nr. 219 af 5. april 2008 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 5

Loven træder i kraft den 7. april 2008.

§ 6

(Udeladt)

Lov nr. 515 af 17. juni 2008 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens § 2, nr. 3 og 4, og § 6 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 11

Stk. 1. Lovens §§ 1-5 og 7-9 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. (Udeladt).

Stk. 3. §§ 1, 2 og 4 kan helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 1-5 og 9 kan helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 517 af 17. juni 2008, som ændret ved § 14 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. (Udeladt).

Stk. 3. § 1, nr. 17 og 20-30, § 4, nr. 3-12, § 6, nr. 6-14, § 7, nr. 3-11, § 8, nr. 3-11, og § 9, nr. 3-11, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2009 eller senere.

Stk. 4. (Udeladt).

Stk. 5. (Udeladt).

§ 14

Stk. 1. §§ 1, 2 og 4-12 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. § 3 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1, 2, 6 og 10 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 4, 5 og 9 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udeladt).

Lov nr. 67 af 3. februar 2009 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 14. Loven træder i kraft den 4. februar 2009.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

Stk. 3. (Udeladt).

§ 15. Lovens §§ 16-18 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 16, nr. 1-14 og 17-19, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 2. Lovens bestemmelser for realkreditinstitutter er ikke gældende for Færøerne.

Lov nr. 133 af 24. februar 2009 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2009, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1-5, 8, 9, 13 og 14, og § 3, nr. 1, 2, 4 og 7, træder i kraft den 21. marts 2009 med virkning for ansøgninger modtaget i Finanstilsynet efter denne dato.

Stk. 3. (Udeladt).

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1, 3 og 4 kan helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. (Udeladt).

Lov nr. 392 af 25. maj 2009 indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-7.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 1, 2, 4, 30, 37-52, og § 3, nr. 7 og 8, træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 3. (Udeladt).

Stk. 4. (Udeladt).

Stk. 5. (Udeladt).

Stk. 6. (Udeladt).

Stk. 7. (Udeladt).

§ 16

Stk. 1. Lovens §§ 1-7 og 9-13 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. (Udeladt).

Stk. 3. §§ 1-4, 9, 10 og 13 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 1-4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Økonomi- og Erhvervsministeriet, den 20. august 2009

LENE ESPERSEN

/ Ulrik Nødgaard

-
- 2) Ordet »aktiviteter« har fejlagtig været gengivet som »aktiver« i de to foregående love bekendtgørelser. Dette har bl.a. medført, at en vedtaget ændring af det pågældende punktum i lov nr. 392 af 25. maj 2009, ikke er gældende.
- 3) Lånegrænsen er 70 pct., hvis lånet tilbydes før den 1. juli 2009, jf. § 13 i lov nr. 577 af 6. juni 2007.
- 4) Dette stykke nummereres som stk. 6, når ændringsforslag nr. 30 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, træder i kraft den 1. januar 2010
- 5) Dette stykke nummereres som stk. 7, når ændringsforslag nr. 30 i lov nr. 392 af 25. maj 2009, træder i kraft den 1. januar 2010.
- 6) Loven blev bekendtgjort i Lovtidende A den 18. november 2003.
- 7) Loven blev bekendtgjort i Lovtidende A den 10. juni 2004.
- 8) § 1, nr. 50 i lov nr. 1383 af 20. december 2004 omhandler lov om finansiel virksomheds § 199, stk. 1, 2. pkt.
- 9) Økonomi- og erhvervsministeren fastsatte ved bekendtgørelse nr. 391 af 30. maj 2005 om ikrafttræden af lov nr. 387 af 30. maj 2005 om ændring af lov om en skibsfinansieringsinstitut, lov om finansiel virksomhed, lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven) og lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), at loven trådte i kraft den 1. juni 2005.
- 10) § 2, nr. 12 i lov nr. 411 af 1. juni 2005 omhandler lov om finansiel virksomheds §§ 384 og 385.

Pengeinstitutvirksomhed

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed, herunder blandt andet
 - forbrugerkreditter,
 - realkreditlån,
 - factoring og diskontering,
 - handelskreditter (inkl. forfatering),
 - finansiell leasing.
- 3) Betalingsformidling.
- 4) Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler).
- 5) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 6) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 7) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 8) Pengeformidling (money broking).
- 9) Kreditoplysninger.
- 10) Boksudlejning.
- 11) Forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 12) Opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter samt pantebreve.
- 13) Øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler.
- 14) Udstedere af elektroniske penge.

Kreditinstitutvirksomhed

- 1) Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
- 2) Udlånsvirksomhed, herunder blandt andet
 - forbrugerkreditter,
 - realkreditlån,
 - factoring og diskontering,
 - handelskreditter (inkl. forfatering).
- 3) Finansiell leasing.
- 4) Betalingsformidling.
- 5) Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler).
- 6) Sikkerhedsstillelse og garantier.
- 7) Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende
 - a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser m.v.),
 - b) valutamarkedet,
 - c) finansielle futures og optioner,
 - d) valuta- og renteinstrumenter,
 - e) værdipapirer.
- 8) Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
- 9) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
- 10) Pengeformidling (money broking).
- 11) Porteføljeadministration og -rådgivning.
- 12) Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.
- 13) Kreditoplysninger.
- 14) Boksudlejning.

Realkreditvirksomhed

- 1) Ydelse af lån mod registreret pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer eller andre værdipapirer.
- 2) Ydelse af lån uden pant i fast ejendom til offentlige myndigheder eller mod selvskyldnerkaution fra en offentlig myndighed.
- 3) Forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 4) Opbevaring og forvaltning af egne realkreditobligationer og egne andre værdipapirer.

Investeringservice**AFSNIT A**

- 1) Modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 2) Udførelse af ordrer med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter for investorers regning.
- 3) Forretninger for egen regning med ethvert af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 4) Skønsmæssig porteføljepleje af de enkelte investorers værdipapirbeholdninger efter instruks fra investorerne, såfremt beholdningerne omfatter et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 5) Investeringsrådgivning.
- 6) Afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.
- 7) Placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse.
- 8) Drift af multilaterale handelsfaciliteter.
- 9) Opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de i nr. 1-8 nævnte aktiviteter.

AFSNIT B

- 1) Boksudlejning.
- 2) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen.
- 3) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.
- 4) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice.
- 5) Investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende et eller flere af de i bilag 5 nævnte instrumenter.
- 6) Tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgaranti.
- 7) Investeringservice og investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser af den type, der er omhandlet i dette bilag vedrørende det underliggende instrument for derivaterne omfattet af bilag 5, nr. 5-7 og 10, når disse er knyttet til investeringserviceydelsen eller accessoriske tjenesteydelser.
- 8) Formidling og rådgivning om lån og kreditter til gearede investeringer.

Instrumenter

- 1) Omsættelige værdipapirer (bortset fra betalingsinstrumenter), der kan handles på kapitalmarkedet, herunder
 - a) aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber, partnerskaber og andre foretagender, samt aktiebeviser,
 - b) obligationer og andre gældsinstrumenter, herunder beviser for sådanne værdipapirer, og
 - c) alle andre værdipapirer, hvormed værdipapirer nævnt under litra a eller b kan erhverves eller sælges, eller som afregnes kontant med et beløb, hvis størrelse fastsættes med værdipapirer, valutaer, rentesatser eller afkast, råvareindeks samt andre indeks og mål som reference,
- 2) pengemarkedsinstrumenter, herunder skatkammerbeviser, indlånsbeviser og commercial papers, dog ikke betalingsinstrumenter,
- 3) andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering,
- 4) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast eller andre derivater, finansielle indeks eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant,
- 5) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det (af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør),
- 6) optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet,
- 7) optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, der ikke er omfattet af nr. 6, og som kan afvikles fysisk og ikke har noget kommercielt formål, som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin,
- 8) kreditderivater,
- 9) finansielle differencekontrakter (CFD'er),
- 10) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, emissionstilladelser eller inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det (af anden grund end misligholdelse eller anden årsag til ophør), samt enhver anden derivataftale vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indeks og mål, som ikke er omfattet af de øvrige numre, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, cleares og afvikles via anerkendte clearinginstitutter eller er omfattet af regelmæssig fastsættelse af margin, og
- 11) valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på at opnå fortjeneste ved kursændringer på valuta.

Investeringsforvaltningsvirksomhed

- 1) Administration af investeringsforeninger, der er godkendt efter lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.
- 2) Administration af specialforeninger, der er godkendt efter lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.
- 3) Administration af professionelle foreninger, der er registreret i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.
- 4) Administration af fåmandsforeninger, der er godkendt i henhold til lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.
- 5) Administration af hedgeforeninger, der er godkendt efter lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.
- 6) Administration af andre kollektive investeringsordninger, der er omfattet af lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.

Forsikringsvirksomhed – skade

Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser.

- 1) Ulykker (herunder arbejdsulykker og erhvervssygdomme): summaforsikring, erstatning af økonomiske tab, kombinationer heraf og personbefordring.
- 2) Sygdom: summaforsikring, erstatning af økonomiske tab og kombinationer heraf.
- 3) Kaskoforsikring for landkøretøjer (bortset fra jernbaners rullende materiel): alle skader på motordrevne landkøretøjer og ikkemotordrevne landkøretøjer.
- 4) Kaskoforsikring for jernbanekøretøjer: alle skader på jernbanekøretøjer.
- 5) Kaskoforsikring for luftfartøjer: alle skader på luftfartøjer.
- 6) Kaskoforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder: alle skader på flodfartøjer, indsøfartøjer og havfartøjer.
- 7) Godstransport (herunder varer, bagage og alt andet gods): alle skader på transporterede varer eller bagage uanset arten af transportmidlet.
- 8) Brand og naturkræfter: alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3, 4, 5, 6 og 7), når de er forårsaget af brand, eksplosion, storm, naturkræfter (bortset fra storm), kerneenergi og jordskred.
- 9) Andre skader på ejendom: alle skader på ejendom (bortset fra ejendom omfattet af klasserne 3, 4, 5, 6 og 7), når disse skader skyldes hagl eller frost eller har andre årsager af enhver art, f.eks. tyveri, undtagen dem, der er anført under nr. 8.
- 10) Ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer: ethvert ansvar hidrørende fra brugen af motordrevne landkøretøjer (herunder førerens ansvar).
- 11) Ansvarsforsikring for luftfartøjer: ethvert ansvar hidhørende fra brugen af luftfartøjer (herunder førerens ansvar).
- 12) Ansvarsforsikring for fartøjer til sejlads på have, indsøer og floder: ethvert ansvar hidhørende fra anvendelsen af flod-, indsø- og havfartøjer (herunder førerens ansvar).
- 13) Almindelig ansvarsforsikring: ethvert ansvar, der ikke er anført under numrene 10, 11 og 12.
- 14) Kredit: almindelig insolvens, eksportkredit, salg på afbetaling, hypotekforsikring og landbrugsforsikring.
- 15) Kautio: direkte kautio og indirekte kautio.
- 16) Diverse økonomiske tab: arbejdsløshedsrisici, inkassotab (almindeligt), dårligt vejr, tab af fortjeneste, fortsatte generalomkostninger, uforudsete handelsudgifter, tab af salgsværdi, husleje- eller indtægtstab, indirekte handelstab bortset fra de ovenfor nævnte, ikkeforretningsmæssige økonomiske tab og andre økonomiske tab.
- 17) Retshjælpsforsikring: retshjælpsforsikring.
- 18) Assistance: assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under befordring eller under fravær fra bopælen eller det faste opholdssted.

Forsikringsvirksomhed – liv

Klassifikation af risici ved hjælp af forsikringsklasser.

I. Almindelig livsforsikring:

- a) Livsforsikring (navnlig livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live og livsforsikring med tilbagebetaling af præmier),
- b) renteforsikring,
- c) komplementære forsikringer tegnet i tilknytning til livsforsikring (navnlig forsikring mod legemsbeskadigelse, herunder erhvervsudygtighed, og forsikring mod dødsfald som følge af ulykkestilfælde eller forsikring mod invaliditet som følge af ulykkestilfælde eller sygdom).

II. Ægteskabs- og fødselsforsikring:

- a) Forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab;
- b) forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel.

III. Forsikring, der er tilknyttet investeringsfonde:

- a) Livsforsikring (navnlig livsbetinget kapitalforsikring, ophørende eller livsvarig livsforsikring, livsforsikring med udbetaling i levende live, livsforsikring med tilbagebetaling af præmier, forsikring, der kommer til udbetaling ved ægteskab, og forsikring, der kommer til udbetaling ved fødsel),
- b) renteforsikring.

IV. Permanent health insurance (langvarig sygeforsikring): sygeforsikring, som indgås for en lang periode og er uopsigelig fra selskabets side i hele perioden.

V. Tontinevirksomhed: virksomhed, der indebærer oprettelse af medlemssammenslutninger med henblik på fælles kapitalisering af bidragene og udbetaling af den herved opståede formue enten til de overlevende eller til de afdødes arvinger eller begunstigede.

VI. Kapitaliseringsvirksomhed: virksomhed, der er baseret på aktuarberegninger, og som omfatter forpligtelser af en nærmere fastsat varighed og beløbsstørrelse mod erlæggelse af et engangsbeløb eller forud fastsatte regelmæssige indbetalinger.